

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ RISE

ΠΩΣ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΤΕ ΕΝΑ ΑΣΦΑΛΕΣ & ΥΓΙΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΠΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΕΙ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΑΘΛΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ RISE

ΠΩΣ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΤΕ ΕΝΑ ΑΣΦΑΛΕΣ & ΥΓΙΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΠΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΕΙ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΑΘΛΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η παρούσα έκδοση αποτελεί αποτέλεσμα πνευματικής εργασίας που αναπτύχθηκε από την Κοινοπραξία Οργανισμών RISE, στο πλαίσιο του έργου **RISE Empowered Above Sexual Violence in Sports - Project 101133924**, το οποίο συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η κοινοπραξία οργανισμών RISE αναγνωρίζει με εκτίμηση τη χρηματοδότηση που έλαβε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία συνέβαλε σημαντικά στη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων του έργου RISE.

Ευχαριστούμε το προσωπικό, τα μέλη και τους επαγγελματίες που εκπροσωπούν τους οργανισμούς εταίρους για το έργο που έχουν επιτελέσει κατά τη διαμόρφωση της παρούσας έκδοσης.

Αύγουστος 2025

Δημοσιεύθηκε από την Κοινοπραξία Οργανισμών RISE

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ RISE

- Οργανισμός Κοινωνικής Πολιτικής και Δράσης (Κύπρος) - Συντονιστής
- Κέντρο Ερευνών Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος (Ελλάδα) – Εταίρος
- Αθλητικός Σύλλογος ALTIS (Ελλάδα) – Εταίρος
- Βουλγαρική Ένωση Αθλητικής Ανάπτυξης (Βουλγαρία) – Εταίρος
- Centro Universitario Sportivo - CUS Padova (Ιταλία) – Εταίρος
- Fundaci3n Red Deporte y Cooperaci3n (Ισπανία) – Εταίρος
- Zentrum für Innovative Bildung (Αυστρία) – Εταίρος

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Δρ. Τατιάνα Χαλκίδου

ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΥΘΥΝΗΣ

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (ΕΑΕΕΑ). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΕΑΕΕΑ δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Εισαγωγή.....	9
1.1 Σκοπός του Εγχειριδίου	9
1.2 Ιστορική αναδρομή και ανάγκη για ασφαλή αθλητικά περιβάλλοντα	11
Επισκόπηση της επικράτησης της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό	11
Ο ρόλος των αθλητικών οργανώσεων στην πρόληψη	12
1.3 Κοινό που απευθύνεται το εγχειρίδιο	14
Αθλητικοί Οργανισμοί	14
Αθλητικοί σύλλογοι	15
Προπονητές.....	15
Αθλητές/αθλήτριες	16
Γονείς	17
Υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής	17
Άλλοι ενδιαφερόμενοι φορείς.....	18
2. Κατανόηση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό.....	18
Ορισμός και τύποι σεξουαλικής βίας	18
Παράγοντες κινδύνου σε αθλητικούς χώρους	23
Δυναμική ισχύος	24
Ιεραρχικές Σχέσεις	24
Απομόνωση στην προπόνηση.....	25
Πολιτιστικά Πρότυπα και Αποδοχή	25
Επιπτώσεις της Σεξουαλικής Βίας στους Αθλητές/αθλήτριες	26
Σωματικές συνέπειες	27
Ψυχολογικές συνέπειες	27
Συναισθηματικές συνέπειες	27
Νομικό Πλαίσιο και Κανονισμοί που Περιβάλλουν τη Σεξουαλική Βία στον Αθλητισμό	28
Διεθνές Νομικό Πλαίσιο	28
Κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης	29
Εθνικοί νόμοι και κατευθυντήριες γραμμές.....	29
Συστάσεις και μελλοντικές κατευθύνσεις	30
3. Βασικές Αρχές για Ασφαλή και Υγιή Αθλητικά Περιβάλλοντα	31

Σεβασμός στους αθλητές/αθλήτριες ως ανθρώπινα όντα	31
Κατανόηση των αθλητών/αθλητριών ως ολοκληρωμένων ατόμων.....	31
Προτεραιότητα στην αξιοπρέπεια.....	31
Διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων.....	32
Ενίσχυση της ευημερίας	33
Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση.....	33
Δημιουργώντας μια κουλτούρα σεβασμού.....	33
Προσεγγίσεις με επίκεντρο τον αθλητή	34
Ενθάρρυνση της Ολιστικής Ανάπτυξης και Διασφάλιση της Σωματικής και Συναισθηματικής Υγείας	34
Διαφάνεια και Λογοδοσία στον Αθλητισμό	38
Μηχανισμοί για την εφαρμογή της διαφάνειας και της λογοδοσίας.....	38
4. Σχεδιασμός πολιτικών για ένα ασφαλές αθλητικό περιβάλλον	40
Δημιουργία Κώδικα Δεοντολογίας	41
Πρότυπα Αποδεκτής Συμπεριφοράς για το Προσωπικό, τους Προπονητές και τους Αθλητές/αθλήτριες	41
a) Καθορισμός προτύπων για τους προπονητές.....	41
b) Καθορισμός Προσδοκιών για το Διοικητικό Προσωπικό και παράγοντες.....	42
c) Καθορισμός των ευθυνών των αθλητών/αθλητριών	42
d) Εφαρμογή του Κώδικα Δεοντολογίας	43
Εφαρμογή μηχανισμών υποβολής αναφορών και καταγγελιών	43
Καθορισμός σαφών συνεπειών και κυρώσεων.....	46
Πρωτόκολλα για πειθαρχικά μέτρα κατά παραβάσεων	47
Δημοσιεύσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής	50
Εκδόσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης	51
Πρόσβαση στις Δημοσιεύσεις	51
Διορισμός Υπεύθυνου Διασφάλισης (Safeguarding Officer).....	52
Ο Ρόλος και οι Αρμοδιότητες Εντεταλμένου Υπεύθυνου Διασφάλισης	52
5. Ανάπτυξη Προγραμμάτων Πρόληψης και Ευαισθητοποίησης	56
Εκπαίδευση Προπονητών και Προσωπικού	56
Εκπαίδευση Αθλητών/αθλητριών	58
Συμμετοχή Γονέων και Κοινότητας.....	61

Εκπαίδευση παρέμβασης παρευρισκόμενων (Bystander).....	63
6. Καλές πρακτικές.....	66
1. Η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (FA) – Αγγλία	66
2. Γαλλική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (FFF) – Γαλλία.....	67
3. UEFA (Ένωση Ευρωπαϊκών Ποδοσφαιρικών Ομοσπονδιών)	67
4. Sport England	68
5. British Gymnastics.....	68
6. World Rugby Europe	69
7. Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές (NOC) στην Ευρώπη	69
8. Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού	70
Διδάγματα από περιπτώσεις σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό.....	70
1. Ανάπτυξη ισχυρών πολιτικών διασφάλισης της ασφάλειας.....	70
2. Καθιέρωση ασφαλών καναλιών αναφοράς	71
3. Εξασφάλιση Επίβλεψης από Τρίτα Μέρη.....	71
4. Προτεραιότητα στην εκπαίδευση και την ευαισθητοποίηση	71
5. Οικοδόμηση μιας Κουλτούρας Εμπιστοσύνης και Διαφάνειας	72
6. Ενίσχυση των ελέγχων ιστορικού και των διαδικασιών ελέγχου.....	72
7. Προσφορά Ψυχολογικής Υποστήριξης και Συμβουλευτικής.....	72
8. Ενδυνάμωση των αθλητών/αθλητριών και υπεράσπιση της εκπροσώπησης των αθλητών/αθλητριών.....	73
7. Παρακολούθηση και Αξιολόγηση Προγραμμάτων Διασφάλισης	73
Μέτρηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών	73
Βασικοί δείκτες απόδοσης για την αξιολόγηση της επιτυχίας της πολιτικής.....	74
Μηχανισμοί ανατροφοδότησης για συνεχή βελτίωση στον αθλητισμό	76
1. Σημασία της ανατροφοδότησης σε αθλητικά περιβάλλοντα	77
2. Τύποι Μηχανισμών Ανατροφοδότησης	77
3. Δημιουργία μιας κουλτούρας φιλικής προς την ανατροφοδότηση	78
4. Προκλήσεις και προβληματισμοί στη συλλογή σχολίων.....	78
5. Χρήση της ανατροφοδότησης για συνεχή βελτίωση	79
Πώς να συλλέξετε και να ενσωματώσετε σχόλια από αθλητές/αθλήτριες και ενδιαφερόμενα μέρη	79
1. Μέθοδοι συλλογής σχολίων	79

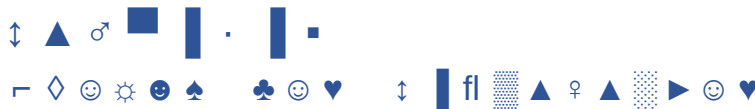
2. Διασφάλιση της εμπιστευτικότητας και της ασφάλειας στη συλλογή σχολίων	80
3. Ανάλυση και ιεράρχηση της ανατροφοδότησης	80
4. Ενσωμάτωση της ανατροφοδότησης στις πολιτικές και τις πρακτικές.....	80
5. Δημιουργία κύκλου ανατροφοδότησης για συνεχή βελτίωση	81
Περιοδικές αναθεωρήσεις και προσαρμογές πολιτικής στα αθλήματα.....	81
1. Σημασία των περιοδικών ανασκοπήσεων στην πολιτική για τον αθλητισμό.....	81
2. Στοιχεία μιας αποτελεσματικής διαδικασίας αναθεώρησης πολιτικής.....	82
3. Προκλήσεις στη διεξαγωγή περιοδικών ανασκοπήσεων	82
4. Ο ρόλος της τεχνολογίας στην αναθεώρηση της πολιτικής	83
5. Βήματα για την εφαρμογή προσαρμογών πολιτικής μετά την αναθεώρηση.....	83
Κατευθυντήριες γραμμές για την τακτική επικαιροποίηση των μέτρων διασφάλισης.....	83
1. Θέσπιση χρονοδιαγράμματος αναθεώρησης	84
2. Ενσωμάτωση σχολίων ενδιαφερόμενων μερών	84
3. Συγκριτική αξιολόγηση με βάση τα βιομηχανικά πρότυπα	84
4. Χρήση δεδομένων για την προώθηση ενημερώσεων πολιτικής	84
5. Υιοθέτηση μιας διεπιστημονικής προσέγγισης.....	85
6. Διασφάλιση της συμμόρφωσης και της κατανόησης των ενημερώσεων.....	85
7. Αξιοποίηση της τεχνολογίας για συνεχή παρακολούθηση	85
8. Δημιουργία μιας κουλτούρας διαφάνειας και λογοδοσίας	86
8. Συμπέρασμα και επόμενα βήματα.....	86
Κάλεσμα για Δράση για Αθλητικούς Οργανισμούς.....	86
1. Δέσμευση για την Προστασία και την Ευημερία των Αθλητών/αθλητριών	86
2. Επενδύσεις σε Προγράμματα Εκπαίδευσης και Κατάρτισης	87
3. Δημιουργία Προσβάσιμων και Ασφαλών Μηχανισμών Αναφοράς.....	87
4. Συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών σε πρωτοβουλίες διασφάλισης	88
5. Έμφαση στη διαφάνεια και την υπευθυνότητα	88
6. Αξιοποίηση της τεχνολογίας για την παρακολούθηση και τη βελτίωση της πολιτικής.....	88
7. Προώθηση μιας κουλτούρας σεβασμού και ένταξης.....	89
Ενθάρρυνση της υιοθέτησης των συστάσεων του εγχειριδίου	89
Πόροι για περαιτέρω υποστήριξη	90
9. Παραρτήματα.....	93
9.1 Δείγμα Κώδικα Δεοντολογίας.....	93

9.2 Πρότυπο για την Αναφορά Περιστατικών	96
9.3 Λίστα ελέγχου για την εφαρμογή πολιτικών διασφάλισης.....	99
9.4 Σχετικά Νομικά Πλαίσια και Κανονισμοί.....	105
Διεθνή Πλαίσια και Κανονισμοί.....	105
Ευρωπαϊκά Πλαίσια και Κανονισμοί	106
Εθνικά Πλαίσια και Κανονισμοί.....	106
9.5 Εκπαιδευτικοί Πόροι και Διαδικτυακά Εκπαιδευτικά Προγράμματα	109
Εξειδικευμένοι πόροι για προπονητές και γονείς	110
10. Βιβλιογραφία	111

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ RISE

Πώς να δημιουργήσετε ένα ασφαλές και υγιές περιβάλλον που εκτιμά τους/τις αθλητές/τριες ως ανθρώπους

Σκοπός αυτού του Εγχειριδίου είναι να διερευνήσει και να παρουσιάσει στρατηγικές για τη δημιουργία ενός ασφαλούς και υγιούς αθλητικού περιβάλλοντος που όχι μόνο δίνει προτεραιότητα στη σωματική και ψυχική ευεξία των αθλητών/αθλητριών αλλά και τους εκτιμά ως ανθρώπινα όντα. Αυτό το εγχειρίδιο επικεντρώνεται ειδικά στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό και αποτελεί βασικό παραδοτέο της ομάδας RISE στο πλαίσιο αυτού του έργου Erasmus+ που στοχεύει στην προώθηση της ασφάλειας και του σεβασμού στους αθλητικούς χώρους σε όλη την Ευρώπη. Μέσα από τις συνεργατικές προσπάθειες της Κοινοπραξίας RISE, αυτό το εγχειρίδιο ασχολείται με την πολύπλευρη φύση της βίας, ιδιαίτερα της σεξουαλικής βίας, στον αθλητισμό. Παρέχει πρακτικές συστάσεις για προπονητές, αθλητικούς οργανισμούς και υπεύθυνους χάραξης πολιτικής για την εφαρμογή μακροχρόνιων, συστημικών αλλαγών. Αυτές οι αλλαγές θα διασφαλίσουν ότι οι αθλητές/αθλήτριες, ανεξάρτητα από την ηλικία, το φύλο ή το επίπεδο του ανταγωνισμού, προστατεύονται από βλάβες και υποστηρίζονται ώστε να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους ως άτομα και επαγγελματίες.

Η σεξουαλική βία στον αθλητισμό είναι ένα διαδεδομένο και βαθιά ριζωμένο ζήτημα που επηρεάζει τα άτομα σε όλα τα επίπεδα αθλητικής συμμετοχής. Υπονομεύει την ακεραιότητα των αθλητικών περιβαλλόντων, διαταράσσει την ανάπτυξη εμπιστοσύνης και θέτει σε κίνδυνο σημαντικά την ασφάλεια και την ευημερία των συμμετεχόντων (Gaedicke et al., 2021, Wagner & Rulofs, 2023). Συγκεκριμένα, η σεξουαλική βία στον αθλητισμό είναι ένα βαθιά ριζωμένο ζήτημα που συχνά δεν αντιμετωπίζεται λόγω ενός συνδυασμού συστημικών, πολιτιστικών και οργανωτικών παραγόντων, με τις συστημικές και διαρθρωτικές ανισορροπίες εξουσίας εντός των αθλητικών οργανισμών να δημιουργούν περιβάλλοντα που επιτρέπουν τέτοια παραπτώματα (Fasting & Brackenridge, 2009). Παράγοντες όπως η απομόνωση, οι ιεραρχικές δομές και τα εδραιωμένα συστημικά ζητήματα αυξάνουν περαιτέρω τον κίνδυνο κατάχρησης σε αθλητικά περιβάλλοντα (Roberts et al., 2020), ενώ η δυναμική ισχύος μεταξύ προπονητών και αθλητών/αθλητριών, καθώς και οι σχέσεις μεταξύ ομότιμων εντός των ομάδων, μπορούν να δημιουργήσουν περιβάλλοντα όπου συμβαίνει κακοποίηση και εκμετάλλευση. Η ύπουλη φύση αυτών των δυναμικών, σε συνδυασμό με την έλλειψη ισχυρών μηχανισμών διασφάλισης, επιτρέπει την παράβλεψη, την κανονικοποίηση ή ακόμη και τη φίμωση των περιπτώσεων κακοποίησης.

Ο στόχος αυτού του εγχειριδίου, που αναπτύχθηκε από την ομάδα RISE, είναι να αμφισβητήσει το status quo προωθώντας μια ολιστική προσέγγιση στην ευημερία των αθλητών/αθλητριών που αναγνωρίζει και εργάζεται ενεργά για την πρόληψη όλων των μορφών κακοποίησης - ειδικά της σεξουαλικής βίας - προωθώντας παράλληλα μια κουλτούρα σεβασμού, διαφάνειας και φροντίδας. Μέσω των συνεργατικών προσπαθειών της Κοινοπραξίας RISE, αυτό το εγχειρίδιο έχει ως στόχο να υποστηρίξει τη δημιουργία ασφαλέστερων και χωρίς αποκλεισμούς περιβαλλόντων για τους αθλητές/αθλήτριες σε όλη την Ευρώπη. Ως εκ τούτου, μπορεί να υποστηριχθεί ότι η σημασία αυτού του εγχειριδίου έγκειται όχι μόνο στην έμφαση που δίνει στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας, αλλά και στον ευρύτερο στόχο του να επαναπροσδιορίσει τις αξίες που υποστηρίζουν τα αθλητικά περιβάλλοντα. Παραδοσιακά, ο αθλητισμός πλαισιώνεται από την απόδοση, τα επιτεύγματα και τον ανταγωνισμό, συχνά εις βάρος της ευημερίας των αθλητών/αθλητριών. Σε τέτοια περιβάλλοντα, οι σωματικές και συναισθηματικές ανάγκες των αθλητών/αθλητριών μερικές φορές παραβλέπονται στην επιδίωξη της επιτυχίας. Επιπλέον, αυτό το εγχειρίδιο αμφισβητεί αυτό το παράδειγμα υποστηρίζοντας τη στροφή προς ένα μοντέλο με επίκεντρο τον αθλητή/αθλήτρια, όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα, η αξιοπρέπεια και η ψυχική υγεία των αθλητών/αθλητριών έχουν προτεραιότητα παράλληλα με τη σωματική τους απόδοση. Ένα ασφαλές και υγιές αθλητικό περιβάλλον, όπως διαμορφώνεται σε αυτό το εγχειρίδιο, είναι αυτό στο οποίο όλοι οι συμμετέχοντες - αθλητές/αθλήτριες, προπονητές, προσωπικό και διοικητικοί υπάλληλοι - συμμετέχουν ενεργά στη δημιουργία μιας κουλτούρας αμοιβαίου σεβασμού και δεοντολογικής συμπεριφοράς. Αυτό το περιβάλλον απαιτεί κάτι περισσότερο από την πρόληψη της βλάβης. Απαιτεί προληπτικά μέτρα για να διασφαλιστεί ότι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι εκτιμώνται και υποστηρίζονται σε όλες τις πτυχές της προσωπικής και επαγγελματικής τους ζωής. Αυτό περιλαμβάνει την παροχή πρόσβασης σε πόρους ψυχικής υγείας, την προώθηση της ανοικτής επικοινωνίας, την προώθηση θετικών πρακτικών προγύμνασης και τη διασφάλιση ότι οι αθλητές/αθλήτριες έχουν λόγο στις αποφάσεις που επηρεάζουν την ευημερία και την καριέρα τους. Ως εκ τούτου, οι προσπάθειες για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό πρέπει να δώσουν προτεραιότητα τόσο στην ατομική όσο και στη συστημική αλλαγή. Η παροχή βοήθειας σε συμπεριφορές μπορεί να λάβει προληπτικές μορφές, όπως η αναζήτηση γνώσεων σχετικά με τη σεξουαλική βία, ή αντιδραστικές μορφές, όπως η παρέμβαση σε καταστάσεις υψηλού κινδύνου (McMahon & Banyard, 2012) και η αποτελεσματική πρόληψη απαιτεί επίσης ισχυρές πολιτικές, σαφείς και προσβάσιμους μηχανισμούς αναφοράς και αυστηρή επιβολή για τη διασφάλιση της λογοδοσίας και την αποτροπή παραπτώματων (Parent & Demers, 2011).

Επιπλέον, ως παραδοτέο για αυτό το έργο Erasmus+ για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, αυτό το εγχειρίδιο θα χρησιμεύσει ως οδηγός για τα ενδιαφερόμενα μέρη σε όλη την Ευρώπη για την εφαρμογή απτών αλλαγών στο δικό τους αθλητικό περιβάλλον. Η ηγεσία είναι ζωτικής σημασίας για την προώθηση της ευαισθητοποίησης, την προώθηση της συμμετοχής σε πρωτοβουλίες πρόληψης και τον καθορισμό ενός τόνου λογοδοσίας σε όλους τους οργανισμούς (Banyard, 2014). Οι συστάσεις που παρέχονται θα βασίζονται σε

στοιχεία από την έρευνα και τις βέλτιστες πρακτικές που εντοπίστηκαν μέσω της συνεργασίας με αθλητικούς οργανισμούς, αθλητές/αθλήτριες και ομάδες υπεράσπισης στο πλαίσιο της Κοινοπραξίας RISE. Το εγχειρίδιο τονίζει επίσης τη σημασία της συνεχούς εκπαίδευσης, κατάρτισης και παρακολούθησης για να διασφαλιστεί ότι οι πολιτικές ή τα πρωτόκολλα που υιοθετούνται παραμένουν αποτελεσματικά με την πάροδο του χρόνου. Η προσαρμοσμένη εκπαίδευση και κατάρτιση για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη - συμπεριλαμβανομένων των προπονητών, του ιατρικού προσωπικού, των αθλητών/αθλητριών και των υπευθύνων χάραξης πολιτικής - είναι κρίσιμης σημασίας για τη δημιουργία μιας κουλτούρας ασφάλειας και λογοδοσίας (Parent & Demers, 2011). Τελικά, ο σκοπός αυτού του εγχειριδίου δεν είναι μόνο να αντιμετωπίσει το άμεσο ζήτημα της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, αλλά και να προκαλέσει μια ευρύτερη συζήτηση σχετικά με τις αξίες που στηρίζουν την αθλητική κουλτούρα. Αντιμετωπίζοντας τους αθλητές/αθλήτριες ως ολοκληρωμένα άτομα και όχι μόνο ως αγωνιζόμενους, μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον όπου θα τους δίνεται η δυνατότητα να αναπτύσσονται σωματικά, πνευματικά και συναισθηματικά, διασφαλίζοντας παράλληλα την αξιοπρέπεια και τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Αυτή είναι η βασική αποστολή του έργου Erasmus+ και η κατευθυντήρια αρχή αυτού του εγχειριδίου. Μέσω των πληροφοριών και των συστάσεων που παρέχονται, αυτό το εγχειρίδιο στοχεύει να συμβάλει στην ανάπτυξη αθλητικών περιβαλλόντων που είναι ασφαλή, υποστηρικτικά και χωρίς αποκλεισμούς για όλους τους αθλητές/αθλήτριες, σε ευθυγράμμιση με το έργο της Κοινοπραξίας RISE.

Η σεξουαλική βία στον αθλητισμό είναι ένα διαδεδομένο ζήτημα που επηρεάζει τους αθλητές/αθλήτριες σε όλα τα επίπεδα, από τον ερασιτέχνη έως τον επαγγελματία, και καλύπτει τόσο τα φύλα όσο και τις ηλικιακές ομάδες. Παρά τα αναγνωρισμένα οφέλη του αθλητισμού, η παρενόχληση και η κακοποίηση παραμένουν σημαντικές ανησυχίες. Μελέτες έχουν δείξει ότι αυτά τα ζητήματα επικρατούν σε όλα τα επίπεδα του αθλητισμού, με την ελίτ, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τα παιδιά και τους αθλητές/αθλήτριες ΛΟΑΤΚΙ+ να διατρέχουν υψηλότερο κίνδυνο (Mountjoy et al., 2016, Mountjoy et al., 2022, Mountjoy & Verhagen, 2022). Για παράδειγμα, μια μελέτη του Ηνωμένου Βασιλείου αποκάλυψε ότι το 29% των νεαρών αθλητών/αθλητριών υπέστη σεξουαλική παρενόχληση, ενώ το 3% ανέφερε σεξουαλική κακοποίηση πριν από την ηλικία των 16 ετών (Mountjoy et al., 2022). Ομοίως, μια αναδρομική έρευνα 4000 Βέλγων και Ολλανδών αθλητών/αθλητριών/αθλητριών διαπίστωσε ότι το 44% αντιμετώπισε κάποια μορφή παρενόχλησης ή κακοποίησης κατά τη διάρκεια της αθλητικής σταδιοδρομίας των νέων (Mountjoy & Verhagen, 2022). Παρά το ήθος της πειθαρχίας, της ομαδικής εργασίας και της ακεραιότητας που συχνά συνδέονται με τον αθλητισμό, η ανταγωνιστική και ιεραρχική φύση πολλών αθλητικών περιβαλλόντων μπορεί να ενισχύσει τις ανισορροπίες ισχύος που αυξάνουν την ευπάθεια στην κατάχρηση. Πολυάριθμες υποθέσεις υψηλού προφίλ τα τελευταία χρόνια έχουν επιστήσει την προσοχή στην ευρέως διαδεδομένη φύση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, ρίχνοντας φως σε

ένα πρόβλημα που ιστορικά αντιμετωπίζεται ανεπαρκώς ή ακόμη και αποσιωπάται. Αυτές οι περιπτώσεις έχουν δείξει ότι η σεξουαλική κακοποίηση και η ανάρμοστη συμπεριφορά συχνά ευδοκιμούν σε περιβάλλοντα όπου η εμπιστοσύνη, η πίστη και ο έλεγχος χειραγωγούνται από εκείνους που βρίσκονται στην εξουσία, συμπεριλαμβανομένων των προπονητών, των εκπαιδευτών ή ακόμη και των συνομηλίκων.

Η επικράτηση της παρενόχλησης και της κακοποίησης στον αθλητισμό διαιωνίζεται συχνά από συστημικά ζητήματα, όπως οι ανισορροπίες εξουσίας, η έλλειψη λογοδοσίας και οι ανεπαρκείς μηχανισμοί αναφοράς (Kerr et al., 2019, MacPherson et al., 2022). Τα αθλητικά περιβάλλοντα συχνά περιλαμβάνουν μοναδικούς παράγοντες κινδύνου, όπως στενές σχέσεις, έντονη σωματική επαφή και απομονωμένα περιβάλλοντα προπόνησης και αυτές οι συνθήκες μπορούν να κάνουν τους νεότερους αθλητές/αθλήτριες ιδιαίτερα ευάλωτους και συχνά απρόθυμους να αναφέρουν κακοποίηση λόγω φόβου αντιποίνων, απώλειας χρόνου παιχνιδιού ή βλάβης στην καριέρα τους. Αυτή η κανονικοποίηση συχνά συμβάλλει στη σύγχυση των αθλητών/αθλητριών σχετικά με τα όρια, καθιστώντας δύσκολη την αναγνώριση και την αναφορά παραπτωμάτων. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να μην κατανοούν πλήρως ότι κακοποιούνται λόγω έλλειψης εκπαίδευσης σχετικά με το τι συνιστά κατάλληλη συμπεριφορά. Για παράδειγμα, η σωματική επαφή μεταξύ προπονητών και παιδιών αθλητών/αθλητριών, ένα συνηθισμένο μέρος των επαγγελματικών ευθυνών, μπορεί να θολώσει τα όρια μεταξύ κατάλληλης και καταχρηστικής συμπεριφοράς. Αυτή η γκρίζα περιοχή προτείνεται να είναι εξαιρετικά προβληματική και μπορεί να συμβάλει στην ελλιπή αναφορά και να οδηγήσει σε χαμηλότερες εκτιμήσεις επιπολασμού που κυμαίνονται από 2% έως 8% (Parent & Hlimi, 2012). Μελέτες δείχνουν ότι οι αθλήτριες και τα παιδιά είναι ιδιαίτερα ευάλωτα, αν και οι άνδρες αθλητές επηρεάζονται επίσης σημαντικά από τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό, ειδικά σε περιβάλλοντα όπου επικρατούν η τοξική αρρενωπότητα και η ομοφοβία.

Η δημιουργία ενός ασφαλούς και υγιούς περιβάλλοντος απαιτεί τις συλλογικές προσπάθειες διαφόρων ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένων των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών, των αθλητικών οργανώσεων και των υπευθύνων χάραξης πολιτικής. Οι αθλητές/αθλήτριες έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στον αθλητισμό σε ένα ασφαλές και ευχάριστο περιβάλλον και η φωνή τους θα πρέπει να είναι κεντρική στην ανάπτυξη και εφαρμογή πρωτοβουλιών διασφάλισης (Mountjoy et al., 2022, Willson et al., 2022). Δεδομένης της επιρροής τους στην κουλτούρα και τις πολιτικές στα αντίστοιχα αθλήματα τους, οι οργανισμοί είναι μοναδικά τοποθετημένοι για να θεσπίσουν και να επιβάλουν πρότυπα που προστατεύουν τους αθλητές/αθλήτριες από την κακομεταχείριση. Ωστόσο, όπως προσδιορίστηκε από την ομάδα RISE σε συνεργασία με διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη, πολλές αθλητικές οργανώσεις έχουν αποτύχει στις προσπάθειές τους να αντιμετωπίσουν αυτό το ζήτημα, συχνά αντιδρώντας σε κρίσεις παρά εφαρμόζοντας προληπτικά προστατευτικά μέτρα. Μέσω αυτού του έργου Erasmus+, η κοινοπραξία RISE στοχεύει στην

υποστήριξη των οργανισμών που υιοθετούν μια πιο προληπτική και ολοκληρωμένη προσέγγιση για τη διασφάλιση των αθλητών/αθλητριών. Επιπλέον, μπορεί να υποστηριχθεί ότι η πρόληψη ξεκινά με την αναγνώριση της επικράτησης της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό και την αναγνώριση της ανάγκης για ολοκληρωμένες, θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να θεσπίσουν σαφείς πολιτικές και κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζουν τι συνιστά σεξουαλική κακομεταχείριση, παρενόχληση και κακοποίηση (Gurgis κ.ά., 2022, Walton κ.ά., 2021). Αυτές οι πολιτικές θα πρέπει να συνοδεύονται από ισχυρούς μηχανισμούς που διασφαλίζουν την εμπιστευτικότητα και προστατεύουν τους καταγγέλλοντες από αντίποινα. Ένα κρίσιμο στοιχείο της πρόληψης είναι η δημιουργία μιας κουλτούρας όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ασφαλείς να μιλήσουν για παραπτώματα χωρίς να φοβούνται ότι θα χάσουν τη θέση τους στην ομάδα ή ότι θα βλάψουν τη φήμη τους.

Επιπλέον, η κατάρτιση και η εκπαίδευση είναι απαραίτητα εργαλεία για την πρόληψη, όπως τόνισε η ομάδα RISE σε αυτό το έργο Erasmus+. Οι προπονητές και οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει επίσης να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο με τη θέσπιση και την επιβολή πολιτικών διασφάλισης, την παροχή εκπαίδευσης και την προώθηση μιας κουλτούρας σεβασμού και ισότητας (Gurgis et al., 2022, Walton et al., 2021). Οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να αναθέτουν την τακτική εκπαίδευση των προπονητών, του προσωπικού και των αθλητών/αθλητριών για την αναγνώριση και την πρόληψη της σεξουαλικής βίας. Αυτή η εκπαίδευση θα πρέπει να καλύπτει τα κατάλληλα όρια, τη δυναμική της εξουσίας και τις μακροπρόθεσμες ψυχολογικές και σωματικές επιπτώσεις της κακοποίησης, ενώ η εκπαίδευση δεν θα πρέπει να περιορίζεται στον εντοπισμό προειδοποιητικών σημείων, αλλά να περιλαμβάνει επίσης την προώθηση σχέσεων σεβασμού, την έμφαση στη συναίνεση και την προώθηση των πόρων ψυχικής υγείας για τους αθλητές/αθλήτριες που έχουν βιώσει τραύμα. Επιπλέον, οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να εφαρμόσουν και να επιβάλουν αυστηρούς ελέγχους ιστορικού για όλο το προσωπικό που εργάζεται με αθλητές/αθλήτριες, ιδιαίτερα εκείνους που βρίσκονται σε θέσεις εξουσίας ή εμπιστοσύνης. Οι προπονητές και το προσωπικό θα πρέπει να τηρούνται σύμφωνα με τα υψηλότερα δεοντολογικά πρότυπα και κάθε άτομο με ιστορικό καταχρηστικής συμπεριφοράς θα πρέπει να αποκλείεται από τη συνεργασία με αθλητές/αθλήτριες. Συστήματα παρακολούθησης, όπως ανώνυμες έρευνες ή έλεγχοι από ανεξάρτητους φορείς, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις πολιτικές διασφάλισης και να εντοπιστούν τυχόν κενά στη μέριμνα.

Επιπλέον, μια σημαντική πτυχή της πρόληψης περιλαμβάνει την οικοδόμηση ενός υποστηρικτικού και διαφανούς περιβάλλοντος. Οι οργανισμοί πρέπει να καλλιεργούν μια προσέγγιση με επίκεντρο τον αθλητή, όπου η ευημερία και τα δικαιώματα των αθλητών/αθλητριών έχουν προτεραιότητα έναντι της νίκης ή του οικονομικού κέρδους. Αυτό περιλαμβάνει την τακτική επικοινωνία μεταξύ των αθλητών/αθλητριών και της ηγεσίας, την προώθηση μιας κουλτούρας λογοδοσίας και τη διασφάλιση ότι οι αθλητές/αθλήτριες έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες ψυχικής υγείας και συστήματα υποστήριξης, όπως υποστηρίζεται από την ομάδα RISE μέσω των συνεργατικών προσπαθειών τους. Συνολικά, οι αθλητικοί

Πολλά ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να συμμετέχουν στη διαδικασία για τη δημιουργία ενός ασφαλούς και υγιούς αθλητικού περιβάλλοντος που εκτιμά τους αθλητές/αθλήτριες ως ανθρώπινα όντα. Το ζήτημα της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, μαζί με την ευρύτερη ανάγκη διασφάλισης της ευημερίας των αθλητών/αθλητριών, αγγίζει πολλές πτυχές της αθλητικής κουλτούρας και απαιτεί την ενεργό συμμετοχή αθλητικών οργανώσεων, συλλόγων, προπονητών, αθλητών/αθλητριών, γονέων, υπευθύνων χάραξης πολιτικής και άλλων ενδιαφερομένων μερών. Κάθε ομάδα διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο τόσο στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας όσο και στην προώθηση μιας αθλητικοκεντρικής προσέγγισης στη διαχείριση του αθλητισμού. Η ομάδα RISE τονίζει τη σημασία της συνεργασίας μεταξύ αυτών των ομάδων για την εφαρμογή μακροχρόνιων αλλαγών και αυτή η ενότητα περιγράφει λεπτομερώς τις συγκεκριμένες ευθύνες και τη συμβολή κάθε κοινού-στόχου στη δημιουργία ασφαλέστερων αθλητικών περιβαλλόντων.

Οι αθλητικοί οργανισμοί, όπως τα εθνικά διοικητικά όργανα, οι ομοσπονδίες και τα διεθνή αθλητικά συμβούλια, βρίσκονται στην κορυφή της ιεραρχίας στο αθλητικό οικοσύστημα. Έχουν μια μοναδική ικανότητα να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται η σεξουαλική βία και δίνεται προτεραιότητα στην ασφάλεια των αθλητών/αθλητριών. Αυτοί οι οργανισμοί είναι υπεύθυνοι για τη σύνταξη και την επιβολή πολιτικών που υπαγορεύουν τα πρότυπα συμπεριφοράς για όλους όσους ασχολούνται με τον αθλητισμό, από το επίπεδο της βάσης έως τους ελίτ διεθνείς αγώνες. Ως εκ τούτου, οι βασικές ευθύνες για τους αθλητικούς οργανισμούς περιλαμβάνουν:

- Χ **Ανάπτυξη πολιτικής:** Θέσπιση σαφών κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με το τι συνιστά σεξουαλική βία, παρενόχληση και κακοποίηση και θέσπιση πολιτικών μηδενικής ανοχής. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν διαδικασίες για τον χειρισμό παραπτώματων και καταγγελιών με τρόπο που να διασφαλίζει την ασφάλεια και την ιδιωτικότητα των αθλητών/αθλητριών/αθλητριών.
- Χ **Εκπαίδευση και κατάρτιση:** Υποχρέωση τακτικής κατάρτισης για όλα τα μέλη - προπονητές, προσωπικό και αθλητές/αθλήτριες - σχετικά με τη διασφάλιση και την πρόληψη της σεξουαλικής βίας.
- Χ **Παρακολούθηση και λογοδοσία:** Δημιουργία μηχανισμών εποπτείας για να διασφαλιστεί ότι οι σύλλογοι και οι ομάδες συμμορφώνονται με τις πολιτικές που

σχετίζονται με την ασφάλεια των αθλητών/αθλητριών/αθλητριών. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει τη διενέργεια ελέγχων, ανώνυμων ερευνών και την πραγματοποίηση αξιολόγησης από εξωτερικούς φορείς.

Επιπλέον, οι αθλητικές οργανώσεις πρέπει επίσης να συμμετάσχουν σε δημόσιες εκστρατείες που τονίζουν τη σημασία της ευημερίας των αθλητών/αθλητριών και να αμφισβητήσουν το στίγμα που επικρατεί όταν κάποιος μιλάει κατά της κακοποίησης. Η ηγεσία τους μπορεί να προωθήσει μια κουλτούρα όπου η διαφύλαξη αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα, στέλνοντας ένα σαφές μήνυμα ότι η υγεία και η αξιοπρέπεια των αθλητών/αθλητριών δεν μπορούν να τεθούν σε κίνδυνο.

Οι τοπικοί και περιφερειακοί αθλητικοί σύλλογοι χρησιμεύουν ως το κύριο σημείο αλληλεπίδρασης για τους περισσότερους αθλητές/αθλήτριες, ιδιαίτερα στον νεανικό και ερασιτεχνικό αθλητισμό, και αυτοί οι σύλλογοι είναι συχνά όπου οι αθλητές/αθλήτριες δημιουργούν θεμελιώδεις δεξιότητες και σχέσεις με τους προπονητές και τους συνομηλίκους. Ως εκ τούτου, διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στη δημιουργία ενός θετικού και ασφαλούς περιβάλλοντος. Οι βασικές αρμοδιότητες περιλαμβάνουν:

- Χ **Εφαρμογή Πολιτικών Διασφάλισης:** Διασφάλιση ότι όλα τα μέλη του συλλόγου γνωρίζουν τα πρωτόκολλα διασφάλισης που έχουν θεσπιστεί από τα διοικητικά όργανα του αθλητισμού. Επιπλέον, οι σύλλογοι πρέπει επίσης να διαθέτουν σαφείς, εύκολα προσβάσιμους μηχανισμούς για τους αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό να τεκμηριώνουν την ακατάλληλη ή ανάρμοστη συμπεριφορά.
- Χ **Εκπαίδευση και υποστήριξη:** Οι σύλλογοι θα πρέπει να οργανώνουν τακτικές εκπαιδευτικές συνεδρίες σχετικά με τα κατάλληλα όρια, τη συναίνεση και την αναγνώριση των ενδείξεων κακοποίησης. Οι υπεύθυνοι των συλλόγων πρέπει επίσης να παρέχουν πόρους για την υποστήριξη της ψυχικής υγείας και την επαγγελματική συμβουλευτική, όταν χρειάζεται.
- Χ **Πρωώθηση μιας ασφαλούς κουλτούρας:** Οι σύλλογοι θα πρέπει να δημιουργήσουν μια θετική κουλτούρα χωρίς αποκλεισμούς, όπου όλοι οι αθλητές/αθλήτριες θα αισθάνονται ότι εκτιμώνται ως άτομα, όχι μόνο για την αθλητική τους απόδοση. Αυτό σημαίνει την ενθάρρυνση του ανοιχτού διαλόγου σχετικά με την προσωπική ευημερία και τη διασφάλιση ότι όλοι οι αθλητές/αθλήτριες - ανεξάρτητα από το φύλο, την ηλικία ή την ικανότητά τους - αντιμετωπίζονται με σεβασμό.

Οι προπονητές θεωρούνται συχνά πρότυπα και πρόσωπα εξουσίας στη ζωή ενός αθλητή, γεγονός που τους καθιστά το κλειδί για τη δημιουργία ενός ασφαλούς και σεβαστού περιβάλλοντος. Δυστυχώς, η σημαντική ανισορροπία ισχύος που υπάρχει μεταξύ προπονητών και αθλητών/αθλητριών/αθλητριών μπορεί να χειραγωγηθεί, οδηγώντας σε καταστάσεις κατάχρησης. Ως εκ τούτου, οι εκπαιδευτές πρέπει να τηρούν τα υψηλότερα πρότυπα δεοντολογικής συμπεριφοράς και ευθύνης, μεταξύ των οποίων:

- Χ **Θέσπιση επαγγελματικών ορίων:** Οι προπονητές πρέπει να διατηρούν επαγγελματικές σχέσεις με σεβασμό με τους αθλητές/αθλήτριες τους, θέτοντας σαφή όρια, ώστε να αποφεύγονται καταστάσεις στις οποίες μπορεί να εμφανιστεί ανάρμοστη ή εκμεταλλευτική συμπεριφορά.
- Χ **Συμμετοχή σε τακτική εκπαίδευση:** Οι προπονητές πρέπει να υποβάλλονται σε τακτική εκπαίδευση για να ενημερώνονται σχετικά με τη διασφάλιση των πρωτοκόλλων, την πρόληψη της σεξουαλικής βίας και τον τρόπο δημιουργίας συναισθηματικά υποστηρικτικών περιβαλλόντων. Αυτή η εκπαίδευση θα πρέπει να επικεντρώνεται στην κατανόηση της δυναμικής της εξουσίας και στην πρόληψη της κατάχρησης εξουσίας.
- Χ **Δημιουργία μιας προσέγγισης με επίκεντρο τον αθλητή:** Οι προπονητές θα πρέπει να επικεντρωθούν στην ολιστική ανάπτυξη των αθλητών/αθλητριών τους, λαμβάνοντας υπόψη τη συναισθηματική, ψυχολογική και σωματική τους ευεξία. Αυτό περιλαμβάνει την προώθηση μιας πολιτικής open-door όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται άνετα να συζητούν προσωπικά θέματα ή ανησυχίες.
- Χ **Καθοδήγηση μέσω παραδείγματος:** Οι προπονητές έχουν τη δύναμη να διαμορφώσουν την ομαδική κουλτούρα. Προωθώντας τον σεβασμό, την ενσυναίσθηση και τον επαγγελματισμό, μπορούν να βοηθήσουν στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος όπου η σεξουαλική βία και η ανάρμοστη συμπεριφορά καταδικάζονται ανοιχτά.

Οι ίδιοι οι αθλητές/αθλήτριες βρίσκονται στο επίκεντρο αυτής της συζήτησης και η ενδυνάμωσή τους ώστε να κατανοήσουν τα δικαιώματά τους και να εκφράσουν τις ανησυχίες τους είναι απαραίτητη για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας. Επιπλέον, οι αθλητές/αθλήτριες, ιδιαίτερα οι νεότεροι ή λιγότερο έμπειροι, μπορεί να αισθάνονται ανίσχυροι να αμφισβητήσουν την ακατάλληλη συμπεριφορά, γι 'αυτό και τα συστήματα εκπαίδευσης και υποστήριξης είναι κρίσιμα. Ως εκ τούτου, οι βασικές αρμοδιότητές τους περιλαμβάνουν:

- Χ **Εκπαιδεύονται σχετικά με τα δικαιώματά τους:** Οι αθλητές/αθλήτριες πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με το τι συνιστά σεξουαλική βία και παρενόχληση και πώς μπορούν να προστατευθούν από κακοποιητικές καταστάσεις. Οι εκπαιδευτικές εκστρατείες εντός των αθλητικών οργανισμών και συλλόγων θα πρέπει να επικεντρωθούν στη διασφάλιση ότι οι αθλητές/αθλήτριες κατανοούν ότι έχουν το δικαίωμα να μιλήσουν εάν αισθάνονται άβολα ή τα δικαιώματά τους παραβιάζονται.
- Χ **Μιλήστε ενάντια στην ανάρμοστη συμπεριφορά:** Οι αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να ενθαρρύνονται να εκφράζουν οποιαδήποτε μορφή ανάρμοστης συμπεριφοράς, είτε το βιώνουν οι ίδιοι είτε το βλέπουν να συμβαίνει σε άλλους.
- Χ **Συμμετοχή στη δημιουργία μιας θετικής κουλτούρας:** Οι αθλητές/αθλήτριες διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της κουλτούρας της ομάδας τους, προωθώντας τον σεβασμό των συνομηλίκων, προσφέροντας υποστήριξη στους συναδέλφους τους και προωθώντας τη συμμετοχικότητα. Αυτές οι ενέργειες όχι μόνο

ενισχύουν τη συνοχή της ομάδας, αλλά συμβάλλουν επίσης σε ένα θετικό και υγιές περιβάλλον για όλους τους εμπλεκόμενους.

Οι γονείς είναι συχνά η πρώτη γραμμή άμυνας για την προστασία των νεαρών αθλητών/αθλητριών, ιδιαίτερα στον αθλητισμό της νεολαίας. Έχουν ευθύνη να συμμετέχουν στην αθλητική ζωή των παιδιών τους, διασφαλίζοντας ότι τα περιβάλλοντα στα οποία συμμετέχουν τα παιδιά τους είναι ασφαλή και υποστηρικτικά. Ως εκ τούτου, οι βασικές αρμοδιότητές τους περιλαμβάνουν:

- Χ **Να είστε σε εγρήγορση:** Οι γονείς θα πρέπει να παραμένουν σε εγρήγορση σχετικά με τις σχέσεις που αναπτύσσουν τα παιδιά τους με τους προπονητές και τους συμπαίκτες τους. Η διατήρηση ανοικτής και τακτικής επικοινωνίας με το παιδί τους σχετικά με τις αθλητικές τους εμπειρίες είναι απαραίτητη, καθώς μπορεί να βοηθήσει στον εντοπισμό και την αντιμετώπιση πιθανών ανησυχιών σε πρώιμο στάδιο.
- Χ **Εκπαιδεύστε τον εαυτό σας σχετικά με την προστασία:** Οι γονείς θα πρέπει να εκπαιδεύονται σχετικά με τα σημάδια κακοποίησης και σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό και να γνωρίζουν τα κατάλληλα μέτρα που πρέπει να λάβουν εάν υποψιάζονται ανάρμοστη συμπεριφορά. Θα πρέπει επίσης να είναι εξοικειωμένοι με τις πολιτικές διασφάλισης των συλλόγων και των οργανισμών στους οποίους συμμετέχει το παιδί τους.
- Χ **Υποστήριξη της ευημερίας του παιδιού τους:** Οι γονείς θα πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στην ψυχική και συναισθηματική ευημερία του παιδιού τους έναντι της αγωνιστικής επιτυχίας. Αυτό σημαίνει υποστήριξη της ανοικτής συζήτησης σχετικά με τη συναίνεση, τα όρια και την προσωπική ασφάλεια.

Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής σε εθνικό και τοπικό επίπεδο διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη θέσπιση ενός νομικού πλαισίου για την προστασία των αθλητών/αθλητριών, καθώς είναι υπεύθυνοι για τη θέσπιση νομοθεσίας που προστατεύει τους αθλητές/αθλήτριες και διασφαλίζει ότι οι αθλητικές οργανώσεις λογοδοτούν για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Οι βασικές αρμοδιότητες περιλαμβάνουν:

- Χ **Εφαρμογή νομοθεσίας:** Δημιουργία και επιβολή νόμων που απαιτούν από τους αθλητικούς οργανισμούς και τους συλλόγους να εφαρμόζουν μέτρα διασφάλισης, όπως ελέγχους ιστορικού για τους προπονητές και υποχρεωτική εκπαίδευση για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας.
- Χ **Εξασφάλιση χρηματοδότησης για πρωτοβουλίες διασφάλισης:** Παροχή οικονομικής υποστήριξης για προγράμματα και πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, συμπεριλαμβανομένων εκπαιδευτικών εκστρατειών, έρευνας και υπηρεσιών ψυχικής υγείας.

χ **Παρακολούθηση της συμμόρφωσης:** Δημιουργία φορέων παρακολούθησης για να διασφαλιστεί ότι οι αθλητικές οργανώσεις συμμορφώνονται με τα εθνικά πρότυπα και τις πολιτικές διασφάλισης.

Άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των χορηγών, των μέσων ενημέρωσης και των φιλάθλων, μπορούν επίσης να επηρεάσουν την κουλτούρα της ασφάλειας και του σεβασμού στον αθλητισμό. Οι χορηγοί, για παράδειγμα, θα πρέπει να ευθυγραμμίζονται με τους αθλητικούς οργανισμούς που επιδεικνύουν δέσμευση για την ευημερία των αθλητών/αθλητριών. Εκτός από τα παραπάνω, τα μέσα ενημέρωσης μπορούν να διαδραματίσουν ρόλο στην ευαισθητοποίηση σχετικά με τη σημασία των ασφαλών αθλητικών περιβαλλόντων και στην απόδοση ευθυνών στους οργανισμούς. Συνολικά, η πρόληψη της σεξουαλικής βίας και η δημιουργία ενός ασφαλούς αθλητικού περιβάλλοντος με σεβασμό απαιτεί συντονισμένη προσπάθεια από όλα αυτά τα κοινά-στόχους, όπως τονίζεται από την ομάδα RISE και την Κοινοπραξία RISE τονίζει ότι αυτή η συλλογική προσέγγιση είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση της πολύπλευρης φύσης της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Με τη συνεργασία, οι αθλητικές οργανώσεις, οι σύλλογοι, οι προπονητές, οι αθλητές/αθλήτριες, οι γονείς, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να προωθήσουν μια κουλτούρα που εκτιμά τους αθλητές/αθλήτριες όχι μόνο για τις ικανότητές τους αλλά και ως ανθρώπινα όντα που αξίζουν τη διαφύλαξη, τον σεβασμό και την αξιοπρέπεια. Η ομάδα RISE υπογραμμίζει τη σημασία της οικοδόμησης εμπιστοσύνης, λογοδοσίας και ανοικτής επικοινωνίας εντός των αθλητικών περιβαλλόντων, διασφαλίζοντας ότι κάθε άτομο έχει την εξουσία να υποστηρίξει την ασφάλεια και την ευημερία. Μέσω αυτής της ενοποιημένης προσπάθειας, η αθλητική κοινότητα μπορεί να εργαστεί προς την κατεύθυνση της συστημικής, μακροπρόθεσμης αλλαγής, δημιουργώντας περιβάλλοντα όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι εκτιμώνται, υποστηρίζονται και προστατεύονται από βλάβες σε όλα τα επίπεδα του ανταγωνισμού.

Το παρόν λεξιλόγιο χρησιμεύει ως ζωτικός πόρος για την καλύτερη κατανόηση των διαφόρων όρων που σχετίζονται με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό και τις συναφείς μορφές της. Η σεξουαλική βία είναι ένα διαδεδομένο ζήτημα που επηρεάζει δυσανάλογα τις γυναίκες και τα άτομα με διαφορετικές ταυτότητες φύλου και σεξουαλικούς προσανατολισμούς μέσα σε αθλητικά περιβάλλοντα. Περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα επιβλαβών συμπεριφορών, συμπεριλαμβανομένης της σωματικής, ψυχολογικής και σεξουαλικής βίας, και μπορεί να εκδηλωθεί σε διάφορα περιβάλλοντα, όπως προπονητικές εγκαταστάσεις, αγώνες, και κοινωνικές εκδηλώσεις. Οι όροι που ορίζονται στο παρόν περιλαμβάνουν κρίσιμες έννοιες όπως η σωματική βία, η ψυχολογική βία, η σεξουαλική βία και οι υποκατηγορίες τους, όπως ο βιασμός, η σεξουαλική παρενόχληση και stalking. Κάθε

ορισμός αποσαφηνίζει την πολυπλοκότητα αυτών των συμπεριφορών και επισημαίνει τα διάφορα πλαίσια στα οποία εμφανίζονται στον αθλητισμό. Το λεξιλόγιο εξετάζει επίσης τις διακρίσεις μεταξύ όρων όπως «θύμα» και «επιζών», τονίζοντας τη σημασία της γλώσσας στην κατανόηση των εμπειριών των ατόμων που έχουν υποστεί τις συνέπειες. Επιπλέον, αυτό το λεξιλόγιο περιγράφει τις συγκεκριμένες μορφές βίας που μπορεί να εμφανιστούν στον αθλητισμό, όπως η σεξουαλική προσέγγιση και η ψηφιακή παρενόχληση, παρέχοντας σαφήνεια σχετικά με τις νομικές και κοινωνικές επιπτώσεις αυτών των ενεργειών. Η κατανόηση αυτών των όρων είναι απαραίτητη για την προώθηση της ευαισθητοποίησης, την προώθηση της εκπαίδευσης και την υπεράσπιση της δικαιοσύνης έναντι της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό.

Η βία με βάση το φύλο είναι οποιοδήποτε είδος βλάβης που διαπράττεται εναντίον ενός ατόμου ή μιας ομάδας ατόμων λόγω του πραγματικού ή αντιληπτού φύλου, του φύλου, του σεξουαλικού προσανατολισμού ή/και της ταυτότητας φύλου τους. Η έμφυλη βία επηρεάζει δυσανάλογα τις γυναίκες (Council of Europe, 2019).

Η σωματική βία είναι ένα είδος βίας όπου ένα άτομο (ή μια ομάδα ατόμων) χρησιμοποιεί μέρος του σώματός του ή ένα αντικείμενο για να βλάψει κάποιον άλλο ή να πάρει τον έλεγχο ενός θύματος. Ψυχολογική βία (μερικές φορές γνωστή ως συναισθηματική βία) - ένα είδος βίας, όπου ένα άτομο (ή μια ομάδα ανθρώπων) χρησιμοποιεί σκόπιμα εξαναγκασμό και απειλές που οδηγούν σε φόβο, επιτρέποντάς του να αποκτήσει τον έλεγχο ενός άλλου ατόμου ή μιας ομάδας ανθρώπων (Council of Europe, 2019).

Η ψυχολογική βία συχνά προηγείται ή συνοδεύει τη σωματική και σεξουαλική βία στις στενές σχέσεις (ενδοοικογενειακή βία). Ωστόσο, μπορεί επίσης να συμβεί σε οποιοδήποτε άλλο είδος περιβάλλοντος, για παράδειγμα στον χώρο εργασίας ή στο σχολικό περιβάλλον (Council of Europe, 2019).

Η σεξουαλική βία είναι οποιαδήποτε σεξουαλική πράξη, απόπειρα σεξουαλικής πράξης ή άλλη πράξη που στρέφεται κατά της σεξουαλικότητας ενός ατόμου χρησιμοποιώντας εξαναγκασμό, από οποιοδήποτε άτομο ανεξάρτητα από τη σχέση του με το θύμα, σε οποιοδήποτε περιβάλλον. Περιλαμβάνει τον βιασμό, που ορίζεται ως η σωματικά εξαναγκασμένη ή αλλιώς εξαναγκασμένη διείσδυση του αιδοίου ή του πρωκτού με πέος, άλλο μέρος του σώματος ή αντικείμενο (WHO, 2006).

Το θύμα / επιζών είναι ένα άτομο που έχει βιώσει βία. Ενώ οι όροι θύμα και επιζών μερικές φορές χρησιμοποιούνται εναλλακτικά, το θύμα χρησιμοποιείται συχνότερα στον νομικό και ιατρικό τομέα, ενώ ο όρος επιζών είναι ο όρος επιλογής στους τομείς της ψυχολογικής και κοινωνικής υποστήριξης, καθώς συνεπάγεται ανθεκτικότητα (έρευνα EU-GBV, 2021).

ΜΟΡΦΕΣ/ΤΥΠΟΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

*** Σημείωση: Μερικές φορές οι νομικοί όροι διαφέρουν από τους όρους που χρησιμοποιούνται για ψυχολογική ή/και κοινωνική υποστήριξη.

Η απόπειρα βιασμού είναι μια πράξη σεξουαλικής βίας στην οποία ένα άτομο προσπαθεί να έχει σεξουαλική επαφή με άλλο άτομο απειλώντας το (προφορικά ή με όπλο), χρησιμοποιώντας σωματική βία ή θέτοντας το άτομο σε μια κατάσταση στην οποία δεν μπορεί να πει όχι ή να συμμορφωθεί από φόβο. Ωστόσο, η σεξουαλική επαφή δεν συμβαίνει. (Current partner violence, Former partner violence, Non-partner violence) (EU-GBV survey, 2021).

Catcalling - Ο όρος «catcalling» αναφέρεται σε μια υποκατηγορία της συμπεριφοράς παρενόχλησης στο δρόμο. Οι catcalls μπορεί να είναι λεκτικές ή μη λεκτικές, που απευθύνονται σε αγνώστους στο κοινό, συνήθως από άνδρες σε γυναίκες, που αφορούν συχνά την εμφάνιση του παραλήπτη ή που είναι σεξουαλικής φύσης και δεν περιλαμβάνουν καταδίωξη ή σωματική επαφή. Ο ορισμός περιλαμβάνει συμπεριφορές όπως οι χαρακτηρισμοί, οι προτάσεις, το σφύριγμα, το σφύριγμα, το κλείσιμο του ματιού, οι χειρονομίες για την αξιολόγηση της φυσικής εμφάνισης (Walton et al, 2021).

Date Rape (εναλλακτικός όρος: Σεξουαλική βία συντρόφου) - σεξουαλική δραστηριότητα που δεν είναι συναινετική και εξαναγκάζεται από κάποιον που το θύμα γνωρίζει και εμπλέκεται σε μια ρομαντική ή δυνητικά ρομαντική σχέση. Ο βιασμός αυτός μερικές φορές προκαλείται με την προσθήκη ενός ηρεμιστικού φαρμάκου στο ποτό του θύματος για να το κάνει να χάσει τις αισθήσεις του, ώστε το άτομο να μην αντισταθεί στη σεξουαλική δραστηριότητα. δραστηριότητα (Council of Europe, 2019).

Η ψηφιακή παρενόχληση και κακοποίηση είναι ένας γενικός όρος που αναφέρεται σε μια σειρά επιβλαβών διαπροσωπικών συμπεριφορών που βιώνονται μέσω μιας σειράς διαδικτυακών πλατφορμών, καθώς και μέσω κινητών τηλεφώνων και άλλων συσκευών ηλεκτρονικής επικοινωνίας (συμπεριλαμβανομένων των tablets και των κονσολών παιχνιδιών στο διαδίκτυο). Μπορεί να περιλαμβάνει τόσο μη εγκληματικές όσο και εγκληματικές συμπεριφορές ([Powell and Henry, 2017](#)). Παραδείγματα μη εγκληματικών συμπεριφορών περιλαμβάνουν βρισιές, προσβλητική γλώσσα και σεξουαλική παρενόχληση, ενώ οι εγκληματικές συμπεριφορές μπορεί να περιλαμβάνουν σεξουαλική κακοποίηση με βάση την εικόνα (για παράδειγμα, λήψη, διανομή ή απειλή διανομής γυμνών ή σεξουαλικών εικόνων χωρίς συγκατάθεση, η οποία ποινικοποιείται όλο και περισσότερο σε πολλές δικαιοδοσίες παγκοσμίως, βλ. [Powell και Henry, 2017](#)), απειλές σωματικής βλάβης και διαδικτυακή παρακολούθηση. Σημείωση: περισσότεροι όροι που σχετίζονται με την ψηφιακή παρενόχληση και κακοποίηση στο [Digital harassment and abuse: Experiences of sexuality and gender minority adults - Anastasia Powell, Adrian J Scott, Nicola Henry, 2020 \(sagepub.com\)](#)

Ο ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων (Female genital mutilation - FGM) περιλαμβάνει όλες τις διαδικασίες που περιλαμβάνουν μερική ή ολική αφαίρεση των εξωτερικών γυναικείων γεννητικών οργάνων ή άλλη βλάβη των γυναικείων γεννητικών οργάνων για μη ιατρικούς λόγους (WHO).

Grooming Χρησιμοποιώντας μια μακροπρόθεσμη μέθοδο δημιουργίας προσωπικής σχέσης με τον αθλητή για την ενίσχυση της εξουσίας και του ελέγχου και την αποξένωση του αθλητή από τα συστήματα υποστήριξής του (Winters, Kaylor & Jeglic, 2021).

Η σεξουαλική κακοποίηση με βάση την εικόνα (εναλλακτική λύση που υποβαθμίζει τις σεξουαλικές εικόνες) αναφέρεται στη λήψη ή κοινοποίηση γυμνών ή σεξουαλικών φωτογραφιών ή βίντεο άλλου προσώπου χωρίς τη συγκατάθεσή του. Περιλαμβάνει μια ποικιλία συμπεριφορών, όπως η μυστική ανταλλαγή γυμνών ή σεξουαλικών εικόνων στο διαδίκτυο, το «upskirting», το «downblousing» και άλλα «creepshots», ο εκβιασμός ή οι απάτες «sextortion», η χρήση τεχνητής νοημοσύνης για την κατασκευή «deepfake» πορνογραφικών βίντεο, οι απειλές για διανομή φωτογραφιών και βίντεο χωρίς συγκατάθεση και η λήψη ή κοινή χρήση εικόνων σεξουαλικής επίθεσης (Henry et al, 2021).

Ανήθικη/άσεμνη έκθεση είναι η σκόπιμη πράξη έκθεσης ιδιωτικών μερών του σώματος με προσβλητικό τρόπο, σε δημόσιο χώρο. Άτομα όλων των φύλων και σωμάτων μπορεί να είναι θύματα άσεμνης έκθεσης και μπορεί να είναι δράστες άσεμνης έκθεσης. Η άσεμνη έκθεση μπορεί να συμβεί σε οποιοδήποτε χώρο. Πρέπει να έχετε τη συγκατάθεσή σας πριν εκθέσετε και μοιραστείτε τα οικεία μέρη του σώματός σας με άλλους. Αυτό ΔΕΝ περιλαμβάνει τους γονείς που θηλάζουν (Πηγή: [Indcent Exposure - Sexual Violence - Trent University](#)). Παραδείγματα: «Cyber flashing» και «dick pics» Πηγή: [Τύποι σεξουαλικής βίας | Rape Crisis England & Wales](#)).

Βιασμός - μη συναινετική σεξουαλική δραστηριότητα που συνήθως περιλαμβάνει σεξουαλική επαφή ή άλλη μορφή διείσδυσης, που διαπράττεται με τη χρήση σωματικής βίας, εξαναγκασμού ή κατάχρησης εξουσίας. Ο εξαναγκασμός άλλου προσώπου σε μη συναινετικές πράξεις σεξουαλικής φύσης με τρίτο πρόσωπο μπορεί επίσης να συνιστά βιασμό. Ένα θύμα βιασμού μπορεί να έχει τις αισθήσεις του ή να μην έχει τις αισθήσεις του και ο δράστης ή οι δράστες μπορεί να είναι ένα άτομο ή μια ομάδα ανθρώπων γνωστών στο θύμα ή μπορεί να είναι ξένοι (Council of Europe, 2019).

Σεξουαλική κακοποίηση - Η σεξουαλική κακοποίηση είναι η πραγματική ή απειλούμενη σωματική εισβολή σεξουαλικής φύσης, είτε με βία είτε υπό άνισες ή καταναγκαστικές συνθήκες. Η σεξουαλική εκμετάλλευση και κακοποίηση περιλαμβάνουν τις σεξουαλικές σχέσεις με ένα παιδί (18 ετών ή νεότερο), σε οποιοδήποτε πλαίσιο (United Nations, 2017).

Σεξουαλική κακοποίηση παιδιού είναι όταν ένας ενήλικας επιδίδεται σε σεξουαλικές δραστηριότητες με παιδί το οποίο, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου, δεν έχει φθάσει τη νόμιμη ηλικία για σεξουαλικές δραστηριότητες. Περιλαμβάνει επίσης τη συμμετοχή σε σεξουαλικές δραστηριότητες με ένα παιδί, ανεξάρτητα από την ηλικία του, όπου γίνεται χρήση εξαναγκασμού, βίας ή απειλών; ή γίνεται κατάχρηση αναγνωρισμένης θέσης εμπιστοσύνης, εξουσίας ή επιρροής στο παιδί, συμπεριλαμβανομένης της οικογένειας, ή γίνεται κατάχρηση μιας ιδιαίτερα ευάλωτης κατάστασης του παιδιού, κυρίως λόγω ψυχικής ή σωματικής αναπηρίας ή κατάστασης εξάρτησης (Lanzarote Convention of the Council of Europe, 2007).

Σεξουαλική εκμετάλλευση - Η σεξουαλική εκμετάλλευση ορίζεται ως η πραγματική ή η απόπειρα κατάχρησης της ευάλωτης θέσης κάποιου (όπως ένα άτομο που εξαρτάται από εσάς για επιβίωση, σίτιση, σχολείο, βιβλία, μεταφορές ή άλλες υπηρεσίες), της διαφορετικής εξουσίας ή της εμπιστοσύνης, για την απόκτηση σεξουαλικών ευνοιών, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της προσφοράς χρημάτων ή άλλων κοινωνικών, οικονομικών ή πολιτικών πλεονεκτημάτων. Περιλαμβάνει την εμπορία ανθρώπων και την πορνεία (WHO).

Σεξουαλική εκμετάλλευση Η σεξουαλική εκμετάλλευση είναι οποιαδήποτε πραγματική ή απόπειρα κατάχρησης μιας θέσης ευπάθειας, διαφορετικής εξουσίας ή εμπιστοσύνης, για σεξουαλικούς σκοπούς, συμπεριλαμβανομένης της απειλής ή του κέρδους χρηματικά, κοινωνικά ή πολιτικά από τη σεξουαλική εκμετάλλευση ενός άλλου (United Nations, 2017).

Σεξουαλική παρενόχληση - οποιαδήποτε μορφή ανεπιθύμητης λεκτικής, μη λεκτικής ή σωματικής συμπεριφοράς σεξουαλικής φύσης, η οποία έχει ως στόχο ή αποτέλεσμα την παραβίαση της αξιοπρέπειας ενός ατόμου, ιδίως όταν δημιουργεί ένα εκφοβιστικό, εχθρικό, εξευτελιστικό, ταπεινωτικό ή προσβλητικό περιβάλλον. (Συμβούλιο της Ευρώπης, 2019). Σημείωση: η σεξουαλική παρενόχληση δεν περιλαμβάνει συνουσία ή άλλη μορφή διείσδυσης.

Σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία: καλύπτει τις ακόλουθες ανεπιθύμητες συμπεριφορές με σεξουαλικούς συνειρμούς που συμβαίνουν σε ένα εργασιακό πλαίσιο: ακατάλληλο κοίταγμα ή επίπληξη, έκθεση σε σεξουαλικά άσεμνες εικόνες ή βίντεο, άσεμνα σεξουαλικά αστεία ή προσβλητικά σχόλια για το σώμα ή την ιδιωτική ζωή ενός ατόμου, ακατάλληλες προσκλήσεις για έξοδο σε ραντεβού ή προτάσεις για σεξουαλική δραστηριότητα οποιουδήποτε είδους, αυτόκλητη σωματική επαφή, ακατάλληλες προωθήσεις σε ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης ή σεξουαλικά άσεμνα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή κειμένου, απειλές με δυσάρεστες συνέπειες εάν απορριφθούν σεξουαλικές προτάσεις ή προωθήσεις και οποιαδήποτε άλλη παρόμοια συμπεριφορά με σεξουαλικούς συνειρμούς που έλαβε χώρα στην εργασία ή σε περιβάλλοντα που σχετίζονται με την εργασία και που προσβάλλουν, ταπεινώνουν ή εκφοβίζουν τον ερωτώμενο (EU-GBV survey, 2021).

Η σεξουαλική βία στην παιδική ηλικία αναφέρεται σε βιασμό, ανεπιθύμητο άγγιγμα ιδιωτικών μερών, εξαναγκασμό/εξαναγκασμό να ποζάρει μπροστά σε ένα άτομο ή μπροστά στην κάμερα ή εξαναγκασμό/εξαναγκασμό να αγγίξει τα ιδιωτικά μέρη κάποιου, όπου τέτοια κακοποίηση βιώνεται πριν από την ηλικία των 15 ετών (Violence in childhood) (EU-GBV survey, 2021).

Η σεξουαλική βία στις στενές σχέσεις αναφέρεται σε οποιαδήποτε επιβλαβή ή ανεπιθύμητη σεξουαλική συμπεριφορά που επιβάλλεται σε ένα άτομο, συμπεριλαμβανομένου του βιασμού, της απόπειρας βιασμού και άλλων σεξουαλικών πράξεων (π.χ. χρήση βίας ή εξαναγκασμού για την απόκτηση ανεπιθύμητων σεξουαλικών πράξεων ή οποιασδήποτε

↔ ♥ ◻ ◼ ● ▲ ◇ ◼ ▲ ♂ fl ♦ 😊 ♠

 Co-funded by
the European Union

σημαντική επιρροή σε όσους βρίσκονται σε χαμηλότερες θέσεις, όπως οι παίκτες και το προσωπικό υποστήριξης. Αυτή η ιεραρχία μπορεί να δημιουργήσει ένα περιβάλλον όπου όσοι βρίσκονται στην εξουσία αισθάνονται άθικτοι και μπορούν να συμμετάσχουν σε παραπτώματα χωρίς φόβο λογοδοσίας. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι αναφορές κακοποίησης μπορεί να υποβαθμιστούν ή να αγνοηθούν, ιδίως όταν αφορούν εξέχουσες προσωπικότητες στον οργανισμό. Τα θύματα μπορεί να διστάσουν να μιλήσουν, φοβούμενα ότι οι ισχυρισμοί τους δεν θα ληφθούν σοβαρά υπόψη ή ότι θα αντιμετωπίσουν αντιδράσεις από εκείνους που βρίσκονται στην εξουσία. Η ομάδα RISE τονίζει ότι αυτό το ζήτημα συχνά επιδεινώνεται από μια κουλτούρα αφοσίωσης στις αθλητικές ομάδες, όπου οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να δώσουν προτεραιότητα στη φήμη της ομάδας ή του οργανισμού έναντι της ευημερίας τους. Επιπλέον, η έμφαση στη νίκη με κάθε κόστος μπορεί να οδηγήσει σε μια κουλτούρα που αποσιωπά τη διαφορετική άποψη. Αν ένας αθλητής εκφράσει ανησυχίες για ανάρμοστη συμπεριφορά, μπορεί να χαρακτηριστεί ως ταραξίας ή ως αντιπερισπασμός από τους στόχους της ομάδας. Αυτό το περιβάλλον μπορεί να αποθαρρύνει τους αθλητές από το να αναφέρουν περιστατικά, επιτρέποντας έτσι στον κύκλο της κακοποίησης να συνεχίζεται ανεξέλεγκτα. Η ομάδα RISE τονίζει τη σημασία της αντιμετώπισης αυτών των ανισορροπιών ισχύος για την προώθηση μιας κουλτούρας ασφάλειας, υπευθυνότητας και σεβασμού στους αθλητικούς οργανισμούς.

← ☀️ ☺️ ● 🌐 · ⚙️ 📄 ☺️ ⚙️ 🗨️ 📄 📄 ♂ 📄

Επιπλέον, η απομόνωση στη προπόνηση είναι ένας άλλος κρίσιμος παράγοντας που μπορεί να συμβάλει στον κίνδυνο σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Τα εντατικά προγράμματα προπόνησης συχνά απαιτούν από τους αθλητές να περνούν πολλές ώρες μαζί σε απομονωμένα περιβάλλοντα, όπως προπονητικά κέντρα, ξενώνες ή εγκαταστάσεις (Roberts et al., 2020). Αυτή η απομόνωση μπορεί να δημιουργήσει ευκαιρίες για τους θύτες να εκμεταλλευτούν τους αθλητές χωρίς την παρουσία μαρτύρων, καθιστώντας ευκολότερη την ανάληψη ανάρμοστης συμπεριφοράς. Επιπλέον, οι σωματικές και συναισθηματικές απαιτήσεις της προπόνησης μπορεί να οδηγήσουν σε ένα αίσθημα εξάρτησης μεταξύ των αθλητών/αθλητριών. Προσπαθώντας για την αριστεία, οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να εξαρτώνται από τους προπονητές και το προπονητικό προσωπικό τους όχι μόνο για καθοδήγηση αλλά και για συναισθηματική υποστήριξη. Η ομάδα RISE υποστηρίζει ότι αυτή η εξάρτηση μπορεί να δημιουργήσει ένα περιβάλλον όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι δεν μπορούν να αμφισβητήσουν την εξουσία των προπονητών, αυξάνοντας περαιτέρω την ευπάθειά τους στην κακοποίηση. Επιπλέον, η απομόνωση που βιώνεται κατά τη διάρκεια της προπόνησης μπορεί να είναι ιδιαίτερα έντονη σε αθλήματα που απαιτούν εκτεταμένα ταξίδια ή σε εκείνα που έχουν περιορισμένη πρόσβαση σε εξωτερικά συστήματα υποστήριξης. Ως εκ τούτου, η έλλειψη εξωτερικής εποπτείας σε αυτές τις καταστάσεις μπορεί να δημιουργήσει πρόσφορο έδαφος για παραπτώματα, καθώς οι δράστες μπορεί να αισθάνονται ενθαρρυνμένοι από την απουσία λογοδοσίας.

≥ ☺️ ○ ▲ ♣️ ▲ ♂ ♣️ ▲ ◇ ■ ≥ ♀ ☺️ ♣️ ♥️ ☀️ ■ ◇ ■ ▲ ← ☀️ ☺️ 🌐 ☺️ fl ■

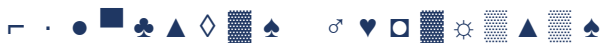
Αυτή η έλλειψη ελέγχου συχνά επιδεινώνεται από πολιτισμικά πρότυπα που μπορεί ακούσια να υποστηρίζουν ή να ανέχονται ακατάλληλες συμπεριφορές. Οι πολιτιστικοί κανόνες που

περιβάλλουν τον αθλητισμό μπορούν επίσης να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στη διαιώνιση ενός περιβάλλοντος που ευνοεί τη σεξουαλική βία (Chroni & Kavoura, 2022). Πολλά αθλήματα δίνουν έμφαση στη σκληρότητα, την ανθεκτικότητα και τη νοοτροπία "win-at-all-costs", η οποία μπορεί να οδηγήσει στην ομαλοποίηση της επιθετικής συμπεριφοράς, συμπεριλαμβανομένης της παρενόχλησης και της κακοποίησης. Η ομάδα RISE υποστηρίζει ότι τέτοιες πολιτισμικές συμπεριφορές μπορούν να δημιουργήσουν εμπόδια για τους αθλητές/αθλήτριες που επιδιώκουν να αναφέρουν περιστατικά, καθώς μπορεί να φοβούνται ότι θα χαρακτηριστούν ως αδύναμοι ή μη ανταγωνιστικοί. Επιπλέον, το στίγμα που συνδέεται με τα θύματα σεξουαλικής βίας μπορεί να αποτρέψει τα άτομα από το να εμφανιστούν. Οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να ανησυχούν για το πώς οι ισχυρισμοί τους θα επηρεάσουν τη φήμη ή τις προοπτικές σταδιοδρομίας τους, οδηγώντας σε απροθυμία να αποκαλύψουν τις εμπειρίες τους. Αυτό το στίγμα μπορεί να είναι ιδιαίτερα έντονο στον ανδροκρατούμενο αθλητισμό, όπου οι κοινωνικοί κανόνες και οι προσδοκίες επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό τον ορισμό και την έκφραση της αρρενωπότητας. Τέτοιες πιέσεις μπορούν να δημιουργήσουν εμπόδια στην ανοιχτή επικοινωνία και τη συναισθηματική έκφραση, διαιωνίζοντας περαιτέρω το στίγμα. Η αντιμετώπιση αυτών των πολιτιστικών προτύπων είναι απαραίτητη για τη δημιουργία ενός ασφαλέστερου περιβάλλοντος στον αθλητισμό. Οι οργανισμοί πρέπει να προωθούν ενεργά τις αξίες του σεβασμού, της συναίνεσης και της λογοδοσίας, όπως τονίζεται από την ομάδα RISE, προωθώντας μια κουλτούρα όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ενδυναμωμένοι να μιλήσουν ανοιχτά κατά των παραπτώματων. Η ομάδα RISE υπογραμμίζει τη σημασία των προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης που δίνουν έμφαση σε αυτές τις αξίες, συμβάλλοντας στην αλλαγή της κουλτούρας εντός των αθλητικών πλαισίων. Με αυτόν τον τρόπο, οι αθλητικές οργανώσεις μπορούν να καταστήσουν το περιβάλλον τους λιγότερο ανεκτικό στην καταχρηστική συμπεριφορά και να υποστηρίξουν περισσότερο την ευημερία των αθλητών/αθλητριών, ευθυγραμμίζοντας τις με τις ευρύτερες προτεραιότητες των προσκλήσεων Erasmus+. Ως εκ τούτου, η αντιμετώπιση των παραγόντων κινδύνου που σχετίζονται με τη σεξουαλική βία σε αθλητικά περιβάλλοντα είναι απαραίτητη για τη δημιουργία ενός ασφαλέστερου περιβάλλοντος για τους αθλητές/αθλήτριες. Η δυναμική της εξουσίας, οι ιεραρχικές σχέσεις, η απομόνωση στην προπόνηση και οι πολιτιστικοί κανόνες συμβάλλουν στην ευπάθεια των αθλητών/αθλητριών και στην επικράτηση της κακοποίησης. Αναγνωρίζοντας αυτούς τους παράγοντες και εφαρμόζοντας προληπτικά μέτρα, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να εργαστούν για την προώθηση μιας κουλτούρας σεβασμού, λογοδοσίας και ασφάλειας. Μόνο μέσω συλλογικών προσπαθειών μπορούμε να ελπίζουμε στην εξάλειψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό και να διασφαλίσουμε ότι όλοι οι αθλητές/αθλήτριες μπορούν να συμμετέχουν στα αθλήματα τους χωρίς φόβο ή βλάβη.

Ο αντίκτυπος της σεξουαλικής βίας στους αθλητές/αθλήτριες εκτείνεται πολύ πέρα από το άμεσο περιστατικό, επηρεάζοντας τη σωματική, ψυχολογική και συναισθηματική τους ευημερία (Mountjoy et al., 2022; Mountjoy et al., 2016). Η κατανόηση αυτών των συνεπειών

είναι ζωτικής σημασίας για την προώθηση ενός υποστηρικτικού περιβάλλοντος που αντιμετωπίζει τις ανάγκες των επιζώντων και προωθεί την επούλωση.

Η σεξουαλική βία μπορεί να οδηγήσει σε μια σειρά σωματικών συνεπειών για τους αθλητές/αθλήτριες. Σε περιπτώσεις που περιλαμβάνουν σωματική επίθεση, οι τραυματισμοί μπορεί να ποικίλλουν από μώλωπες και εκδορές έως πιο σοβαρά τραύματα, όπως σπασμένα οστά ή εσωτερικοί τραυματισμοί. Επιπλέον, η σεξουαλική βία μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις στην απόδοση ενός αθλητή. Οι σωματικοί τραυματισμοί μπορεί να τους εμποδίσουν να προπονούνται ή να αγωνίζονται στο συνηθισμένο τους επίπεδο, με αποτέλεσμα να χάσουν ευκαιρίες και να περιορίσουν την αθλητική τους σταδιοδρομία. Αυτή η απώλεια μπορεί να είναι ιδιαίτερα καταστροφική για τους αθλητές/αθλήτριες που έχουν αφιερώσει χρόνια στο άθλημά τους, επηρεάζοντας όχι μόνο τις σωματικές τους ικανότητες αλλά και τις φιλοδοξίες και την ταυτότητά τους ως αθλητές/αθλήτριες (Poucher et al., 2023, Walton et al., 2023).

Εκτός από τις σωματικές συνέπειες λόγω σεξουαλικής βίας, οι ψυχολογικές συνέπειες της σεξουαλικής βίας μπορεί να είναι βαθιές και μακροχρόνιες. Οι επιζώντες συχνά αντιμετωπίζουν μια σειρά από προβλήματα ψυχικής υγείας, συμπεριλαμβανομένης της διαταραχής μετατραυματικού στρες (PTSD), του άγχους και της κατάθλιψης (Mountjoy & Edwards, 2022, Mountjoy & Verhagen, 2022). Το τραύμα από την επίθεση μπορεί να οδηγήσει σε ενοχλητικές σκέψεις, αναδρομές στο παρελθόν και εφιάλτες, επηρεάζοντας σημαντικά την καθημερινή ζωή και τη λειτουργία ενός αθλητή. Επιπλέον, ο ψυχολογικός αντίκτυπος μπορεί να δημιουργήσει ένα εμπόδιο στην απόδοση και την εκπαίδευση. Οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να δυσκολεύονται με τη συγκέντρωση, τα κίνητρα και την αυτοεκτίμηση, οδηγώντας σε μειωμένα επίπεδα απόδοσης. Επιπλέον, ο φόβος να βιώσουν εκ νέου το τραύμα ή να συναντήσουν υπενθυμίσεις της επίθεσης μπορεί να εμποδίσει την ικανότητά τους να συμμετάσχουν πλήρως στο άθλημά τους. Αυτή η ψυχική επιβάρυνση μπορεί να οδηγήσει σε απομάκρυνση από τους συμπαίκτες και τους προπονητές, απομονώνοντας τον επιζώντα και επιδεινώνοντας το αίσθημα μοναξιάς και αδυναμίας, ενώ το στίγμα που περιβάλλει τη σεξουαλική βία μπορεί να περιπλέξει περαιτέρω τα ψυχολογικά συμπτώματα. Πολλοί αθλητές/αθλήτριες μπορεί να φοβούνται την κρίση ή την έλλειψη υποστήριξης από τους συνομηλίκους τους, οδηγώντας σε απροθυμία να αποκαλύψουν τις εμπειρίες τους. Αυτή η σιωπή μπορεί να διαιωνίσει αισθήματα ντροπής και ενοχής, βλάπτοντας περαιτέρω την ψυχική τους υγεία.

Επιπλέον, οι συναισθηματικές συνέπειες της σεξουαλικής βίας είναι εξίσου σημαντικές και μπορούν να εκδηλωθούν με διάφορους τρόπους. Οι επιζώντες συχνά βιώνουν συναισθήματα θυμού, προδοσίας και σύγχυσης, ιδιαίτερα όταν ο δράστης είναι κάποιος που γνωρίζουν, όπως προπονητής ή συμπαίκτης. Αυτή η προδοσία μπορεί να διαβρώσει την εμπιστοσύνη στους άλλους, καθιστώντας δύσκολο για τους επιζώντες να δημιουργήσουν ή

να διατηρήσουν σχέσεις, τόσο εντός όσο και εκτός του αθλήματός τους. Επιπλέον, οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να δυσκολεύονται με την αίσθηση της ταυτότητας και του σκοπού τους μετά από σεξουαλική βία. Το άθλημα που κάποτε τους έφερνε χαρά και πληρότητα μπορεί να γίνει πηγή πόνου και τραύματος. Αυτό μπορεί να οδηγήσει στην απώλεια του πάθους για τον αθλητισμό, ωθώντας τους αθλητές/αθλήτριες να επανεξετάσουν εντελώς τη συμμετοχή τους στον αθλητισμό. Η ανάκαμψη από τις συναισθηματικές επιπτώσεις της σεξουαλικής βίας απαιτεί συχνά χρόνο, υποστήριξη και επαγγελματική παρέμβαση, ενώ οι ομάδες παροχής συμβουλών και υποστήριξης μπορούν να παρέχουν στους επιζώντες έναν ασφαλή χώρο για να επεξεργαστούν τις εμπειρίες τους, να ανακτήσουν μια αίσθηση ελέγχου και να αναπτύξουν στρατηγικές αντιμετώπισης. Ωστόσο, η πρόσβαση σε αυτούς τους πόρους μπορεί να είναι δύσκολη, ιδίως για τους αθλητές/αθλήτριες που αισθάνονται πίεση να διατηρήσουν ένα προσωπείο σθένους και ανθεκτικότητας. Όπως υποστηρίχθηκε παραπάνω, ο αντίκτυπος της σεξουαλικής βίας στους αθλητές/αθλήτριες είναι πολύπλευρος, περιλαμβάνοντας σωματικές, ψυχολογικές και συναισθηματικές συνέπειες που μπορεί να έχουν βαθιές επιπτώσεις στη ζωή και τη σταδιοδρομία τους (Mountjoy & Edwards, 2022, Mountjoy & Verhagen, 2022). Η αναγνώριση αυτών των επιπτώσεων είναι ζωτικής σημασίας για τη δημιουργία υποστηρικτικών περιβαλλόντων που δίνουν προτεραιότητα στην επούλωση και την ανάκαμψη. Προωθώντας ανοιχτές συζητήσεις σχετικά με τη σεξουαλική βία και παρέχοντας προσβάσιμους πόρους, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να ενδυναμώσουν τους επιζώντες να ανακτήσουν την ταυτότητά τους και να συνεχίσουν την αθλητική του πορεία με αξιοπρέπεια και υποστήριξη.

Η σεξουαλική βία στον αθλητισμό είναι ένα πιεστικό ζήτημα που έχει συγκεντρώσει αυξανόμενη προσοχή τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Έχουν θεσπιστεί διάφορα νομικά πλαίσια και κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος, ιδίως εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Αυτοί οι κανονισμοί αποσκοπούν στην προστασία των αθλητών/αθλητριών, στην προώθηση ασφαλών αθλητικών περιβαλλόντων και στη διασφάλιση της λογοδοσίας για τους δράστες σεξουαλικής βίας.

Σε διεθνές επίπεδο, αρκετά βασικά μέσα αντιμετωπίζουν τη σεξουαλική βία, ιδίως στο πλαίσιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της προστασίας από τη βία. Η «[Σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών \(CEDAW\)](#)» που εγκρίθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη το 1979, καλεί τα συμβαλλόμενα κράτη να λάβουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την εξάλειψη των διακρίσεων κατά των γυναικών σε όλους τους τομείς, συμπεριλαμβανομένου του αθλητισμού. Ειδικότερα, το άρθρο 10 της CEDAW τονίζει συγκεκριμένα τη σημασία της διασφάλισης της ισότητας στην πρόσβαση στον αθλητισμό και τη φυσική αγωγή, ενώ το άρθρο 11 αντιμετωπίζει την ανάγκη λήψης προστατευτικών μέτρων κατά της βίας και των διακρίσεων. Επιπλέον, η «[Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών](#)» αναγνωρίζει τη βία κατά των γυναικών ως εκδήλωση ιστορικά άνισων σχέσεων εξουσίας μεταξύ ανδρών και γυναικών, προτρέποντας τα κράτη

μέλη να υιοθετήσουν νομικά μέτρα για την πρόληψη και την εξάλειψη όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών.

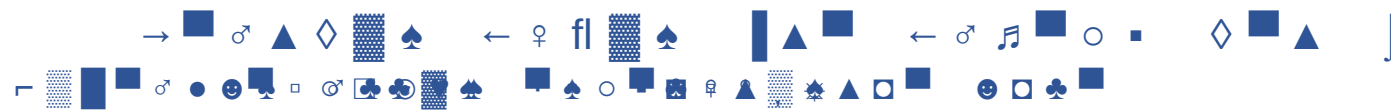
Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η «[Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου](#)» (ΕΣΔΑ) παρέχει ένα θεμελιώδες πλαίσιο για την προστασία των ατόμων από τη βία και τις διακρίσεις. Ενώ δεν ασχολείται συγκεκριμένα με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό, η ΕΣΔΑ θεσπίζει το δικαίωμα στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή (άρθρο 8), την απαγόρευση των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης (άρθρο 3) και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής (άρθρο 13), το οποίο μπορεί να προβληθεί σε περιπτώσεις σεξουαλικής βίας. Επιπλέον, έχουν θεσπιστεί διάφορα νομικά πλαίσια για την καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας και την προώθηση των δικαιωμάτων των ατόμων σε διάφορους τομείς, συμπεριλαμβανομένου του αθλητισμού. Ο «[Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ](#)» υποστηρίζει ότι όλοι δικαιούνται σεβασμό της σωματικής και ψυχικής τους ακεραιότητας (άρθρο 3), ενισχύοντας την υποχρέωση των κρατών μελών της ΕΕ να προστατεύουν τα άτομα από τη βία, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής βίας. Το 2012, η ΕΕ ενέκρινε την «[Οδηγία 2012/29/ΕΕ](#)», η οποία αποσκοπεί στη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία των θυμάτων εγκληματικών πράξεων. Η παρούσα οδηγία τονίζει την ανάγκη για αποτελεσματικά μέτρα διασφάλισης για τα θύματα σεξουαλικής βίας και διασφαλίζει ότι έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες, υπηρεσίες υποστήριξης και νομική συνδρομή. Ως εκ τούτου, όλα τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίσουν εθνική νομοθεσία που ευθυγραμμίζεται με την παρούσα οδηγία, προωθώντας τα δικαιώματα των θυμάτων σε όλους τους τομείς, συμπεριλαμβανομένου του αθλητισμού. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εφαρμόσει διάφορες πρωτοβουλίες για την ευαισθητοποίηση και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Η «[Στρατηγική της ΕΕ για την Ισότητα των Φύλων 2020-2025](#)» περιλαμβάνει συγκεκριμένες δράσεις για την καταπολέμηση της έμφυλης βίας, την ενίσχυση του ρόλου των γυναικών στον αθλητισμό και την προώθηση ενός ασφαλούς αθλητικού περιβάλλοντος. Αυτή η στρατηγική ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ των αθλητικών οργανώσεων, των αρχών επιβολής του νόμου και της κοινωνίας των πολιτών για την ανάπτυξη ολοκληρωμένων μέτρων κατά της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό.

Εκτός από τους κανονισμούς της ΕΕ, τα μεμονωμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει εθνικούς νόμους και κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Πολλές χώρες έχουν εφαρμόσει νομοθεσία που ποινικοποιεί τη σεξουαλική βία και παρέχει μηχανισμούς για την αναφορά και την αντιμετώπιση περιστατικών. Για παράδειγμα, χώρες όπως η Σουηδία και η [Δανία](#) έχουν προοδευτικούς νόμους που δίνουν προτεραιότητα στην υποστήριξη των θυμάτων και τη λογοδοσία για τους δράστες. Ειδικότερα, το νομικό πλαίσιο της Σουηδίας ορίζει και ποινικοποιεί τα σεξουαλικά αδικήματα σύμφωνα με το Κεφάλαιο 6 του Σουηδικού Ποινικού Κώδικα (Brottsbalken). Το 2018, η Σουηδία θέσπισε έναν νόμο περί βιασμού με βάση τη συναίνεση, ορίζοντας ότι το σεξ χωρίς ρητή συγκατάθεση θεωρείται βιασμός, ακόμη με απουσία βίας ή απειλών. Αυτή η

νομοθετική αλλαγή τονίζει τη σημασία της αμοιβαίας συναίνεσης και ενισχύει τις διασφαλίσεις κατά της σεξουαλικής βίας. Ομοίως, η Δανία έχει μεταρρυθμίσει τους νόμους της για τη σεξουαλική βία ώστε να επικεντρωθεί στη συναίνεση και το 2020, η χώρα εισήγαγε έναν ορισμό του βιασμού με βάση τη συναίνεση στο άρθρο 216 του Ποινικού Κώδικα της Δανίας, δηλώνοντας ότι η σεξουαλική επαφή χωρίς εθελοντική συμμετοχή συνιστά βιασμό. Αυτή η μεταρρύθμιση στοχεύει στη βελτίωση της υποστήριξης των θυμάτων και στην αύξηση της λογοδοσίας για τους δράστες. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, ο "[Νόμος περί Σεξουαλικών Αδικημάτων του 2003](#)" παρέχει ένα ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση των σεξουαλικών αδικημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ορισμών της συναίνεσης και των διαφόρων μορφών σεξουαλικής βίας. Ο νόμος ορίζει ότι οι αθλητικές οργανώσεις πρέπει να εφαρμόζουν μέτρα διασφάλισης για την προστασία των αθλητών/αθλητριών, ιδίως των ανηλίκων, από τη σεξουαλική κακοποίηση. Επιπλέον, τα εθνικά αθλητικά διοικητικά όργανα σε όλη την Ευρώπη έχουν συχνά τις πολιτικές και τους κώδικες συμπεριφοράς τους που περιγράφουν τις αναμενόμενες συμπεριφορές και διαδικασίες για την αναφορά και την αντιμετώπιση περιστατικών σεξουαλικής βίας. Αυτοί οι οργανισμοί διαδραματίζουν καίριο ρόλο στη δημιουργία ενός ασφαλούς περιβάλλοντος για τους αθλητές/αθλήτριες και στη διασφάλιση ότι οι περιπτώσεις σεξουαλικής βίας λαμβάνονται σοβαρά υπόψη.

Παρά τους ισχύοντες νόμους και κατευθυντήριες γραμμές, η ομάδα RISE υποστηρίζει ότι εξακολουθούν να υπάρχουν κενά στο νομικό πλαίσιο που αφορά τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό. Πολλοί αθλητές/αθλήτριες, ειδικά όσοι ασχολούνται με αθλήματα χαμηλότερου προφίλ, μπορεί να μην γνωρίζουν τα δικαιώματά τους ή τους πόρους που έχουν στη διάθεσή τους. Επιπλέον, υπάρχει συχνά έλλειψη συνέπειας στον τρόπο χειρισμού των υποθέσεων σε διάφορους αθλητικούς οργανισμούς και χώρες. Για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων, είναι σημαντικό τα κράτη μέλη της ΕΕ και οι αθλητικοί οργανισμοί να ενισχύσουν τις εκστρατείες ευαισθητοποίησης σχετικά με τις νομικές διασφαλίσεις που διατίθενται στους αθλητές/αθλήτριες. Επιπλέον, η θέσπιση τυποποιημένων μηχανισμών αναφοράς και συστημάτων υποστήριξης σε όλα τα αθλήματα μπορεί να βοηθήσει να διασφαλιστεί ότι τα θύματα σεξουαλικής βίας λαμβάνουν τη βοήθεια που χρειάζονται. Οι προσπάθειες συνεργασίας μεταξύ κυβερνητικών φορέων, αθλητικών οργανισμών και της κοινωνίας των πολιτών είναι ζωτικής σημασίας για τη δημιουργία ενός ισχυρού νομικού πλαισίου που αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό. Δίνοντας προτεραιότητα στην Προστασία των αθλητών/αθλητριών και προωθώντας μια κουλτούρα λογοδοσίας, μπορούμε να εργαστούμε για την εξάλειψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό και την προώθηση ασφαλών περιβαλλόντων για όλους τους συμμετέχοντες. Ενώ έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος, απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες για την ενίσχυση αυτών των νόμων και τη διασφάλιση ότι όλοι οι αθλητές/αθλήτριες μπορούν να συμμετέχουν σε ένα ασφαλές και υποστηρικτικό περιβάλλον.

Η προτεραιότητα στην αξιοπρέπεια, τα δικαιώματα και την ευημερία βρίσκεται στο επίκεντρο της ομάδας RISE. Συγκεκριμένα, στον κόσμο του αθλητισμού, οι αθλητές/αθλήτριες συχνά τοποθετούνται σε βάθρα και θαυμάζονται για τα ταλέντα, την αφοσίωση και τα επιτεύγματά τους. Ωστόσο, εν μέσω των επαίνων και του δημόσιου θαυμασμού, είναι απαραίτητο να αναγνωρίζουμε και να σεβόμαστε τους αθλητές/αθλήτριες ως ανθρώπινα όντα με εγγενή αξιοπρέπεια και δικαιώματα στην ευημερία. Η ομάδα RISE τονίζει ότι αυτός ο σεβασμός εκτείνεται πέρα από τις αθλητικές τους ικανότητες. Περιλαμβάνει τη συναισθηματική, ψυχολογική και σωματική τους υγεία, διασφαλίζοντας ότι αντιμετωπίζονται με την αξιοπρέπεια και την προσοχή που τους αξίζει. Αυτή η ολιστική προσέγγιση στη φροντίδα των αθλητών/αθλητριών είναι το κλειδί για την προώθηση ενός ασφαλούς και υποστηρικτικού αθλητικού περιβάλλοντος, όπου οι αθλητές/αθλήτριες εκτιμώνται όχι μόνο για την απόδοσή τους, αλλά ως άτομα που αξίζουν διαφύλαξη και σεβασμό.

Οι αθλητές/αθλήτριες συχνά αντιμετωπίζονται κυρίως μέσα από το πρίσμα της απόδοσής τους, οδηγώντας σε μια κουλτούρα που δίνει προτεραιότητα στις νίκες και τις απώλειες έναντι της προσωπικής τους ζωής και της ευημερίας τους. Αυτή η προοπτική μπορεί να οδηγήσει σε παραμέληση των συναισθηματικών και ψυχολογικών τους αναγκών, δημιουργώντας περιβάλλοντα που μπορεί να είναι εκμεταλλευτικά ή επιβλαβή. Ο σεβασμός των αθλητών/αθλητριών σημαίνει την αναγνώρισή τους ως ολόκληρα άτομα που βιώνουν τις ίδιες πολυπλοκότητες της ζωής που βιώνουν όλοι οι άλλοι, συμπεριλαμβανομένου του στρες, του άγχους και των προσωπικών προκλήσεων. Για να καλλιεργήσουν μια κουλτούρα σεβασμού, οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να αναγνωρίσουν ότι οι αθλητές/αθλήτριες δεν είναι μόνο αγωνιζόμενοι - είναι μαθητές, μέλη της οικογένειας και ενεργοί συμμετέχοντες στις κοινότητές τους. Όπως και οποιοσδήποτε άλλος, φιλοδοξούν, φοβούνται και ονειρεύονται πράγματα που εκτείνονται πολύ πέρα από τις αθλητικές τους επιδιώξεις. Η αναγνώριση και η υποστήριξη των πολύπλευρων ταυτοτήτων τους είναι απαραίτητη για την προώθηση ενός περιβάλλοντος με σεβασμό και χωρίς αποκλεισμούς. Ως εκ τούτου, εκτιμώντας την ατομικότητά τους, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον που προάγει την ψυχική υγεία, ενθαρρύνει τον ανοιχτό διάλογο και καλλιεργεί μια ατμόσφαιρα ενσυναίσθησης και κατανόησης.

Επιπλέον, η ομάδα RISE υποστηρίζει ότι η διαφύλαξη της αξιοπρέπειας των αθλητών/αθλητριών είναι απαραίτητη και θα πρέπει να χρησιμεύσει ως θεμελιώδης αρχή στον αθλητισμό. Αυτό συνεπάγεται τον σεβασμό της αυτονομίας τους, την εκτίμηση των προοπτικών τους και την τήρηση των ορίων τους. Οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στην ψυχική υγεία και τη συνολική ευημερία των αθλητών/αθλητριών.

διασφαλίζοντας την πρόσβαση σε πόρους ψυχικής υγείας, προωθώντας ένα ψυχολογικά ασφαλές περιβάλλον και καλλιεργώντας μια κουλτούρα ανοίγματος και υποστήριξης (Poucher et al., 2023, Walton et al., 2023). Πολλοί αθλητές/αθλήτριες αντιμετωπίζουν πίεση από προπονητές, χορηγούς και οπαδούς, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε καταναγκαστικές καταστάσεις όπου διακυβεύεται η αξιοπρέπειά τους. Για παράδειγμα, περιπτώσεις λεκτικής κακοποίησης, εκφοβισμού ή σωματικής ντροπής μπορούν να διαβρώσουν την αίσθηση αυτοεκτίμησης ενός αθλητή. Ο σεβασμός της αξιοπρέπειας ενός αθλητή απαιτεί την εφαρμογή πολιτικών που τον προστατεύουν από την κακοποίηση και την κακομεταχείριση. Οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να επιβάλλουν κώδικες συμπεριφοράς που καθιστούν τους προπονητές και τους παράγοντες των αθλητικών οργανισμών υπεύθυνους για τη συμπεριφορά τους, διασφαλίζοντας ότι οι αθλητές/αθλήτριες μπορούν να μιλήσουν χωρίς φόβο αντιποίνων. Επιπλέον, οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να προωθούν μια κουλτούρα σεβασμού, ισότητας και ένταξης. Αυτό περιλαμβάνει την παροχή εκπαίδευσης σχετικά με την παρενόχληση, την κακοποίηση και τις διακρίσεις, τη διασφάλιση ότι όλοι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι εκτιμώνται και υποστηρίζονται (Gurgis et al., 2022) και την αποδοχή ότι οι φωνές τους ακούγονται και εκτιμώνται είναι απαραίτητες για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης και την προώθηση μιας θετικής δυναμικής της ομάδας.

Οι αθλητές/αθλήτριες, όπως όλα τα άτομα, έχουν θεμελιώδη δικαιώματα που πρέπει να γίνονται σεβαστά και να τηρούνται. Η ομάδα RISE τονίζει τη σημασία αυτών των δικαιωμάτων, τα οποία περιλαμβάνουν τη δίκαιη μεταχείριση, την ικανότητα να μιλούν ενάντια στις αδικίες και την πρόσβαση σε επαρκή υγειονομική περίθαλψη και υπηρεσίες υποστήριξης. Η προάσπιση αυτών των δικαιωμάτων απαιτεί τη θέσπιση διαφανών διαδικασιών για την αντιμετώπιση των καταγγελιών και τη διασφάλιση ότι οι αθλητές/αθλήτριες έχουν ασφαλείς και προσβάσιμους τρόπους για την αναφορά παραπτώματων ή διακρίσεων. Επιπλέον, είναι σημαντικό να αναγνωρίζονται και να προστατεύονται τα δικαιώματα των περιθωριοποιημένων αθλητών/αθλητριών, συμπεριλαμβανομένων των γυναικών, των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων και εκείνων που προέρχονται από διαφορετικά πολιτισμικά υπόβαθρα, όπως επισημαίνεται από την ομάδα RISE. Η ενεργός συμμετοχή των αθλητών/αθλητριών στην ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικών διασφάλισης αποτελεί βασικό βήμα προς την επίτευξη αυτού του στόχου. Η παροχή πλατφορμών στους αθλητές/αθλήτριες για να μοιραστούν τις εμπειρίες και τις ανησυχίες τους βοηθά να διασφαλιστεί ότι οι μοναδικές προκλήσεις τους αναγνωρίζονται και αντιμετωπίζονται (Mountjoy et al., 2022, Willson et al., 2022). Προωθώντας τη συμμετοχικότητα και την ισότητα στον αθλητισμό, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να δημιουργήσουν ένα πιο υποστηρικτικό περιβάλλον όπου όλοι οι αθλητές/αθλήτριες μπορούν να ευδοκιμήσουν χωρίς φόβο διακρίσεων ή προκαταλήψεων. Αυτή η δέσμευση ευθυγραμμίζεται με τις βασικές αξίες που προωθεί η Κοινοπραξία RISE, ενισχύοντας την ανάγκη για πολιτικές με επίκεντρο τον αθλητή που δίνουν προτεραιότητα στην αξιοπρέπεια, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη.

Επιπλέον, η ευημερία των αθλητών/αθλητριών περιλαμβάνει τη σωματική, ψυχική και συναισθηματική τους υγεία, μια προοπτική που είναι κεντρική στην προσέγγιση της ομάδας RISE. Οι αθλητικοί οργανισμοί έχουν την ευθύνη να δίνουν προτεραιότητα στην ολιστική ευημερία των αθλητών/αθλητριών τους, παρέχοντας πόρους και υποστήριξη που αφορούν όλες τις πτυχές της ζωής τους (Poucher et al., 2023, Walton et al., 2023). Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει πρόσβαση σε επαγγελματίες ψυχικής υγείας, διατροφική συμβουλευτική και φυσικοθεραπεία, διασφαλίζοντας ότι οι αθλητές/αθλήτριες έχουν τα εργαλεία για να αποδώσουν όσο το δυνατόν καλύτερα. Επιπλέον, η προώθηση μιας κουλτούρας ευεξίας περιλαμβάνει την ενθάρρυνση των αθλητών/αθλητριών να δώσουν προτεραιότητα στην αυτό-φροντίδα και την ισορροπία στη ζωή τους. Πολλοί αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται υποχρεωμένοι να θυσιάσουν την ευημερία τους για χάρη του αθλήματός τους, συχνά παραμελώντας την ψυχική τους υγεία στην επιδίωξη της τελειότητας. Η ομάδα RISE τονίζει τη σημασία της προώθησης ενός περιβάλλοντος που δίνει έμφαση στην ευημερία έναντι της απόδοσης. Με αυτόν τον τρόπο, οι οργανισμοί μπορούν να βοηθήσουν τους αθλητές/αθλήτριες να αντιμετωπίσουν τις πιέσεις του ανταγωνισμού διατηρώντας παράλληλα την ψυχική και συναισθηματική τους υγεία, σύμφωνα με τους ευρύτερους στόχους της Κοινοπραξίας RISE για τη διασφάλιση της ευημερίας των αθλητών/αθλητριών και τη δημιουργία ασφαλέστερων αθλητικών περιβαλλόντων.

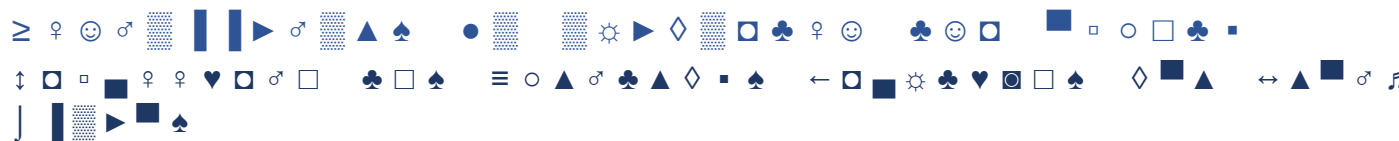

Εκτός από τα παραπάνω, ο σεβασμός των αθλητών/αθλητριών ως ανθρώπων απαιτεί συνεχή εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση εντός της αθλητικής κοινότητας (Gurgis et al., 2022). Οι προπονητές, οι διοικητικοί υπάλληλοι και οι παράγοντες θα πρέπει να λαμβάνουν εκπαίδευση σχετικά με τη μεταχείριση των αθλητών/αθλητριών με αξιοπρέπεια και σεβασμό. Αυτή η εκπαίδευση μπορεί να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, θέματα όπως η αναγνώριση σημείων ψυχικής δυσφορίας, η κατανόηση των επιπτώσεων του εκφοβισμού και η προώθηση πρακτικών χωρίς αποκλεισμούς εντός των ομάδων. Επιπλέον, οι αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να εκπαιδεύονται σχετικά με τα δικαιώματά τους και τους πόρους που έχουν στη διάθεσή τους και, ενθαρρύνοντάς τους να υπερασπίζονται τον εαυτό τους και τους άλλους, να καλλιεργούν μια κουλτούρα σεβασμού που εκτείνεται πέρα από τις μεμονωμένες ομάδες και οργανισμούς. Για να επιτευχθεί αυτό, είναι απαραίτητο να μεταβούμε από την ατομική ευαισθητοποίηση σε μια συλλογική ευθύνη, όπου όλα τα μέλη της αθλητικής κοινότητας διαδραματίζουν ενεργό ρόλο στην προώθηση του σεβασμού και της υποστήριξης μεταξύ τους.

Η οικοδόμηση μιας κουλτούρας σεβασμού στον αθλητισμό απαιτεί δέσμευση από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς - αθλητές/αθλήτριες, προπονητές, παράγοντες και οπαδούς, όπως τονίζεται από την ομάδα RISE στο έργο τους στο πλαίσιο αυτού του έργου Erasmus+. Οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να θεσπίσουν σαφείς πολιτικές που προωθούν τον σεβασμό και καθιστούν τα άτομα υπεύθυνα για τις ενέργειές τους. Αυτό περιλαμβάνει την εφαρμογή

πολιτικών κατά του εκφοβισμού και της παρενόχλησης, τη δημιουργία ασφαλών μηχανισμών αναφοράς και τη διασφάλιση ότι οι αθλητές/αθλήτριες έχουν την υποστήριξη που χρειάζονται (Gurgis et al., 2022). Η ομάδα RISE υπογραμμίζει επίσης τη σημασία της ανάδειξης των ιστοριών και των αγώνων των αθλητών/αθλητριών, καθώς κάτι τέτοιο μπορεί να εμπνεύσει άλλους και να προωθήσει μια πιο συμπονετική κατανόηση των προκλήσεων που αντιμετωπίζουν, δημιουργώντας μια πιο συμπεριληπτική και σεβαστή αθλητική κουλτούρα.

Τα τελευταία χρόνια, υπήρξε μια αλλαγή στον κόσμο του αθλητισμού προς προσεγγίσεις με επίκεντρο τον αθλητή, όπως επισημαίνεται από την ομάδα RISE σε αυτό το εγχειρίδιο. Συγκεκριμένα, οι προσεγγίσεις με επίκεντρο τον αθλητή επικεντρώνονται σε μοναδικές ανάγκες, φιλοδοξίες και εμπειρίες κάθε αθλητή, τοποθετώντας τις στον πυρήνα της διαδικασίας κατάρτισης και ανάπτυξης. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις παραδοσιακές, προπονητικές μεθόδους που δίνουν προτεραιότητα στην ανταγωνιστική επιτυχία πάνω από οτιδήποτε άλλο. Υιοθετώντας μια ολιστική ανάπτυξη, οι προπονητές, οι παράγοντες και οι αθλητικοί οργανισμοί αναγνωρίζουν την πολύπλευρη φύση της ζωής των αθλητών/αθλητριών, λαμβάνοντας υπόψη τις συναισθηματικές, ψυχολογικές και κοινωνικές διαστάσεις τους. Ωστόσο, η βάση μιας αθλητοκεντρικής προσέγγισης βασίζεται στη συνεργασία και την επικοινωνία μεταξύ των αθλητών/αθλητριών και των προπονητών τους, καθώς αυτή η δυναμική ενισχύει την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό, ενθαρρύνοντας τους αθλητές/αθλήτριες να εκφράσουν τις ανάγκες, τις προτιμήσεις και τις ανησυχίες τους και ακούγοντας τους αθλητές/αθλήτριες και ενσωματώνοντας την ανατροφοδότησή τους σε προγράμματα προπόνησης και συστήματα υποστήριξης, οι προπονητές μπορούν να δημιουργήσουν ένα πιο εξατομικευμένο και αποτελεσματικό περιβάλλον προπόνησης.

Ολιστική Ανάπτυξη Αθλητών/αθλητριών

Μια προσέγγιση με επίκεντρο τον αθλητή δίνει προτεραιότητα στην ολιστική ανάπτυξη, η οποία περιλαμβάνει τη σωματική, ψυχική, συναισθηματική και κοινωνική ευεξία. Σωματικά, δίνει έμφαση στη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη μέσω της κατάλληλης για την ηλικία προπόνησης, της πρόληψης τραυματισμών και της σωστής αποκατάστασης. Η ψυχική υγεία υποστηρίζεται από την ενσωμάτωση τεχνικών όπως η ενσυνειδητότητα και οι γνωστικές στρατηγικές για την οικοδόμηση ανθεκτικότητας και εμπιστοσύνης υπό πίεση. Η συναισθηματική ευεξία καλλιεργείται με τη δημιουργία ενός ασφαλούς χώρου για τους αθλητές/αθλήτριες ώστε να εκφράσουν τα συναισθήματά τους, να αναπτύξουν συναισθηματική νοημοσύνη και να αναπτύξουν δεξιότητες αντιμετώπισης. Κοινωνικά, η καλλιέργεια θετικών σχέσεων εντός των ομάδων και η αναγνώριση του ρόλου της οικογένειας και των δικτύων υποστήριξης ενισχύει τη συνολική εμπειρία και ανάπτυξη ενός αθλητή στον αθλητισμό και πέραν αυτού.

Διασφάλιση της Σωματικής και Συναισθηματικής Υγείας

Επιπλέον, μια προσέγγιση με επίκεντρο τον αθλητή δίνει έμφαση στη δημιουργία ασφαλών περιβαλλόντων μέσω σαφών πολιτικών κατά του εκφοβισμού και της παρενόχλησης, διασφαλίζοντας ότι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ασφαλείς και σεβαστοί. Η πρόσβαση σε πόρους ψυχικής υγείας, συμπεριλαμβανομένων προγραμμάτων συμβουλευτικής και ευεξίας, είναι ζωτικής σημασίας για τη συναισθηματική ευεξία. Η εφαρμογή μοντέλων [Μακροπρόθεσμης Ανάπτυξης Αθλητών/αθλητριών \(LTAD\)](#), τα οποία ευθυγραμμίζουν την προπόνηση με την ηλικία και την ωριμότητα ενός αθλητή, υποστηρίζει τη βιώσιμη ανάπτυξη και απόδοση. Συνολικά, μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι αθλητοκεντρικές προσεγγίσεις αντιπροσωπεύουν μια σημαντική εξέλιξη στον κόσμο του αθλητισμού, εστιάζοντας στην ολιστική ανάπτυξη των αθλητών/αθλητριών και στη διασφάλιση της σωματικής και συναισθηματικής τους υγείας. Η ιεράρχηση των μοναδικών αναγκών των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών και των αθλητικών οργανισμών μπορεί να δημιουργήσει περιβάλλοντα που προωθούν όχι μόνο την αθλητική αριστεία αλλά και την προσωπική ανάπτυξη και ευημερία. Τελικά, η αναγνώριση των αθλητών/αθλητριών ως ολοκληρωμένων όντων και η εφαρμογή αθλητοκεντρικών προσεγγίσεων θέτει τις βάσεις για μια υγιέστερη, πιο βιώσιμη αθλητική κουλτούρα. Αυτή η αλλαγή ενισχύει τις εμπειρίες των αθλητών/αθλητριών στην αθλητική τους σταδιοδρομία και τους εξοπλίζει με ανεκτίμητες δεξιότητες και αντοχή που τους εξυπηρετούν πολύ πέρα από το χρόνο τους στον ανταγωνισμό.

Συμπεριληπτικότητα και μη διακριτική μεταχείριση στον αθλητισμό

Οι αθλητικοί οργανισμοί, οι σύλλογοι και τα διοικητικά όργανα αναγνωρίζουν όλο και περισσότερο τη σημασία της δημιουργίας περιβαλλόντων που είναι φιλόξενα για όλα τα άτομα, ανεξάρτητα από το φύλο, τη φυλή, την αναπηρία, τον σεξουαλικό προσανατολισμό ή οποιοδήποτε άλλο χαρακτηριστικό τους. Οι αρχές της συμμετοχικότητας και της μη διάκρισης όχι μόνο προάγουν τη διαφορετικότητα αλλά και ενισχύουν την αθλητική κοινότητα στο σύνολό της (Gurgis et al., 2022, Gurgis et al., 2022). Η αληθινή ένταξη στον αθλητισμό εκτείνεται πέρα από την απλή συμμετοχή - απαιτεί την προώθηση ενός περιβάλλοντος όπου κάθε άτομο αισθάνεται ότι αποτιμάται, ότι τον σέβονται και ότι έχει τη δύναμη να συνεισφέρει ουσιαστικά. Όταν οι αθλητικοί οργανισμοί δίνουν προτεραιότητα στη συμμετοχικότητα, αποκομίζουν πολλά οφέλη, όπως:

- χ Βελτιωμένη απόδοση: Οι ποικίλες ομάδες που αγκαλιάζουν τη συμπερίληψη μπορούν συχνά να ξεπεράσουν τις ομοιογενείς ομάδες. Διάφορες προοπτικές, δεξιότητες και εμπειρίες μπορούν να οδηγήσουν σε καινοτόμες στρατηγικές και βελτιωμένη λήψη αποφάσεων τόσο εντός όσο και εκτός γηπέδου.
- χ Αυξημένη συμμετοχή: Με την προώθηση της συμμετοχικότητας, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να προσελκύσουν ένα ευρύτερο φάσμα συμμετεχόντων. Αυτό όχι μόνο βοηθά στην ανάπτυξη του αθλήματος, αλλά προάγει επίσης την αίσθηση του «ανήκειν» και της κοινότητας μεταξύ ατόμων από διαφορετικά υπόβαθρα.

- χ Κοινωνική ευθύνη: Οι αθλητικοί οργανισμοί έχουν κοινωνική ευθύνη να αντικατοπτρίζουν την ποικιλομορφία της κοινωνίας. Με την εφαρμογή συμπεριληπτικών πρακτικών, μπορούν να αποδείξουν τη δέσμευσή τους στην κοινωνική ισότητα και να χρησιμεύσουν ως πρότυπα για άλλους τομείς.
- χ Βελτίωση της ψυχικής υγείας: Η συμμετοχή στον αθλητισμό έχει συνδεθεί με βελτιωμένα αποτελέσματα ψυχικής υγείας. Ένα περιβάλλον χωρίς αποκλεισμούς επιτρέπει στα άτομα από όλα τα κοινωνικά στρώματα να συμμετέχουν σε σωματική δραστηριότητα, προωθώντας έτσι τη συνολική ευημερία.

Επιπλέον, προκειμένου οι αθλητικοί οργανισμοί να καλλιεργήσουν τη συμμετοχικότητα και να αποτρέψουν τις διακρίσεις, πρέπει να υιοθετήσουν ολοκληρωμένες πολιτικές που αντιμετωπίζουν διάφορες μορφές διακρίσεων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που βασίζονται στο φύλο, τη φυλή, την αναπηρία, τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την κοινωνικοοικονομική κατάσταση. Ακολουθούν ορισμένες βασικές πολιτικές και πρακτικές που μπορούν να εφαρμοστούν:

- χ Το θεμέλιο της συμμετοχικότητας έγκειται στη θέσπιση σαφών πολιτικών κατά των διακρίσεων. Αυτές οι πολιτικές θα πρέπει να απαγορεύουν ρητά τις διακρίσεις και την παρενόχληση με βάση το φύλο, τη φυλή, την αναπηρία και άλλα χαρακτηριστικά. Θα πρέπει να περιγράφουν τις διαδικασίες για την αναφορά περιστατικών διακρίσεων, διασφαλίζοντας ότι οι αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό αισθάνονται ασφαλείς και υποστηρίζονται όταν εμφανίζονται.
- χ Η εφαρμογή της κατάρτισης για τη διαφορετικότητα και την ένταξη για τους προπονητές, τους αθλητές/αθλήτριες και το διοικητικό προσωπικό είναι ζωτικής σημασίας. Μια τέτοια εκπαίδευση θα πρέπει να εκπαιδεύει τα άτομα σχετικά με τη σημασία της συμμετοχικότητας, τον αντίκτυπο των προκαταλήψεων και των διακρίσεων και τις στρατηγικές για τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος χωρίς αποκλεισμούς. Η εκπαίδευση θα πρέπει επίσης να επικεντρώνεται στην πολιτιστική ικανότητα, βοηθώντας τους συμμετέχοντες να κατανοήσουν και να σεβαστούν το υπόβαθρο των συμπαίκτων και των ανταγωνιστών τους.
- χ Οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να αναπτύξουν στρατηγικές προσλήψεων που επιδιώκουν ενεργά να συμπεριλάβουν άτομα από διαφορετικά υπόβαθρα. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει στοχευμένη προσέγγιση υποεκπροσωπούμενων ομάδων, συνεργασίες με κοινοτικές οργανώσεις και προγράμματα υποτροφιών για την υποστήριξη ατόμων που ενδέχεται να αντιμετωπίζουν οικονομικά εμπόδια στη συμμετοχή. Θα πρέπει επίσης να υπάρχουν στρατηγικές διατήρησης για να διασφαλιστεί ότι όλοι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι εκτιμώνται και υποστηρίζονται καθ' όλη τη διάρκεια της αθλητικής τους πορείας.
- χ Οι διακρίσεις λόγω φύλου παραμένουν ένα σημαντικό ζήτημα στον αθλητισμό, από τις μισθολογικές ανισότητες έως τις άνισες ευκαιρίες για τις γυναίκες και τα μη δυαδικά άτομα. Οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να εφαρμόσουν πολιτικές ισότητας των φύλων που προωθούν την ίση αμοιβή, παρέχουν ίση πρόσβαση σε πόρους και υποστηρίζουν την ανάπτυξη αθλητικών προγραμμάτων για γυναίκες.

Αυτό μπορεί επίσης να περιλαμβάνει την προώθηση της εκπροσώπησης των γυναικών σε ηγετικούς ρόλους εντός των αθλητικών οργανισμών.

- χ Για τους αθλητές/αθλήτριες με αναπηρία, η προσβασιμότητα είναι υψίστης σημασίας. Οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να διεξάγουν ελέγχους προσβασιμότητας για να διασφαλίσουν ότι οι εγκαταστάσεις, ο εξοπλισμός και τα προγράμματα περιλαμβάνουν άτομα με αναπηρίες. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την παροχή προσαρμοστικού αθλητικού εξοπλισμού, τη διασφάλιση της φυσικής προσβασιμότητας στους χώρους και την προσφορά εξειδικευμένων προγραμμάτων προπόνησης. Επιπλέον, οι οργανισμοί θα πρέπει να προωθήσουν την ευαισθητοποίηση σχετικά με τα παρα-αθλήματα και να δημιουργήσουν ευκαιρίες για αθλητές/αθλήτριες με αναπηρίες να αγωνιστούν σε όλα τα επίπεδα.
- χ Οι πολιτικές για την υποστήριξη των αθλητών/αθλητριών ΛΟΑΤΚΙ+ είναι απαραίτητες για την προώθηση ενός περιβάλλοντος χωρίς αποκλεισμούς. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τη δημιουργία ασφαλών χώρων για τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ+, την εφαρμογή κατευθυντήριων γραμμών για την ταυτότητα και την έκφραση φύλου στον ανταγωνισμό και την ενεργό καταπολέμηση της ομοφοβίας και της τρανσφοβίας στον αθλητισμό. Η ενθάρρυνση της χρήσης προτιμώμενων αντωνυμιών και η δημιουργία εκστρατειών ευαισθητοποίησης μπορούν επίσης να προωθήσουν μια πιο περιεκτική ατμόσφαιρα.
- χ Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των πολιτικών ένταξης, οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να θεσπίσουν μηχανισμούς παρακολούθησης και λογοδοσίας. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τακτικές αξιολογήσεις των πρωτοβουλιών ποικιλομορφίας και ένταξης, ανατροφοδότηση από τους αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό και δημόσια αναφορά της προόδου. Η διαφάνεια σε αυτές τις προσπάθειες χτίζει την εμπιστοσύνη εντός της κοινότητας και επιδεικνύει μια πραγματική δέσμευση για την ένταξη.

Οι ευρύτερες επιπτώσεις της συμμετοχικότητας

Η δέσμευση για την ένταξη και τη μη διάκριση στον αθλητισμό έχει ευρύτερες κοινωνικές επιπτώσεις. Με την προώθηση της διαφορετικότητας και της ισότητας, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να συμβάλουν στην άρση των συστημικών φραγμών που αντιμετωπίζουν οι περιθωριοποιημένες κοινότητες (Kerr et al., 2019). Αυτό όχι μόνο ενθαρρύνει την κοινωνική αλλαγή, αλλά και εμπνέει την επόμενη γενιά αθλητών/αθλητριών να αμφισβητήσει τις διακρίσεις σε όλες τις μορφές τους (MacPherson et al., 2022). Επιπλέον, τα αθλητικά περιβάλλοντα χωρίς αποκλεισμούς μπορούν να χρησιμεύσουν ως πρότυπο για άλλους τομείς, καταδεικνύοντας την αξία της διαφορετικότητας και της ισότητας στους χώρους εργασίας, τα σχολεία και τη κοινωνία. Τα μαθήματα που αντλήθηκαν στον αθλητισμό μπορούν να εφαρμοστούν για τη δημιουργία πιο δίκαιων συστημάτων σε ολόκληρη την κοινωνία, προωθώντας μια κουλτούρα σεβασμού και κατανόησης.

Στον τομέα του αθλητισμού, η διαφάνεια και η λογοδοσία είναι υψίστης σημασίας για την προώθηση ενός περιβάλλοντος που δίνει προτεραιότητα στην ασφάλεια, την ευημερία και την αξιοπρέπεια όλων των αθλητών/αθλητριών. Τα τελευταία χρόνια, έχουν έρθει στο φως πολυάριθμες περιπτώσεις κακοποίησης και ανάρμοστης συμπεριφοράς, υπογραμμίζοντας την επείγουσα ανάγκη να υιοθετήσουν οι αθλητικοί οργανισμοί πολιτικές που προωθούν την ανοικτή επικοινωνία και οριοθετούν σαφείς ρόλους και ευθύνες για την προστασία των αθλητών/αθλητριών. Ως εκ τούτου, η διαφάνεια αναφέρεται στην πρακτική της διαφάνειας και της σαφήνειας σχετικά με τις διαδικασίες, τις αποφάσεις και τις ενέργειες εντός των αθλητικών οργανισμών. Η λογοδοσία, από την άλλη πλευρά, περιλαμβάνει την απόδοση ευθυνών σε άτομα και οργανισμούς για τις ενέργειές τους, διασφαλίζοντας ότι υπάρχουν συνέπειες για αδικοπραγίες. Μαζί, αυτές οι αρχές είναι απαραίτητες για τη δημιουργία μιας κουλτούρας εμπιστοσύνης και ακεραιότητας στον αθλητισμό. Η διαφάνεια και η λογοδοσία είναι ζωτικής σημασίας για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών, των γονέων και των ενδιαφερομένων μερών. Όταν οι αθλητικοί οργανισμοί επικοινωνούν ανοιχτά σχετικά με τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, ενισχύουν την εμπιστοσύνη στη δέσμευσή τους για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων και της ευημερίας των αθλητών/αθλητριών.

Ως εκ τούτου, ένα διαφανές περιβάλλον ενθαρρύνει τους αθλητές/αθλήτριες να αναφέρουν περιστατικά κακοποίησης ή ανάρμοστης συμπεριφοράς χωρίς φόβο αντιποίνων ή απόλυσης. Όταν τα άτομα βλέπουν ότι οι ανησυχίες τους λαμβάνονται σοβαρά υπόψη και ότι υπάρχει μια σαφής διαδικασία για την αντιμετώπισή τους, είναι πιο πιθανό να μιλήσουν, οδηγώντας σε ένα ασφαλέστερο αθλητικό περιβάλλον. Επιπλέον, η διαφάνεια και η λογοδοσία χρησιμεύουν ως αποτρεπτικοί παράγοντες κατά της αντιδεοντολογικής συμπεριφοράς. Όταν τα άτομα γνωρίζουν ότι οι ενέργειές τους υπόκεινται σε έλεγχο και ότι μπορούν να λογοδοτήσουν για τις επιλογές τους, είναι λιγότερο πιθανό να εμπλακούν σε επιβλαβή συμπεριφορά. Αυτό δημιουργεί μια κουλτούρα δεοντολογικής συμπεριφοράς που διαπερνά όλα τα επίπεδα του οργανισμού και οι διαφανείς διαδικασίες επιτρέπουν στους οργανισμούς να αξιολογούν τις πρακτικές τους κριτικά και να εντοπίζουν τομείς βελτίωσης. Με την τακτική επανεξέταση των πολιτικών και των διαδικασιών, οι οργανισμοί μπορούν να προσαρμοστούν στις νέες προκλήσεις και να ενισχύσουν τα μέτρα διασφάλισης τους με την πάροδο του χρόνου.

Η ομάδα RISE υπογραμμίζει ότι για να καλλιεργήσουν τη διαφάνεια και τη λογοδοσία, οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να εφαρμόσουν συγκεκριμένους μηχανισμούς και πρακτικές. Ακολουθούν ορισμένες βασικές στρατηγικές:

1. Σαφείς πολιτικές και κατευθυντήριες γραμμές

Η θέσπιση σαφών πολιτικών και κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τη διασφάλιση είναι απαραίτητη. Αυτά τα έγγραφα θα πρέπει να περιγράφουν τη δέσμευση του οργανισμού για την προστασία των αθλητών/αθλητριών, τη διαδικασία αναφοράς περιστατικών

ανάρμοστης συμπεριφοράς και τις συνέπειες αυτών των παραβιάσεων. Η ύπαρξη σαφώς καθορισμένων πολιτικών διασφαλίζει ότι όλοι κατανοούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, προωθώντας ένα περιβάλλον λογοδοσίας.

2. Ανοιχτά κανάλια επικοινωνίας

Οι οργανισμοί θα πρέπει να δημιουργήσουν ανοικτούς διαύλους επικοινωνίας όπου οι αθλητές/αθλήτριες, οι προπονητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να εκφράσουν τις ανησυχίες και τις προτάσεις τους. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει ανώνυμα συστήματα αναφοράς, πλαίσια προτάσεων και τακτικές συναντήσεις όπου ενθαρρύνεται η ανατροφοδότηση. Η ανοικτή επικοινωνία βοηθά στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης και επιτρέπει στους οργανισμούς να αντιμετωπίζουν πιθανά ζητήματα προληπτικά.

3. Τακτική Κατάρτιση και Εκπαίδευση

Η συνεχής κατάρτιση και εκπαίδευση σχετικά με τις πρακτικές διασφάλισης θα πρέπει να είναι υποχρεωτική για όλο το προσωπικό, τους προπονητές και τους αθλητές/αθλήτριες. Αυτή η εκπαίδευση θα πρέπει να καλύπτει θέματα όπως η αναγνώριση ενδείξεων κακοποίησης, η κατανόηση των διαδικασιών αναφοράς και η προώθηση μιας κουλτούρας σεβασμού. Εξοπλίζοντας τα άτομα με τις γνώσεις και τις δεξιότητες για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση των παραπτωμάτων, οι οργανισμοί μπορούν να ενισχύσουν τις προσπάθειες προστασίας τους.

4. Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Η τακτική παρακολούθηση και αξιολόγηση των πολιτικών και των πρακτικών διασφάλισης είναι ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση της λογοδοσίας. Οι οργανισμοί θα πρέπει να διεξάγουν ελέγχους και αξιολογήσεις για να καθορίσουν την αποτελεσματικότητα των πολιτικών τους και να εντοπίσουν τομείς που επιδέχονται βελτίωση. Η ανατροφοδότηση από τους αθλητές/αθλήτριες και τα ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να ζητείται για την ενημέρωση αυτών των αξιολογήσεων, διασφαλίζοντας ότι ο οργανισμός εξακολουθεί να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κοινότητάς του.

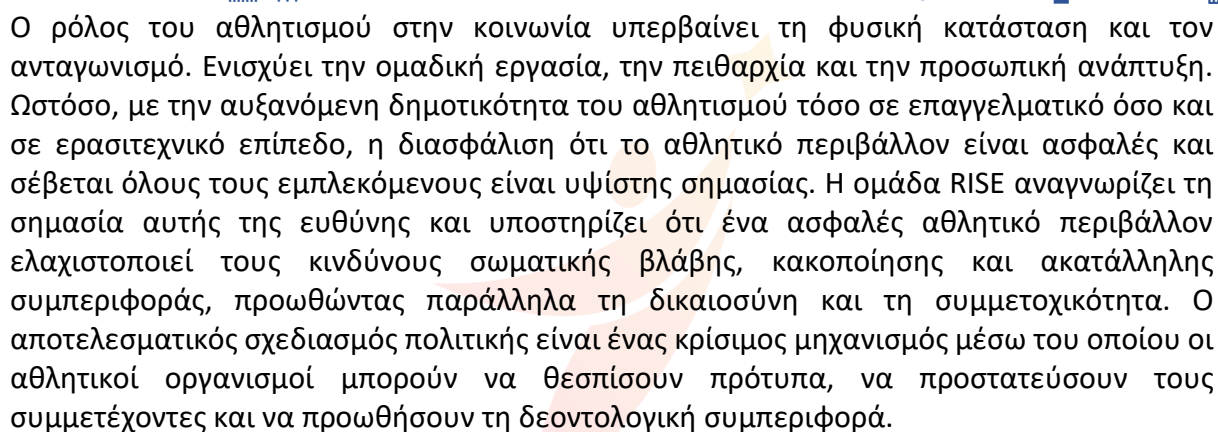
5. Ανεξάρτητοι Φορείς Εποπτείας

Η δημιουργία ανεξάρτητων εποπτικών φορέων μπορεί να ενισχύσει τη λογοδοσία εντός των αθλητικών οργανισμών. Αυτοί οι φορείς μπορούν να περιλαμβάνουν εξωτερικές επιτροπές ή ομάδες επιφορτισμένες με την επανεξέταση περιστατικών ανάρμοστης συμπεριφοράς, τη διερεύνηση ισχυρισμών και την παροχή συστάσεων για βελτίωση. Η ανεξάρτητη εποπτεία προσθέτει ένα άλλο επίπεδο ελέγχου, διασφαλίζοντας ότι οι οργανισμοί είναι υπόλογοι για τις ενέργειές τους.

6. Διαφανείς Πειθαρχικές Διαδικασίες

Θα πρέπει να θεσπιστούν σαφείς και διαφανείς πειθαρχικές διαδικασίες για την αντιμετώπιση των παραβιάσεων των πολιτικών διασφάλισης. Οι οργανισμοί πρέπει να γνωστοποιούν τον τρόπο με τον οποίο θα ληφθούν πειθαρχικά μέτρα, τα βήματα που

Οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο δημόσιας υποβολής εκθέσεων σχετικά με τη διασφάλιση των προσπαθειών και των αποτελεσμάτων. Η τακτική δημοσίευση εκθέσεων που περιγράφουν λεπτομερώς τις πρακτικές διασφάλισης του οργανισμού, τα περιστατικά παραπτώματος και τις ενέργειες που αναλαμβάνονται μπορεί να δημιουργήσει εμπιστοσύνη εντός της κοινότητας. Η δημόσια λογοδοσία καταδεικνύει τη δέσμευση για διαφάνεια και ενθαρρύνει μια κουλτούρα ευθύνης.

Ο σχεδιασμός αυτών των πολιτικών είναι μια πολύπλευρη πρόκληση που περιλαμβάνει την αντιμετώπιση ενός ευρέος φάσματος κινδύνων - από σωματικές βλάβες έως συναισθηματικές και ψυχολογικές βλάβες - και κεντρικό στοιχείο για τη δημιουργία ενός ασφαλέστερου αθλητικού περιβάλλοντος είναι η ανάπτυξη σαφών, ολοκληρωμένων κωδίκων δεοντολογίας. Αυτοί οι κώδικες παρέχουν σαφείς οδηγίες για αποδεκτή συμπεριφορά για το προσωπικό, τους προπονητές, τους αθλητές/αθλήτριες και τους θεατές. Χωρίς τέτοιες πολιτικές, ένα αθλητικό περιβάλλον μπορεί να αποτελέσει πρόσφορο έδαφος για κακοποίηση, διακρίσεις και άλλες επιβλαβείς συμπεριφορές. Ένας καλά καθορισμένος κώδικας δεοντολογίας μπορεί να χρησιμεύσει τόσο ως προληπτικό μέτρο όσο και ως εργαλείο λογοδοσίας, διασφαλίζοντας ότι όλοι όσοι ασχολούνται με τον αθλητισμό κατανοούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Αν και ένα από τα παραδοτέα του WP3 είναι ένα εγχειρίδιο για τα «Πρότυπα Συμπεριφοράς και Κώδικες Συμπεριφοράς», η ομάδα RISE θα το αναφέρει εν συντομία σε αυτό το εγχειρίδιο με τίτλο «Πώς να δημιουργήσετε ένα ασφαλές και υγιές περιβάλλον που εκτιμά τους αθλητές/αθλήτριες».

Ένας καλά σχεδιασμένος κώδικας δεοντολογίας είναι ο ακρογωνιαίος λίθος κάθε ασφαλούς και σεβαστού αθλητικού περιβάλλοντος. Καθορίζει σαφείς προσδοκίες για τη συμπεριφορά, δημιουργώντας μια κοινή κατανόηση μεταξύ όλων των συμμετεχόντων σχετικά με το τι είναι κατάλληλο και τι όχι. Για έναν αθλητικό οργανισμό, είτε πρόκειται για τοπικό πρωτάθλημα, σχολική ομάδα ή επαγγελματικό σύλλογο, η θέσπιση προτύπων συμπεριφοράς για το προσωπικό, τους προπονητές και τους αθλητές/αθλήτριες είναι απαραίτητη για την πρόληψη των παραπτώματων και την προώθηση μιας θετικής κουλτούρας. Η ομάδα RISE τονίζει ότι το κλειδί για την ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού κώδικα δεοντολογίας είναι η αναγνώριση των μοναδικών ρόλων που διαδραματίζουν οι παράγοντες, οι προπονητές και οι αθλητές/αθλήτριες στο αθλητικό οικοσύστημα. Κάθε ομάδα έχει συγκεκριμένες ευθύνες και η συμπεριφορά της μπορεί να επηρεάσει σημαντικά την ευημερία και την εμπειρία των άλλων. Ως εκ τούτου, η ομάδα RISE ισχυρίζεται ότι ο κώδικας πρέπει να περιγράφει προσαρμοσμένες προσδοκίες που αντικατοπτρίζουν τις διαφορετικές λειτουργίες και σχέσεις που έχουν αυτά τα άτομα στο αθλητικό περιβάλλον.

a)

Οι προπονητές κατέχουν μια μοναδική και σημαντική θέση στον αθλητισμό. Είναι μέντορες, εκπαιδευτικοί και ηγέτες που έχουν σημαντική δύναμη στη σωματική και συναισθηματική ευεξία των αθλητών/αθλητριών. Για το λόγο αυτό, τα πρότυπα συμπεριφοράς για τους προπονητές πρέπει να αντικατοπτρίζουν τη σοβαρότητα του ρόλου τους. Ως εκ τούτου, η πρωταρχική ευθύνη ενός προπονητή είναι να δώσει προτεραιότητα στην υγεία και την ασφάλεια των αθλητών/αθλητριών του. Αυτό περιλαμβάνει την προώθηση ενός περιβάλλοντος που προάγει τη σωματική ευεξία, την ψυχική υγεία και τη συναισθηματική ασφάλεια. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να εκπαιδευτούν ώστε να αναγνωρίζουν σημάδια υπερβολικής προπόνησης, τραυματισμού ή συναισθηματικής δυσφορίας και να ανταποκρίνονται κατάλληλα. Θα πρέπει επίσης να καλλιεργήσουν μια κουλτούρα σεβασμού, όπου δίνεται προτεραιότητα στη διαφορετικότητα και την ένταξη και όπου κάθε αθλητής αισθάνεται ότι εκτιμάται, ανεξάρτητα από το υπόβαθρο ή το επίπεδο δεξιοτήτων του. Επιπλέον, ο κώδικας δεοντολογίας ενός προπονητή θα πρέπει να απαγορεύει οποιαδήποτε μορφή κακοποίησης - σωματική, συναισθηματική ή σεξουαλική. Θα πρέπει να εφαρμόζονται αυστηρές πολιτικές για την πρόληψη ακατάλληλων σχέσεων ή συμπεριφορών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε εκμετάλλευση ή κακοποίηση. Οι προπονητές πρέπει να κατανοήσουν ότι ο ρόλος τους είναι να καθοδηγούν και να υποστηρίζουν τους αθλητές/αθλήτριες, όχι να ασκούν έλεγχο ή εξουσία με τρόπους που είναι επιζήμιοι για την ευημερία ενός αθλητή. Αυτό περιλαμβάνει την αποφυγή λεκτικής κακοποίησης, εκφοβισμού ή τη χρήση τιμωρητικών μέτρων που μπορούν να βλάψουν την αυτοεκτίμηση ή την ψυχική υγεία ενός αθλητή.

Επιπλέον, οι προπονητές πρέπει να τηρούν τα δεοντολογικά πρότυπα που σχετίζονται με τη δικαιοσύνη στον ανταγωνισμό. Θα πρέπει να προωθούν το αθλητικό πνεύμα και να αποθαρρύνουν την εξαπάτηση ή την αντιαθλητική συμπεριφορά, τόσο εντός όσο και εκτός γηπέδου. Οι προπονητές θα πρέπει επίσης να λογοδοτούν για την τήρηση των αξιών του σεβασμού, της ακεραιότητας και της δικαιοσύνης στις αλληλεπιδράσεις τους με τους αθλητές/αθλήτριες, τους διαιτητές, τους γονείς και τις αντίπαλες ομάδες. Σύμφωνα με αυτό, η ομάδα RISE τονίζει τη σημασία της διασφάλισης ότι όλα τα μέλη ενός αθλητικού οργανισμού ευθυγραμμίζονται με αυτές τις αρχές.

b)

Η συμπεριφορά του διοικητικού προσωπικού σε έναν αθλητικό οργανισμό - από το ιατρικό προσωπικό έως τους παράγοντες και αρχηγούς ομάδων - είναι επίσης ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος. Αυτά τα άτομα πρέπει να τηρούν την ίδια δέσμευση για ασφάλεια, σεβασμό και επαγγελματισμό με τους προπονητές και τους αθλητές/αθλήτριες, όπως τονίζεται από την ομάδα RISE. Επιπλέον, τα μέλη του προσωπικού, ιδίως εκείνα με ιατρικούς ρόλους, πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στην υγεία και την ασφάλεια των αθλητών/αθλητριών πάνω από όλα. Θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αθλητές/αθλήτριες είναι σωματικά ικανοί να συμμετέχουν στα αθλήματα τους και θα πρέπει να επαγρυπνούν για τον έγκαιρο εντοπισμό και τη θεραπεία των τραυματισμών. Πρέπει να θεσπιστούν δεοντολογικές κατευθυντήριες γραμμές για την πρόληψη της κατάχρησης εξουσίας ή επιρροής, ιδίως σε καταστάσεις όπου οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να αισθάνονται πιεσμένοι να επιστρέψουν στο παιχνίδι πριν να είναι έτοιμοι. Επιπλέον, το διοικητικό προσωπικό θα πρέπει επίσης να τηρεί αυστηρά πρότυπα εμπιστευτικότητας σχετικά με τις προσωπικές πληροφορίες των αθλητών/αθλητριών, συμπεριλαμβανομένων των ιατρικών αρχείων. Διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διασφάλιση της συμμόρφωσης του οργανισμού με όλες τις νομικές και δεοντολογικές υποχρεώσεις, όπως η διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης όλων των αθλητών/αθλητριών, ανεξάρτητα από το φύλο, τη φυλή ή το υπόβαθρο. Επιπλέον, το διοικητικό προσωπικό θα πρέπει να χρησιμεύει ως πρότυπο, προωθώντας μια θετική κουλτούρα σεβασμού και επαγγελματισμού. Θα πρέπει να εκπαιδεύονται στην αναγνώριση και την αντιμετώπιση παραπτωμάτων και θα πρέπει να λαμβάνουν άμεσα και κατάλληλα μέτρα εάν γίνουν μάρτυρες οποιασδήποτε μορφής παρενόχλησης, διάκρισης ή κακοποίησης.

c)

Οι αθλητές/αθλήτριες, επίσης, διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στη δημιουργία ενός ασφαλούς και με σεβασμό αθλητικού περιβάλλοντος. Ενώ είναι συμμετέχοντες, έχουν επίσης ευθύνες απέναντι στους συνομηλίκους τους, τους προπονητές και τον εαυτό τους, όπως τονίζεται από την ομάδα RISE. Ένας κώδικας δεοντολογίας για τους αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να τονίζει τη σημασία του σεβασμού για τους άλλους, τόσο εντός όσο και εκτός του γηπέδου, και θα πρέπει να αναμένεται από αυτούς να επιδεικνύουν καλή αθλητική συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένου του σεβασμού των αντιπάλων, των διαιτητών και των μελών της ομάδας τους. Πρέπει να δεσμευτούν για το «ευ αγωνίζεσθαι» και να τηρούν τους κανόνες του παιχνιδιού, κατανοώντας ότι η αντιαθλητική συμπεριφορά μπορεί να οδηγήσει

σε βλάβη ή τραυματισμό. Επιπλέον, οι αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να απέχουν από την εμπλοκή σε εκφοβισμό, «καψόνια» ή οποιαδήποτε άλλη συμπεριφορά που θα μπορούσε να δημιουργήσει ένα εχθρικό ή μη ασφαλές περιβάλλον για τους συμπαίκτες ή τους αντιπάλους τους. Επιπλέον, οι αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να ενθαρρύνονται να αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ευημερία τους επικοινωνώντας ανοιχτά με τους προπονητές και το ιατρικό προσωπικό για τυχόν τραυματισμούς ή προβλήματα υγείας. Θα πρέπει επίσης να κατανοήσουν τη σημασία της ψυχικής υγείας και να αισθάνονται υποστήριξη στην αναζήτηση βοήθειας εάν αγωνίζονται με συναισθηματικά ή ψυχολογικά προβλήματα. Η δημιουργία μιας κουλτούρας όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι έχουν τη δύναμη να δώσουν προτεραιότητα στην υγεία τους μπορεί να αποτρέψει πολλές από τις πιέσεις που οδηγούν σε επαγγελματική εξουθένωση, τραυματισμό ή συναισθηματική δυσφορία.

d)

Η επιτυχία οποιουδήποτε κώδικα δεοντολογίας εξαρτάται από την επιβολή του. Δεν αρκεί να σκιαγραφούνται απλώς οι προσδοκίες συμπεριφοράς. Πρέπει να υπάρχουν σαφείς μηχανισμοί για τη διασφάλιση της λογοδοσίας. Η ομάδα RISE τονίζει ότι οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να θεσπίσουν διαδικασίες για την αναφορά παραβιάσεων, τη διερεύνηση ισχυρισμών και την επιβολή των κατάλληλων συνεπειών. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να επιβληθεί πολιτική μηδενικής ανοχής έναντι σοβαρών παραπτώματων, όπως η κακοποίηση ή οι διακρίσεις, με σαφείς συνέπειες για όσους κρίνονται ένοχοι παραβιάσεων. Ταυτόχρονα, η ομάδα RISE προτείνει ότι θα πρέπει να υπάρχουν ευκαιρίες για εκπαίδευση και αποκατάσταση, ιδιαίτερα για λιγότερο σοβαρές παραβάσεις, επιτρέποντας στα άτομα να μάθουν από τα λάθη τους και να συμβάλουν θετικά στο αθλητικό περιβάλλον.

Η θέσπιση αποτελεσματικών μηχανισμών υποβολής αναφορών και καταγγελιών είναι ζωτικής σημασίας σε κάθε οργανισμό, ειδικά στον αθλητισμό, όπου η προστασία των αθλητών/αθλητριών από την κακοποίηση, την παρενόχληση και την ανάρμοστη συμπεριφορά είναι υψίστης σημασίας. Η ομάδα RISE τονίζει τη σημασία της παροχής προσβάσιμων, εμπιστευτικών και αξιόπιστων διαύλων για τα άτομα -συμπεριλαμβανομένων των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών και του διοικητικού προσωπικού- να αναφέρουν περιστατικά χωρίς φόβο αντιποίνων. Αυτοί οι μηχανισμοί προωθούν ένα ασφαλέστερο και πιο υπεύθυνο περιβάλλον, διασφαλίζοντας τη διαφάνεια και αντιμετωπίζοντας άμεσα τα παράπονα. Ως εκ τούτου, η διαδικασία εφαρμογής ξεκινά με τη δημιουργία μιας σαφούς πολιτικής που περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να γίνονται οι αναφορές και σε ποιον πρέπει να απευθύνονται. Μια πολυεπίπεδη προσέγγιση, που ενσωματώνει διαδικτυακούς ιστότοπους, γραμμές βοήθειας και επιλογές δια ζώσης, διασφαλίζει την προσβασιμότητα. Η ομάδα RISE τονίζει ότι πρέπει να διατηρηθεί η εμπιστευτικότητα για την προστασία των καταγγελλόντων και την ελαχιστοποίηση του κινδύνου αντιποίνων. Η εκπαίδευση διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στη διασφάλιση της επιτυχίας αυτών των μηχανισμών. Τόσο οι αθλητές/αθλήτριες όσο και το διοικητικό προσωπικό θα πρέπει να εκπαιδεύονται σχετικά με τον τρόπο χρήσης αυτών των καναλιών, ενώ όλο το προσωπικό που ασχολείται με τη διαχείριση καταγγελιών πρέπει να υποβάλλεται σε εξειδικευμένη

εκπαίδευση για τη διαχείρισή τους με ευαισθησία και σύμφωνα με τα νομικά και δεοντολογικά πρότυπα. Η τακτική παρακολούθηση και ανατροφοδότηση από τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι απαραίτητη για την προσαρμογή και τη βελτίωση του συστήματος υποβολής εκθέσεων. Ένας αποτελεσματικός, διαφανής μηχανισμός αναφοράς προάγει μια κουλτούρα ασφάλειας, εμπιστοσύνης και δικαιοσύνης, προστατεύοντας όλους τους συμμετέχοντες από βλάβες, όπως επισημαίνεται από την ομάδα RISE. Σε αυτό το πλαίσιο, η διασφάλιση ότι οι αθλητές/αθλήτριες έχουν έναν ασφαλή, εμπιστευτικό και προσβάσιμο τρόπο να αναφέρουν περιστατικά κακοποίησης, παρενόχλησης ή ανάρμοστης συμπεριφοράς είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της ευημερίας τους. Οι αποτελεσματικές διαδικασίες για την αναφορά περιστατικών δημιουργούν ένα θεμέλιο εμπιστοσύνης και ενδυναμώνουν τους αθλητές/αθλήτριες να εμφανίζονται χωρίς φόβο αντιποίνων ή θυματοποίησης. Για την εφαρμογή τέτοιων διαδικασιών, είναι απαραίτητη μια προσέγγιση πολλαπλών βημάτων, με επίκεντρο τον αθλητή. Παρακάτω είναι τα βασικά στοιχεία για το σχεδιασμό και την εφαρμογή αυτών των διαδικασιών.

Ένα κρίσιμο πρώτο βήμα για τη δημιουργία διαδικασιών αναφοράς είναι η δημιουργία σαφών, προσβάσιμων και ποικίλων διαύλων για την υποβολή καταγγελιών από τους αθλητές/αθλήτριες. Αυτά τα κανάλια θα πρέπει να διαφημίζονται καλά και να διατίθενται σε πολλαπλές μορφές, όπως:

- χ Διαδικτυακοί ιστότοποι: Ασφαλείς, κρυπτογραφημένες πλατφόρμες όπου οι αθλητές/αθλήτριες μπορούν να υποβάλλουν καταγγελίες ανώνυμα, εάν το επιθυμούν.
- χ Τηλεφωνικές γραμμές: 24/7 γραμμές βοήθειας στελεχωμένες από εκπαιδευμένο προσωπικό ικανό να προσφέρει άμεση υποστήριξη και καθοδήγηση.
- χ Δια ζώσης αναφορά: Καθορισμένα άτομα εντός του οργανισμού τα οποία είναι εκπαιδευμένα να χειρίζονται καταγγελίες.

Η διασφάλιση ότι οι αθλητές/αθλήτριες γνωρίζουν σχετικά με αυτούς τους μηχανισμούς αναφοράς είναι απαραίτητη. Οι τακτικές υπενθυμίσεις μέσω συναντήσεων της ομάδας, εκπαιδευτικών συνεδριών και γραπτού υλικού θα πρέπει να γνωστοποιούν την ύπαρξη και τον σκοπό αυτών των καναλιών. Είναι σημαντικό ότι αυτές οι διαδικασίες πρέπει να προσαρμόζονται στις συγκεκριμένες ανάγκες των αθλητών/αθλητριών, με επιλογές που λαμβάνουν υπόψη διαφορετικές γλώσσες, επίπεδα αλφαριθμητισμού ή αναπηρίες.

Η εμπιστευτικότητα αποτελεί ακρογωνιαίό λίθο κάθε μηχανισμού αναφοράς, καθώς οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να φοβούνται τις επιπτώσεις εάν αποκαλυφθεί η ταυτότητά τους. Η προστασία της ιδιωτικής τους ζωής ενθαρρύνει περισσότερα άτομα να μιλήσουν. Οι διαδικασίες πρέπει να δηλώνουν σαφώς ότι οι αναφορές θα αντιμετωπίζονται με τη μέγιστη δυνατή διακριτικότητα και ότι στις περιπτώσεις που ο αθλητής επιθυμεί να παραμείνει ανώνυμος, πρέπει να υπάρχουν διαθέσιμες επιλογές (Gurgis et al., 2022, Walton et al., 2021). Για παράδειγμα, οι διαδικτυακοί ιστότοποι μπορούν να περιλαμβάνουν λειτουργίες που

- χ Δίκαιη επίλυση: Εάν η έρευνα διαπιστώσει ότι έχει σημειωθεί παράπτωμα, θα πρέπει να ληφθούν κατάλληλα πειθαρχικά μέτρα, τα οποία θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν αναστολές, απελάσεις ή νομικές παραπομπές, ανάλογα με τη σοβαρότητα του περιστατικού.

Αυτή η διαδικασία πρέπει να διασφαλίζει τη δικαιοσύνη τόσο για τον καταγγέλλοντα όσο και για τον κατηγορούμενο, διατηρώντας μια ισορροπία μεταξύ της λογοδοσίας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη.

Ο φόβος των αντιποίνων αποτελεί σημαντικό εμπόδιο στην αναφορά περιστατικών. Οι διαδικασίες πρέπει να περιλαμβάνουν συγκεκριμένες διασφαλίσεις για τους αθλητές/αθλήτριες για την πρόληψη οποιασδήποτε μορφής αντιποίνων. Αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν:

- χ Πολιτικές κατά των αντιποίνων: Σαφείς δηλώσεις που απαγορεύουν οποιεσδήποτε αρνητικές ενέργειες εναντίον αθλητών/αθλητριών που αναφέρουν περιστατικά.
- χ Παρακολούθηση των περιβαλλόντων μετά την αναφορά: Οι επόπτες και το προσωπικό θα πρέπει να παρακολουθούν ενεργά το περιβάλλον του αθλητή μετά την αναφορά ενός περιστατικού για να διασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρξει συμπεριφορά αντιποίνων.
- χ Νομική προσφυγή: Οι αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να ενημερώνονται για το δικαίωμά τους να ζητήσουν νομική προστασία σε περίπτωση αντιποίνων.

Επιπλέον, όλοι οι αθλητές/αθλήτριες, το προσωπικό και οι προπονητές πρέπει να λαμβάνουν τακτική εκπαίδευση σχετικά με τις διαδικασίες αναφοράς. Αυτό περιλαμβάνει την κατανόηση του τι συνιστά δηλωτέα συμπεριφορά, τον τρόπο υποβολής καταγγελίας και τις διασφαλίσεις που υπάρχουν. Αυτές οι εκπαιδευτικές συνεδρίες προωθούν μια κουλτούρα ασφάλειας και διαφάνειας, καθιστώντας σαφές ότι ο οργανισμός δίνει προτεραιότητα στην ευημερία των αθλητών/αθλητριών. Συνολικά, η εφαρμογή ασφαλών και ολοκληρωμένων διαδικασιών για την αναφορά περιστατικών από τους αθλητές/αθλήτριες απαιτεί έναν συνδυασμό σαφούς επικοινωνίας, εμπιστευτικότητας, υποστήριξης και δικαιοσύνης. Δημιουργώντας εμπιστοσύνη και διασφαλίζοντας ότι κάθε βήμα της διαδικασίας αντιμετωπίζεται με προσοχή και επαγγελματισμό, οι οργανισμοί μπορούν να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ενδυναμωμένοι να μιλήσουν, σίγουροι ότι οι ανησυχίες τους θα ακουστούν και θα αντιμετωπιστούν υπεύθυνα.

Η θέσπιση σαφών συνεπειών και κυρώσεων για παραβιάσεις κανόνων, πολιτικών ή κωδίκων δεοντολογίας είναι ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση της πειθαρχίας και της λογοδοσίας σε οποιονδήποτε οργανισμό, συμπεριλαμβανομένων των αθλητικών ομάδων, των ιδρυμάτων ή των διοικητικών οργάνων. Η ομάδα RISE τονίζει ότι οι προκαθορισμένες κυρώσεις δημιουργούν μια δίκαιη, διαφανή και συνεπή προσέγγιση στην πειθαρχία,

ενισχύοντας μια κουλτούρα ευθύνης και διασφαλίζοντας ότι όλοι οι συμμετέχοντες κατανοούν τις επιπτώσεις των πράξεων τους. Οι σαφείς συνέπειες παρέχουν αποτρεπτικό παράγοντα κατά της ακατάλληλης συμπεριφοράς και δίνουν στους αθλητές/αθλήτριες, το προσωπικό και τα ενδιαφερόμενα μέρη εμπιστοσύνη στη δέσμευση του οργανισμού για υψηλά πρότυπα. Οι κυρώσεις μπορεί να κυμαίνονται από προειδοποιήσεις και αναστολές έως απέλαση ή νομικές ενέργειες, ανάλογα με την παραβίαση. Η ομάδα RISE υπογραμμίζει τη σημασία της περιγραφής αυτών των κυρώσεων σε επίσημες πολιτικές, όπως κώδικες δεοντολογίας ή εγχειρίδια, και της τακτικής κοινοποίησής τους σε όλα τα μέλη. Η δικαιοσύνη και η αναλογικότητα είναι το κλειδί για κάθε πειθαρχικό σύστημα. Οι κυρώσεις πρέπει να αντιστοιχούν στη σοβαρότητα του αδικήματος, με τις ήσσονος σημασίας παραβάσεις να αντιμετωπίζονται διαφορετικά από το σοβαρό παράπτωμα. Μια διαφανής διαδικασία διασφαλίζει τη σαφήνεια και επιτρέπει την άσκηση προσφυγών. Η ομάδα RISE τονίζει ότι, τελικά, ένα σαφές σύστημα συνεπειών συμβάλλει στην καλλιέργεια μιας κουλτούρας σεβασμού, λογοδοσίας και ασφάλειας, προωθώντας ένα ασφαλές περιβάλλον όπου όλοι μπορούν να αποδώσουν τα μέγιστα.

Όταν συμβαίνουν παραβιάσεις κωδίκων δεοντολογίας, κανόνων ή πολιτικών, οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να διαθέτουν σαφώς καθορισμένα πρωτόκολλα για την έναρξη και τη διεξαγωγή πειθαρχικών μέτρων. Η ομάδα RISE τονίζει ότι αυτά τα πρωτόκολλα συμβάλλουν στη διασφάλιση της δίκαιης, διαφανούς και συνεπούς αντιμετώπισης των παραβιάσεων. Στον αθλητισμό, όπου η σωματική και συναισθηματική ευεξία των αθλητών/αθλητριών είναι υψίστης σημασίας, μια σαφής πειθαρχική διαδικασία βοηθά στην προστασία των συμμετεχόντων και στη διατήρηση ενός θετικού, ηθικού περιβάλλοντος. Ακολουθούν βασικά στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή πειθαρχικών πρωτοκόλλων.

Το πρώτο βήμα σε οποιαδήποτε πειθαρχική διαδικασία είναι ο ορισμός του τι συνιστά παραβίαση. Οι οργανισμοί πρέπει να θεσπίσουν ένα ολοκληρωμένο σύνολο κανόνων και κατευθυντήριων γραμμών που διέπουν την αποδεκτή συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που σχετίζονται με τη δεοντολογία, την ασφάλεια και τον σεβασμό προς τους άλλους. Σε αθλητικά πλαίσια, αυτό μπορεί να περιλαμβάνει ενέργειες όπως:

- χ Κακοποίηση ή παρενόχληση: Σωματικό, συναισθηματικό ή σεξουαλικό παράπτωμα κατά των αθλητών/αθλητριών, του προσωπικού ή άλλων ενδιαφερόμενων μερών.
- χ Κατάχρηση ουσιών: Παραβίαση κανονισμών αντιντόπινγκ ή χρήση παράνομων ουσιών.
- χ Αντιαθλητική συμπεριφορά: Συμμετοχή σε εξαπάτηση, βία ή άλλες συμπεριφορές που υπονομεύουν το «ευ αγωνίζεσθαι».
- χ Μη συμμόρφωση με τα πρωτόκολλα κατάρτισης: Μη συμμόρφωση με τις απαιτούμενες πρακτικές, συναντήσεις ή οργανωτικές οδηγίες.

Αυτές οι παραβιάσεις θα πρέπει να κοινοποιούνται μέσω επίσημων εγγράφων, όπως κώδικας δεοντολογίας, εγχειρίδια ομάδων ή συμβάσεις και οι αθλητές/αθλήτριες, οι προπονητές και το προσωπικό πρέπει να ενημερώνονται τακτικά για τα πρότυπα που αναμένεται να τηρούν, καθώς και για τις συνέπειες της παραβίασής τους.

Μόλις αναφερθεί μια παραβίαση, ο οργανισμός θα πρέπει να έχει μια δομημένη διαδικασία για την παραλαβή και την αξιολόγηση της καταγγελίας. Αυτό ξεκινά με έναν προσβάσιμο, εμπιστευτικό και ασφαλή μηχανισμό αναφοράς, που επιτρέπει στα άτομα να αναφέρουν παραβιάσεις χωρίς φόβο αντιποίνων. Μετά την υποβολή μιας αναφοράς, διεξάγεται μια αρχική αξιολόγηση για τον προσδιορισμό της εγκυρότητας και της σοβαρότητας της παράβασης. Αυτό το βήμα είναι απαραίτητο για να διασφαλιστεί ότι οι μικρές παραβάσεις δεν αντιμετωπίζονται με την ίδια σοβαρότητα όπως οι μεγάλες. Κατά τη διάρκεια αυτού του προκαταρκτικού σταδίου, θα πρέπει:

- χ Εξετάστε τα αποδεικτικά στοιχεία: Συγκεντρώστε όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, όπως καταθέσεις μαρτύρων, βίντεο ή σχετικά έγγραφα.
- χ Αξιολόγηση της σοβαρότητας της παραβίασης: Προσδιορίστε εάν η συμπεριφορά δικαιολογεί επίσημη έρευνα ή εάν μπορεί να επιλυθεί μέσω άτυπων μέτρων, όπως προειδοποίηση ή διαμεσολάβηση.
- χ Διατήρηση της εμπιστευτικότητας: Προστατεύστε τις ταυτότητες των εμπλεκομένων κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου για να αποφύγετε την αδικαιολόγητη κερδοσκοπία ή τη βλάβη της φήμης.

Εάν η προκαταρκτική αξιολόγηση δείξει ότι η παραβίαση απαιτεί περαιτέρω διερεύνηση, ενεργοποιείται η επόμενη φάση του πειθαρχικού πρωτοκόλλου.

Μια επίσημη έρευνα θα πρέπει να ακολουθεί μια τυποποιημένη διαδικασία για να διασφαλιστεί η δικαιοσύνη, η διαφάνεια και η πληρότητα. Τα βασικά στοιχεία αυτής της διαδικασίας θα πρέπει να περιλαμβάνουν:

- χ Ανάθεση ερευνητών: Στην ιδανική περίπτωση, η έρευνα θα πρέπει να διεξάγεται από αμερόληπτα, εκπαιδευμένα άτομα, είτε από τον οργανισμό είτε από εξωτερικούς επαγγελματίες, ώστε να αποφεύγεται η σύγκρουση συμφερόντων.
- χ Συλλογή αποδεικτικών στοιχείων: Αυτό περιλαμβάνει την εξέταση του καταγγέλλοντος, των μαρτύρων και του κατηγορουμένου, καθώς και την εξέταση οποιωνδήποτε εγγράφων, αλληλογραφίας ή άλλου σχετικού υλικού.
- χ Ακολουθώντας τη δέουσα διαδικασία: Ο κατηγορούμενος πρέπει να έχει την ευκαιρία να απαντήσει στους ισχυρισμούς και να παρουσιάσει τη δική του πλευρά της ιστορίας. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι η έρευνα είναι ισορροπημένη και λαμβάνει υπόψη όλες τις πλευρές.
- χ Έγκαιρη εκτέλεση: Οι έρευνες θα πρέπει να διεξάγονται εγκαίρως για να αποφευχθεί η παρατεταμένη αβεβαιότητα για όλα τα εμπλεκόμενα μέρη. Ωστόσο, η ανάγκη για

ταχύτητα δεν πρέπει να θέτει σε κίνδυνο την πληρότητα ή τη δικαιοσύνη της διαδικασίας.

Μόλις ολοκληρωθεί η έρευνα, θα πρέπει να καταρτιστεί λεπτομερής έκθεση, στην οποία θα περιγράφονται τα ευρήματα και θα προτείνονται οι κατάλληλες κυρώσεις ή τα επόμενα βήματα.

Ο οργανισμός πρέπει να θεσπίσει ένα σαφές και συνεπές πλαίσιο για τον προσδιορισμό των συνεπειών με βάση το αποτέλεσμα της έρευνας. Οι κυρώσεις θα πρέπει να είναι ανάλογες με τη σοβαρότητα της παραβίασης και θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν:

- χ Προφορικές ή γραπτές προειδοποιήσεις: Για ήσσονος σημασίας παραβάσεις ή αδικήματα για πρώτη φορά.
- χ Πρόστιμα ή ποινές: Χρηματικές συνέπειες για παραβάσεις συμβατικών ή ομαδικών υποχρεώσεων.
- χ Αναστολές: Προσωρινή απομάκρυνση από τον αγώνισμα, την προπόνηση ή τις δραστηριότητες της διοργάνωσης.
- χ Αποβολή: Μόνιμη απομάκρυνση από την ομάδα, τον οργανισμό για σοβαρές παραβιάσεις.
- χ Παραπομπή σε νομικές αρχές: Σε περιπτώσεις που αφορούν εγκληματική δραστηριότητα, όπως επίθεση ή κακοποίηση, το θέμα θα πρέπει να παραπέμπεται στις αρχές επιβολής του νόμου.

Η πειθαρχική επιτροπή ή οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων πρέπει να ακολουθούν τις προκαθορισμένες κατευθυντήριες γραμμές για τις κυρώσεις και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να αποφεύγουν αυθαίρετα ή υπερβολικά τιμωρητικά μέτρα που θα μπορούσαν να βλάψουν τη φήμη του οργανισμού ή να οδηγήσουν σε περιττές συγκρούσεις. Η συνέπεια είναι το κλειδί για να ενισχυθεί ότι όλες οι παραβιάσεις λαμβάνονται σοβαρά υπόψη και αντιμετωπίζονται δίκαια.

Για να διασφαλιστεί η δικαιοσύνη, οι αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν κατά τυχόν πειθαρχικών μέτρων που λαμβάνονται εναντίον τους. Η διαδικασία προσφυγής πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένη και να περιλαμβάνει:

- χ Προθεσμίες για προσφυγές: Καθορισμός προθεσμίας για το πότε ένα άτομο μπορεί να προσβάλει μια απόφαση.
- χ Επανεξέταση από ανεξάρτητη επιτροπή: Η προσφυγή θα πρέπει να εξεταστεί από διαφορετικό φορέα ή άτομο, από εκείνους που διεξήγαγαν την αρχική έρευνα για τη διατήρηση της αμεροληψίας.
- χ Λόγοι προσφυγής: Οι προσφυγές μπορούν να βασίζονται σε νέα αποδεικτικά στοιχεία, διαδικαστικά σφάλματα ή σε δυσανάλογη κύρωση.

Ενώ επικεντρώνεται κυρίως στον ρατσισμό και τις διακρίσεις, το παρόν έγγραφο εξετάζει επίσης ευρύτερα ζητήματα βίας και ανάρμοστης συμπεριφοράς, παρέχοντας πλαίσια για πειθαρχικές ενέργειες.

Ισότητα των φύλων στον αθλητισμό

Αυτή η δημοσίευση συζητά τον ρόλο του αθλητισμού στην προώθηση της ισότητας και την καταπολέμηση της βίας, περιγράφοντας πολιτικές και πρωτόκολλα για τη διατήρηση ενός ασφαλούς αθλητικού περιβάλλοντος.

Βία στον αθλητισμό

Αυτή η σύσταση παρέχει ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για τα κράτη μέλη για την καταπολέμηση της βίας στον αθλητισμό, συμπεριλαμβανομένων πρωτοκόλλων για πειθαρχικές ενέργειες και προληπτικά μέτρα.

Ασφαλής Αθλητισμός

Η Προστασία των αθλητών/αθλητριών αποτελεί βασικό στοιχείο του Ευρωπαϊκού Χάρτη Αθλητισμού, του Κώδικα Αθλητικής Δεοντολογίας και συγκεκριμένων συστάσεων που σχετίζονται με τον αθλητισμό του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Για να αποκτήσετε πρόσβαση σε αυτές τις δημοσιεύσεις:

1. **Επισκεφθείτε τους παρεχόμενους συνδέσμους:** Κάντε κλικ στους παραπάνω υπερσυνδέσμους για να πλοηγηθείτε απευθείας στις δημοσιεύσεις.
2. **Αναζήτηση σε επίσημους ιστότοπους:** Εάν ένας συγκεκριμένος σύνδεσμος δεν είναι διαθέσιμος, μπορείτε να επισκεφθείτε τους κύριους ιστότοπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή του Συμβουλίου της Ευρώπης και να χρησιμοποιήσετε τις λειτουργίες αναζήτησής τους με λέξεις-κλειδιά όπως "βία στον αθλητισμό", "πειθαρχικά πρωτόκολλα" ή "αθλητική ακεραιότητα".
3. **Επικοινωνία με τα σχετικά τμήματα:** Για περαιτέρω βοήθεια, εξετάστε το ενδεχόμενο να επικοινωνήσετε με τα αθλητικά τμήματα αυτών των οργανισμών μέσω των σελίδων επικοινωνίας τους.

Αυτοί οι πόροι παρέχουν ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές και πρωτόκολλα για να βοηθήσουν τους οργανισμούς να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά και να πειθαρχήσουν τις παραβιάσεις στον αθλητισμό, ιδίως εκείνες που αφορούν τη βία. Η εφαρμογή αυτών των

- χ Διατήρηση της εμπιστευτικότητας: Διασφάλιση της ιδιωτικότητας των εμπλεκόμενων στην καταγγελία, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι οι καταγγελίες αντιμετωπίζονται με ευαισθησία και επαγγελματισμό.
- χ Δράστε γρήγορα: Η άμεση δράση είναι απαραίτητη για την προστασία των εμπλεκόμενων ατόμων, ειδικά σε περιπτώσεις όπου μπορεί να υπάρχει συνεχής κίνδυνος για τον αθλητή ή άλλους.

Είναι ζωτικής σημασίας ο Υπεύθυνος Διασφάλισης να είναι εκπαιδευμένος στον χειρισμό ευαίσθητων πληροφοριών και τη διαχείριση περιπτώσεων κατάχρησης, ακολουθώντας νομικά και οργανωτικά πρωτόκολλα για να αποφευχθεί η εκ νέου θυματοποίηση των καταγγελλόντων.

b) Διεξαγωγή Ερευνών

Μόλις γίνει μια αναφορά, ο Υπεύθυνος Διασφάλισης μπορεί να υποχρεωθεί να διεξαγάγει προκαταρκτική έρευνα για να συγκεντρώσει τα γεγονότα. Αυτό περιλαμβάνει:

- χ Συνέντευξη του καταγγέλλοντος και τυχόν μαρτύρων: Διασφάλιση ότι όλα τα μέρη έχουν την ευκαιρία να μοιραστούν τις απόψεις τους σε ένα ασφαλές και μη απειλητικό περιβάλλον.
- χ Τεκμηρίωση του περιστατικού: Τήρηση σαφών, λεπτομερών αρχείων όλων των εκθέσεων, των συνεντεύξεων και των αποδεικτικών στοιχείων που συλλέγονται.
- χ Αναφερόμενος σε εξωτερικούς οργανισμούς: Σε σοβαρές περιπτώσεις, όπως αυτές που αφορούν εγκληματική συμπεριφορά, ο Υπεύθυνος Διασφάλισης θα πρέπει να συνεργάζεται με τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου ή προστασίας παιδιών. Το να γνωρίζουν τότε να παραπέμπουν την υπόθεση στις αρχές είναι ένα κρίσιμο μέρος του ρόλου τους.

Οι έρευνες πρέπει να διεξάγονται αμερόληπτα, διασφαλίζοντας ότι η διαδικασία είναι δίκαιη τόσο για τον καταγγέλλοντα όσο και για τον κατηγορούμενο. Ο Υπεύθυνος Διασφάλισης πρέπει να παραμένει ουδέτερος καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας, λαμβάνοντας αποφάσεις βάσει γεγονότων και αποδεικτικών στοιχείων.

c) Ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικών διασφάλισης

Ο Καθορισμένος Υπεύθυνος Διασφάλισης είναι επίσης υπεύθυνος για την ανάπτυξη και την επιβολή των πολιτικών διασφάλισης του οργανισμού. Αυτές οι πολιτικές περιγράφουν τα πρότυπα συμπεριφοράς που αναμένονται εντός του οργανισμού και παρέχουν ένα πλαίσιο για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των παραπτωμάτων. Τα καθήκοντα του θα πρέπει να περιλαμβάνουν:

- χ Δημιουργία ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών διασφάλισης: Αυτό περιλαμβάνει τη θέσπιση σαφών κανόνων για την κατάλληλη συμπεριφορά μεταξύ των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών και του προσωπικού, ιδίως όσον αφορά τις σχέσεις με ανηλίκους ή ευάλωτα άτομα.

- χ Τακτική επικαιροποίηση των πολιτικών: Διασφάλιση ότι οι πολιτικές είναι σύμφωνες με τις εθνικές και διεθνείς νομικές απαιτήσεις και προσαρμόζονται στα αναδυόμενα ζητήματα ασφάλειας του αθλητισμού.
- χ Επικοινωνία των πολιτικών: Ο Υπεύθυνος Διασφάλισης θα πρέπει να διασφαλίζει ότι όλοι στον οργανισμό - αθλητές/αθλήτριες, προπονητές, προσωπικό και εθελοντές - κατανοούν τις πολιτικές διασφάλισης και τον ρόλο τους στη διατήρηση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος.

Μια αποτελεσματική πολιτική διασφάλισης περιλαμβάνει επίσης διαδικασίες για τον χειρισμό παραβιάσεων συμπεριφοράς, τον καθορισμό των συνεπειών της παραβίασης των κανόνων και την παροχή σαφούς οδού για την αντιμετώπιση καταγγελιών.

d) Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση

Η πρόληψη αποτελεί βασική πτυχή του ρόλου του Καθορισμένου Αξιωματικού Διασφάλισης. Με την εκπαίδευση των αθλητών/αθλητριών, του προσωπικού και των εθελοντών για την προστασία των ζητημάτων, μπορούν να αποτρέψουν την εμφάνιση περιστατικών και να διασφαλίσουν ότι όλοι στον οργανισμό επαγρυπνούν για τη διατήρηση ενός ασφαλούς χώρου. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει, αλλά να μην περιορίζεται σε:

- χ Διεξαγωγή τακτικών εκπαιδευτικών συνεδριών: Αυτές οι συνεδρίες θα πρέπει να καλύπτουν θέματα όπως η αναγνώριση σημείων κακοποίησης, η κατανόηση των κατάλληλων ορίων και η γνώση του τρόπου αναφοράς των ανησυχιών.
- χ Δημιουργία μιας κουλτούρας διαφάνειας: Ο Αξιωματικός θα πρέπει να προωθήσει ένα περιβάλλον όπου η διασφάλιση συζητείται ανοιχτά και οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται άνετα να αναφέρουν ανησυχίες χωρίς φόβο αντιποίνων.
- χ Ενδυνάμωση των αθλητών/αθλητριών: Οι αθλητές/αθλήτριες, ειδικά οι νεότεροι, πρέπει να εκπαιδεύονται σχετικά με τα δικαιώματά τους και να διδάσκονται πώς να αναγνωρίζουν την ακατάλληλη συμπεριφορά. Η εκπαίδευση θα πρέπει να επικεντρωθεί στο να τους βοηθήσει να εντοπίσουν τις κόκκινες σημαίες και να τους ενθαρρύνει να μιλήσουν αν αισθάνονται άβολα.

Με την ευαισθητοποίηση σχετικά με τη διασφάλιση, ο Υπεύθυνος Διασφάλισης συμβάλλει στη μείωση του κινδύνου παραπτωμάτων και διασφαλίζει ότι όλοι κατανοούν τον ρόλο τους στη διατήρηση της ασφάλειας των αθλητών/αθλητριών.

e) Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Η συνεχής αξιολόγηση των πρακτικών διασφάλισης είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητάς τους. Ο Υπεύθυνος Διασφάλισης θα πρέπει να παρακολουθεί τακτικά τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζονται οι πολιτικές και εάν είναι επιτυχείς στην πρόληψη των καταχρήσεων. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει, αλλά να μην περιορίζεται σε:

- χ Ανασκόπηση αναφορών περιστατικών και ανατροφοδότηση: Η ανάλυση μοτίβων στους τύπους αναφορών που γίνονται μπορεί να βοηθήσει τον οργανισμό να εντοπίσει τομείς όπου απαιτείται περαιτέρω δράση ή βελτίωση.
- χ Διαδικασίες ενημέρωσης: Με βάση νέες πληροφορίες ή ανατροφοδότηση, ο Υπεύθυνος Διασφάλισης θα πρέπει να αναθεωρήσει τις πολιτικές και τα πρωτόκολλα για να διασφαλίσει ότι παραμένουν αποτελεσματικά και συναφή.
- χ Διεξαγωγή ελέγχων διασφάλισης: Περιοδικά, ο Υπεύθυνος Διασφάλισης θα πρέπει να διενεργεί έλεγχο των πρακτικών διασφάλισης του οργανισμού για να διασφαλίζει τη συμμόρφωση και να εντοπίζει τομείς που επιδέχονται βελτίωση.

Αυτή η προληπτική προσέγγιση βοηθά να διασφαλιστεί ότι τα μέτρα διασφάλισης δεν είναι μόνο σε ισχύ, αλλά λειτουργούν επίσης αποτελεσματικά για την προστασία των αθλητών/αθλητριών και του προσωπικού.

f) Επαφές με εξωτερικούς φορείς

Σε πολλές περιπτώσεις, ο Υπεύθυνος Διασφάλισης θα πρέπει να συνεργάζεται με εξωτερικούς φορείς, όπως η επιβολή του νόμου, οι υπηρεσίες προστασίας παιδιών ή τα διοικητικά όργανα του αθλητισμού. Αυτό θα πρέπει να απαιτεί:

- χ Δημιουργία σχέσεων με τις αρμόδιες αρχές: Η δημιουργία ενός δικτύου επαφών στο πλαίσιο των υπηρεσιών προστασίας των παιδιών, των τοπικών αρχών και των αρχών επιβολής του νόμου διασφαλίζει ότι οι υποθέσεις μπορούν να παραπέμπονται άμεσα όταν χρειάζεται.
- χ Διασφάλιση νομικής συμμόρφωσης: Ο Υπεύθυνος Διασφάλισης της Ασφάλειας πρέπει να ενημερώνεται για τους σχετικούς νόμους και κανονισμούς σχετικά με τη διασφάλιση και να διασφαλίζει ότι ο οργανισμός συμμορφώνεται με αυτούς.
- χ Εκπροσώπηση του οργανισμού σε θέματα διασφάλισης της ασφάλειας: Όταν οι υποθέσεις περιλαμβάνουν εξωτερικό έλεγχο ή προσοχή των μέσων ενημέρωσης, ο Υπεύθυνος Διασφάλισης μπορεί να χρειαστεί να εκπροσωπήσει τον οργανισμό και να διασφαλίσει ότι οι πολιτικές και οι ενέργειές του για τη διασφάλιση κοινοποιούνται με σαφήνεια και αποτελεσματικότητα.

Η συνεργασία με εξωτερικούς φορείς βοηθά επίσης στην ευθυγράμμιση του οργανισμού με τις βέλτιστες πρακτικές για την προστασία και διασφαλίζει ότι είναι ενημερωμένοι για τις τελευταίες εξελίξεις στην προστασία των αθλητών/αθλητριών. Συνολικά, μπορεί να υποστηριχθεί ότι ο ρόλος του Καθορισμένου Αξιωματικού Διασφάλισης είναι πολύπλευρος και απαραίτητος για τη δημιουργία ενός ασφαλούς και υποστηρικτικού περιβάλλοντος εντός των αθλητικών οργανισμών. Από τον χειρισμό αναφορών κατάχρησης έως την ανάπτυξη πολιτικών διασφάλισης της ασφάλειας και τη διεξαγωγή προπόνησης, το έργο τους διασφαλίζει ότι οι αθλητές/αθλήτριες προστατεύονται από βλάβες και ότι τυχόν περιστατικά ανάρμοστης συμπεριφοράς αντιμετωπίζονται γρήγορα και αποτελεσματικά. Με την εκπλήρωση αυτών των ευθυνών, ο Υπεύθυνος Διασφάλισης της ασφάλειας συμβάλλει σημαντικά στη διατήρηση της ακεραιότητας και της ασφάλειας της αθλητικής κοινότητας. Η

ομάδα RISE τονίζει ότι τέτοιοι προορατικοί ρόλοι είναι θεμελιώδους σημασίας για την προώθηση μιας ασφαλούς και υπεύθυνης αθλητικής κουλτούρας.

Η ανάπτυξη προγραμμάτων πρόληψης και ευαισθητοποίησης είναι μια κρίσιμη πτυχή της προώθησης ασφαλών περιβαλλόντων σε αθλητικούς οργανισμούς. Η ομάδα RISE υπογραμμίζει ότι αυτά τα προγράμματα αποσκοπούν στην εκπαίδευση των προπονητών, του προσωπικού, των αθλητών/αθλητριών, των γονέων και της ευρύτερης κοινότητας με τις γνώσεις και τα εργαλεία που απαιτούνται για την πρόληψη παραπτώματων, όπως η σεξουαλική βία, και την προώθηση μιας κουλτούρας σεβασμού και ασφάλειας. Τα αποτελεσματικά προγράμματα πρόληψης επικεντρώνονται στην εκπαίδευση, την ενδυνάμωση και τις προληπτικές στρατηγικές που εμπλέκουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Τα βασικά στοιχεία περιλαμβάνουν την εκπαίδευση των προπονητών και του προσωπικού, την εκπαίδευση των αθλητών/αθλητριών, τη συμμετοχή των γονέων και της κοινότητας και την εκπαίδευση των παρευρισκόμενων.

Η σεξουαλική βία στον αθλητισμό μπορεί να έχει καταστροφικές επιπτώσεις στους αθλητές/αθλήτριες, ιδιαίτερα στα ευάλωτα άτομα. Η ομάδα RISE τονίζει τη σημασία της εφαρμογής στρατηγικών ευαισθητοποίησης και πρόληψης για τους προπονητές και το προσωπικό για τη διατήρηση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος. Οι προπονητές, οι οποίοι συχνά κατέχουν σημαντική εξουσία, πρέπει να είναι ενημερωμένοι ώστε να αναγνωρίζουν, να προλαμβάνουν και να αντιδρούν στη σεξουαλική βία. Οι αποτελεσματικές στρατηγικές επικεντρώνονται στην εκπαίδευση, τη διαφύλαξη, την ανοικτή επικοινωνία και την κατανόηση της δυναμικής της εξουσίας, των ορίων και της συναίνεσης. Η εκπαίδευση των προπονητών και του προσωπικού είναι ζωτικής σημασίας, καθώς συχνά έχουν στενή επαφή με τους αθλητές/αθλήτριες και χρησιμεύουν ως πρότυπα. Πρέπει να κατανοήσουν την ευθύνη τους για τη δημιουργία ενός ασφαλούς χώρου. Η ομάδα RISE τονίζει ότι η εκπαίδευση θα πρέπει να καλύπτει την αναγνώριση σημείων ανάρμοστης συμπεριφοράς, συμπεριλαμβανομένων τόσο των εμφανών πράξεων όπως η σεξουαλική επίθεση όσο και των λεπτότερων συμπεριφορών όπως το grooming. Οι προπονητές πρέπει να γνωρίζουν τη δυναμική της εξουσίας που θα μπορούσε να οδηγήσει σε κατάχρηση, ειδικά στον αθλητισμό, όπου οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να φοβούνται αντίποινα ή χαμένες ευκαιρίες. Η εκπαίδευση θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει νομικές υποχρεώσεις και τις διαδικασίες για την αναφορά κατάχρησης. Εκπαιδεύοντας τους προπονητές και το προσωπικό σε αυτές τις στρατηγικές, γίνονται σημαντικοί υπερασπιστές της ασφάλειας των αθλητών/αθλητριών, όπως τονίζεται από την ομάδα RISE και τα προγράμματα προπόνησης πρέπει να εμβαθύνουν στις πραγματικότητες της σεξουαλικής βίας, βοηθώντας τους συμμετέχοντες να κατανοήσουν πώς εκδηλώνεται και τις ψυχολογικές, συναισθηματικές και σωματικές βλάβες που προκαλεί στα θύματα. Οι προπονητές θα πρέπει να έχουν επίγνωση των κοινών ενδείξεων, συμπεριλαμβανομένων των υπερβολικά προσωπικών σχέσεων μεταξύ προσωπικού και αθλητών, της ακατάλληλης επικοινωνίας εκτός επαγγελματικών πλαισίων

και των αθλητών που παρουσιάζουν δυσφορία ή φόβο γύρω από ορισμένα άτομα. Τα βασικά στοιχεία της κατάρτισης ευαισθητοποίησης θα πρέπει να περιλαμβάνουν:

- χ Αναγνώριση προειδοποιητικών ενδείξεων: Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να εκπαιδεύονται για τον εντοπισμό προειδοποιητικών ενδείξεων σεξουαλικής βίας. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει αλλαγές στη συμπεριφορά ενός αθλητή, απροθυμία να παρακολουθήσει προπονήσεις ή συναισθηματική δυσφορία μετά από αλληλεπιδράσεις με συγκεκριμένα άτομα. Οι αθλητές/αθλήτριες που είναι θύματα σεξουαλικής βίας μπορεί επίσης να αποσυρθούν κοινωνικά, να παρουσιάσουν ξαφνική πτώση της απόδοσης ή να εκφράσουν σωματικά σημάδια άγχους, όπως τραυματισμούς, κόπωση ή ασθένεια.
- χ Κατανόηση του grooming: Το grooming είναι μια διαδικασία με την οποία ο δράστης δημιουργεί μια συναισθηματική σύνδεση με έναν νεαρό αθλητή με την πρόθεση να τον χειραγωγήσει και να τον εκμεταλλευτεί σεξουαλικά. Το grooming συχνά ξεκινά διακριτικά, καθιστώντας δύσκολο τον εντοπισμό στα αρχικά του στάδια. Οι προπονητές και το προσωπικό θα πρέπει να εκπαιδεύονται ώστε να αναγνωρίζουν πρότυπα συμπεριφοράς που μπορεί να υποδηλώνουν το grooming, όπως η υπερβολική προσωπική επαφή με τους αθλητές/αθλήτριες, η παροχή δώρων ή ειδικής μεταχείρισης ή η απομόνωση των αθλητών/αθλητριών από τους συνομηλίκους τους.
- χ Αναγνώριση ανισορροπιών ισχύος: Στον αθλητισμό, οι προπονητές και το προσωπικό συχνά ασκούν σημαντική εξουσία στους αθλητές/αθλήτριες λόγω της επιρροής τους στην επιλογή της ομάδας, στον χρόνο παιχνιδιού και στις μελλοντικές ευκαιρίες. Τα προγράμματα ευαισθητοποίησης πρέπει να δίνουν έμφαση στους τρόπους με τους οποίους μπορούν να αξιοποιηθούν αυτές οι ανισορροπίες ισχύος. Οι προπονητές θα πρέπει να μάθουν πώς να καλλιεργούν μια υγιή και σεβαστή σχέση με τους αθλητές/αθλήτριες, διασφαλίζοντας ότι δεν υπερβαίνουν τα επαγγελματικά όρια.
- χ Αναγνώριση λεπτών μορφών παρενόχλησης: Η σεξουαλική βία δεν παρουσιάζεται πάντα ως απροκάλυπτα επιθετική συμπεριφορά. Μπορεί να ξεκινήσει με ακατάλληλα αστεία, προκλητικά σχόλια ή συμπεριφορά που ξεπερνά τα όρια, τα οποία μπορεί να κλιμακωθούν εάν δεν ελεγχθούν. Οι προπονητές θα πρέπει να γνωρίζουν τη βλαπτική επίδραση αυτών των συμπεριφορών και πώς να αποτρέψουν την κλιμάκωσή τους.

Επιπλέον, οι στρατηγικές πρόληψης της σεξουαλικής βίας πρέπει να είναι πρακτικές και εφαρμόσιμες. Αυτές οι στρατηγικές απαιτούν δέσμευση από το σύνολο του αθλητικού οργανισμού και θα πρέπει να βασίζονται σε πολιτικές που κοινοποιούνται σε όλους τους εμπλεκόμενους.

- χ Καθορισμός ορίων: Η πρόληψη ξεκινά με τον καθορισμό σαφών ορίων μεταξύ αθλητών/αθλητριών και προπονητών. Οι προπονητές και το προσωπικό θα πρέπει να τηρούν αυστηρές επαγγελματικές οδηγίες σχετικά με τη σωματική επαφή, τις προσωπικές σχέσεις και την επικοινωνία με τους αθλητές/αθλήτριες. Για παράδειγμα, όλες οι επικοινωνίες θα πρέπει να σχετίζονται με τον αθλητισμό και να

διεξάγονται μέσω επίσημων καναλιών. Η σωματική επαφή θα πρέπει πάντα να είναι κατάλληλη και τυχόν αλληλεπιδράσεις που συμβαίνουν εκτός των εκπαιδευτικών συνεδριών θα πρέπει να αποθαρρύνονται ή να παρακολουθούνται στενά.

- χ Διασφάλιση πολιτικών και κωδίκων δεοντολογίας: Κάθε αθλητικός οργανισμός θα πρέπει να έχει μια πολιτική διασφάλισης της ασφάλειας που περιγράφει την αναμενόμενη συμπεριφορά, τις διαδικασίες για την αναφορά παραπτωμάτων και τις συνέπειες των παραβιάσεων. Οι εκπαιδευτές και το προσωπικό θα πρέπει να γνωρίζουν καλά αυτές τις πολιτικές και να λογοδοτούν για την τήρησή τους. Επιπλέον, όλες οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ αθλητών/αθλητριών και προσωπικού θα πρέπει να συμμορφώνονται με έναν σαφώς καθορισμένο κώδικα δεοντολογίας που δίνει έμφαση στον σεβασμό, τη συγκατάθεση και τον επαγγελματισμό.
- χ Εποπτεία και διαφάνεια: Η εφαρμογή κανόνων σχετικά με την εποπτεία και τη διαφάνεια μπορεί να βοηθήσει στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας. Για παράδειγμα, οι προσωπικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ αθλητών και προπονητών θα πρέπει πάντα να διεξάγονται σε ανοιχτά, εμφανή για παρακολούθηση πλαίσια. Όταν ταξιδεύετε για διαγωνισμούς, θα πρέπει να υπάρχουν κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα καταλύματα και την επίβλεψη. Όλο το προσωπικό θα πρέπει να κατανοήσει ότι η διαφάνεια μειώνει τις ευκαιρίες για ακατάλληλη συμπεριφορά και προστατεύει τόσο τους αθλητές/αθλήτριες όσο και τους προπονητές.
- χ Δημιουργία Ασφαλών Μηχανισμών Αναφοράς: Για την αποτελεσματική πρόληψη της σεξουαλικής βίας, οι αθλητές πρέπει να αισθάνονται ότι έχουν τη δυνατότητα να καταγγέλλουν οποιεσδήποτε ανησυχίες χωρίς το φόβο αντιποίνων. Οι προπονητές και το προσωπικό θα πρέπει να εκπαιδεύονται ώστε να διευκολύνουν ασφαλείς, εμπιστευτικές και υποστηρικτικές διαδικασίες αναφοράς. Αυτό περιλαμβάνει να είναι προσιτοί, να ακούν τις ανησυχίες των αθλητών και να γνωρίζουν πώς να κλιμακώσουν τα ζητήματα κατάλληλα. Οι διάυλοι αναφοράς θα πρέπει να είναι σαφείς και προσβάσιμοι, με εγγυήσεις εμπιστευτικότητας και διασφάλισης της ασφάλειας για όσους κάνουν αναφορά.
- χ Τακτική Εκπαίδευση και Ενίσχυση: Οι στρατηγικές ευαισθητοποίησης και πρόληψης πρέπει να ενισχύονται συνεχώς μέσω τακτικών εκπαιδευτικών συνεδριών. Οι εκπαιδευτές και το προσωπικό θα πρέπει να συμμετέχουν στη συνεχή εκπαίδευση για να ενημερώνονται σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές και τα εξελισσόμενα νομικά και δεοντολογικά πρότυπα. Αυτή η τακτική ενίσχυση συμβάλλει στη δημιουργία μιας κουλτούρας επαγρύπνησης και λογοδοσίας όπου η πρόληψη της σεξουαλικής βίας αποτελεί κοινή ευθύνη.

Η εκπαίδευση των αθλητών/αθλητριών σχετικά με τα δικαιώματά τους και τον τρόπο αναγνώρισης μη ασφαλών καταστάσεων είναι ζωτικής σημασίας. Η ομάδα RISE τονίζει ότι τα προγράμματα πρόληψης θα πρέπει να είναι κατάλληλα για την ηλικία και προσαρμοσμένα στους συγκεκριμένους κινδύνους που ενδέχεται να αντιμετωπίσουν οι

αθλητές/αθλήτριες. Αυτά τα προγράμματα θα πρέπει να ενημερώνουν τους αθλητές/αθλήτριες για το δικαίωμά τους να συμμετέχουν σε αθλήματα χωρίς παρενόχληση, κακοποίηση ή εκμετάλλευση και θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εντοπίζουν προειδοποιητικά σημάδια ακατάλληλης συμπεριφοράς, όπως δυσάρεστη σωματική επαφή ή εξαναγκασμό. Θα πρέπει επίσης να ενημερώνονται σχετικά με τους διαθέσιμους μηχανισμούς αναφοράς και να ενθαρρύνονται να μιλήσουν εάν κάτι αισθάνεται λάθος, είτε αφορά τον εαυτό τους είτε άλλους. Η ομάδα RISE υπογραμμίζει ότι η συνειδητοποίηση των δικαιωμάτων όχι μόνο αποτρέπει τη θυματοποίηση, αλλά προωθεί μια κουλτούρα όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι έχουν τον έλεγχο της ασφάλειας και της ευημερίας τους. Ενώ οι προπονητές και το προσωπικό εκπαιδεύονται για την πρόληψη και την αντιμετώπιση παραπτώματων, οι αθλητές/αθλήτριες πρέπει επίσης να έχουν τη γνώση να αναγνωρίζουν και να αναφέρουν επικίνδυνες καταστάσεις. Η εκπαίδευση τους δίνει τη δυνατότητα να κατανοήσουν τα δικαιώματά τους, να εντοπίσουν σημάδια κακοποίησης και να αισθάνονται σίγουροι για την αναφορά ακατάλληλης συμπεριφοράς. Η ομάδα RISE τονίζει ότι πολλοί αθλητές/αθλήτριες, ιδιαίτερα οι ευάλωτοι, μπορεί να μην γνωρίζουν τη δυναμική της εξουσίας που οδηγεί στην εκμετάλλευση. Τα στοχευμένα εκπαιδευτικά προγράμματα βοηθούν τους αθλητές/αθλήτριες να κατανοήσουν τη συναίνεση, τα προσωπικά όρια και τον σεβασμό. Αυτά τα προγράμματα μειώνουν τον κίνδυνο κατάχρησης και δημιουργούν μια κουλτούρα διαφάνειας και λογοδοσίας, όπου οι αθλητές/αθλήτριες μπορούν να εκφράσουν τις ανησυχίες τους. Με την εκπαίδευση τους δίνεται η δυνατότητα να κατανοήσουν τα δικαιώματά τους, να αναγνωρίζουν τα σημάδια κακοποίησης και να αισθάνονται σίγουροι ότι μπορούν να καταγγείλουν ανάρμοστη συμπεριφορά. Ενισχύοντας ότι η ευημερία τους είναι εξίσου σημαντική με την απόδοση, τα προγράμματα αυτά συμβάλλουν σε μια προσέγγιση μηδενικής ανοχής στην κακοποίηση και ενδυναμώνουν τους αθλητές/αθλήτριες να συμμετέχουν στις προσπάθειες διασφάλισης της ασφάλειας, όπως προωθείται από την ομάδα RISE. Κάθε αθλητής έχει το δικαίωμα να προπονείται, να αγωνίζεται και να αναπτύσσεται σε ένα περιβάλλον που είναι ασφαλές, με σεβασμό και απαλλαγμένο από κακοποίηση, παρενόχληση ή εκμετάλλευση. Τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν:

- χ Το δικαίωμα να αντιμετωπίζονται με σεβασμό: Οι αθλητές/αθλήτριες πρέπει να γνωρίζουν ότι δικαιούνται να αντιμετωπίζονται με αξιοπρέπεια από τους προπονητές, το προσωπικό και τους συνομηλίκους τους, ανεξάρτητα από την απόδοση ή την κατάστασή τους.
- χ Το δικαίωμα στην προσωπική ασφάλεια: Κάθε αθλητής έχει το δικαίωμα να αισθάνεται ασφαλές σωματικά, συναισθηματικά και ψυχολογικά στο αθλητικό του περιβάλλον.
- χ Το δικαίωμα καθορισμού προσωπικών ορίων: Οι αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να εκπαιδεύονται σχετικά με τη σημασία του καθορισμού και της διατήρησης προσωπικών ορίων. Έχουν το δικαίωμα να αρνηθούν οποιαδήποτε συμπεριφορά ή σωματική επαφή που τους κάνει να αισθάνονται άβολα.
- χ Το δικαίωμα αναφοράς: Οι αθλητές/αθλήτριες πρέπει να γνωρίζουν ότι έχουν το δικαίωμα να αναφέρουν οποιαδήποτε μορφή παραπτώματος και ότι οι μηχανισμοί αναφοράς είναι εμπιστευτικοί και διαθέσιμοι χωρίς φόβο αντιποίνων.

Οι αθλητές/αθλήτριες πρέπει επίσης να εκπαιδεύονται για να εντοπίζουν καταστάσεις όπου η ασφάλεια, τα δικαιώματα ή τα προσωπικά τους όρια βρίσκονται σε κίνδυνο. Πολλές περιπτώσεις κακοποίησης ξεκινούν με ανεπαίσθητα προειδοποιητικά σημάδια που οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να μην αναγνωρίσουν. Τα εκπαιδευτικά προγράμματα θα πρέπει να επικεντρωθούν στο να βοηθήσουν τους αθλητές/αθλήτριες να αναπτύξουν την ικανότητα να εντοπίζουν πιθανές κόκκινες σημαίες, όπως:

- χ Συμπεριφορές που οδηγούν σε grooming: Το grooming συχνά ξεκινά με φαινομενικά αθώες χειρονομίες ή προσοχή, όπως η παροχή δώρων, η ειδική μεταχείριση ή ο υπερβολικός έπαινος. Με την πάροδο του χρόνου, αυτές οι ενέργειες μπορεί να κλιμακώνονται σε πιο ακατάλληλες συμπεριφορές. Οι αθλητές πρέπει να διδαχθούν να αναγνωρίζουν πότε κάποιος ξεπερνά τα προσωπικά όρια και να κατανοούν ότι αυτές οι συμπεριφορές μπορεί να είναι η αρχή του grooming για εκμετάλλευση.
- χ Ακατάλληλη σωματική επαφή: Ενώ η σωματική επαφή είναι συχνά μέρος του αθλητισμού, οι αθλητές/αθλήτριες πρέπει να είναι σε θέση να διακρίνουν μεταξύ κατάλληλης και ακατάλληλης αφής. Κάθε σωματική επαφή που μοιάζει άβολη, περιττή ή υπερβολικά προσωπική θα πρέπει να αποτελεί ένδειξη συναγερμού.
- χ Χειραγωγική ή καταναγκαστική συμπεριφορά: Εάν ένας προπονητής, μέλος του προσωπικού ή ομότιμος πιέζει έναν αθλητή/αθλήτρια να συμμετάσχει σε συμπεριφορά που αισθάνεται λάθος ή άβολα, οι αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να εκπαιδεύονται να αναγνωρίζουν αυτή τη χειραγώγηση και να κατανοούν ότι αποτελεί παραβίαση των δικαιωμάτων τους.
- χ Τακτικές απομόνωσης: Οι επιτήδριοι συχνά προσπαθούν να απομονώσουν τα θύματά τους από τους συνομηλίκους τους, είτε συναισθηματικά είτε σωματικά. Οι αθλητές θα πρέπει να γνωρίζουν τις προσπάθειες απομόνωσής τους από τα δίκτυα υποστήριξής τους, όπως το να τους ζητείται να περνούν χρόνο μόνοι τους με έναν προπονητή ή να τους αποθαρρύνουν να μιλούν με συμπαίκτες ή την οικογένειά τους.

Επιπλέον, μία από τις πιο σημαντικές πτυχές αυτών των εκπαιδευτικών προγραμμάτων είναι η ενθάρρυνση των αθλητών/αθλητριών να μιλούν ανοιχτά για τυχόν ανησυχίες που μπορεί να έχουν. Πολλοί αθλητές/αθλήτριες μπορεί να αισθάνονται διστακτικοί να αναφέρουν προβλήματα, είτε επειδή φοβούνται τις επιπτώσεις είτε επειδή δεν καταλαβαίνουν πλήρως ότι αυτό που βιώνουν είναι λάθος. Τα προγράμματα θα πρέπει να προωθούν μια κουλτούρα ανοικτής επικοινωνίας όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται άνετα να συζητούν οτιδήποτε τους κάνει να αισθάνονται ανασφαλείς. Επιπλέον, μπορούν να δημιουργηθούν δίκτυα υποστήριξης από ομοτίμους, επιτρέποντας στους αθλητές/αθλήτριες να εμπιστεύονται και να υποστηρίζουν ο ένας τον άλλον. Επιπλέον, αυτά τα προγράμματα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν ότι οι αθλητές/αθλήτριες γνωρίζουν πού να απευθυνθούν για βοήθεια εάν βρεθούν σε επικίνδυνες καταστάσεις. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει, αλλά να μην περιορίζεται σε:

- χ Σαφείς μηχανισμοί αναφοράς: Οι αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να λαμβάνουν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο αναφοράς ανησυχιών ή

περιστατικών κακοποίησης. Τα συστήματα αναφοράς πρέπει να είναι εμπιστευτικά, εύκολα προσβάσιμα και υποστηρικτικά για τον αθλητή καθ'όλη τη διάρκεια της διαδικασίας.

- Χ Πρόσβαση σε υπεύθυνους διασφάλισης της ασφάλειας: Οι υπεύθυνοι διασφάλισης θα πρέπει να εισαχθούν στους αθλητές/αθλήτριες ως το κύριο σημείο επαφής για τυχόν ανησυχίες. Οι αθλητές/αθλήτριες πρέπει να γνωρίζουν ότι αυτοί οι παράγοντες αυτοί είναι εκεί για να προστατεύσουν την ευημερία τους και θα ενεργήσουν προς το συμφέρον τους.
- Χ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ: Οι αθλητές/αθλήτριες θα πρέπει να ενημερώνονται για τις διαθέσιμες υπηρεσίες υποστήριξης, όπως συμβουλευτική, νομικές συμβουλές ή ιατρική βοήθεια. Η γνώση ότι υπάρχουν αυτοί οι πόροι μπορεί να προσφέρει καθησυχασμό και να κάνει τους αθλητές/αθλήτριες πιο πιθανό να εμφανιστούν εάν συμβεί κάτι.

Οι αθλητές πρέπει να ενθαρρύνονται να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους και τα δικαιώματα των συνομηλίκων τους. Αυτό περιλαμβάνει την αυτοπεποίθηση να λένε όχι σε δυσάρεστες καταστάσεις, να αναφέρουν όταν κάτι δεν πάει καλά και να υποστηρίζουν τους συμπαίκτες τους που μπορεί επίσης να αντιμετωπίζουν ανασφαλείς καταστάσεις. Η αυτοπροάσπιση είναι το κλειδί για να διασφαλιστεί ότι οι αθλητές αισθάνονται ότι έχουν τη δυνατότητα να προστατεύσουν τον εαυτό τους. Με την εμπέδωση της πεποίθησης ότι η φωνή τους έχει σημασία, τα εκπαιδευτικά προγράμματα βοηθούν τους αθλητές να αναλάβουν την ευθύνη για την ασφάλειά τους και ενισχύουν τη συλλογική ευθύνη εντός των ομάδων για τη διατήρηση ενός ασφαλούς και με σεβασμό περιβάλλοντος.

Η συμμετοχή των γονέων και της κοινότητας είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση του αθλητισμού, ειδικά για τους νεότερους αθλητές/αθλήτριες. Η ομάδα RISE υπογραμμίζει ότι ενώ οι προπονητές και το προσωπικό είναι κεντρικοί, η υποστήριξη των γονέων και της ευρύτερης κοινότητας είναι εξίσου σημαντική για την ενίσχυση των μέτρων ασφαλείας. Η ενεργός συμμετοχή των οικογενειών συμβάλλει στη δημιουργία ενός προστατευτικού πλαισίου που εκτείνεται πέρα από την αθλητική εγκατάσταση και οι γονείς είναι μοναδικά τοποθετημένοι να παρατηρούν αλλαγές στη συμπεριφορά των παιδιών τους, οι οποίες μπορεί να σηματοδοτούν ζητήματα. Παραμένοντας ενημερωμένοι, γίνονται ζωτικής σημασίας συνεργάτες για τον εντοπισμό των κινδύνων και την έγκαιρη αντιμετώπιση των ανησυχιών. Επιπλέον, η ομάδα RISE τονίζει ότι όταν εμπλέκονται κοινότητες, συμπεριλαμβανομένων των σχολείων και των τοπικών υπηρεσιών, η διαφύλαξη γίνεται κοινή ευθύνη, αντί να βασίζεται αποκλειστικά σε αθλητικούς οργανισμούς. Η συμμετοχή των γονέων και της κοινότητας προάγει τη διαφάνεια, τη λογοδοσία και την εμπιστοσύνη. Ενθαρρύνει την ανοιχτή επικοινωνία, διασφαλίζοντας ότι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι υποστηρίζονται και ότι οι ανησυχίες σχετικά με την ανάρμοστη συμπεριφορά αντιμετωπίζονται γρήγορα. Αυτή η συλλογική προσέγγιση μειώνει τους κινδύνους και δημιουργεί ένα ασφαλέστερο αθλητικό περιβάλλον. Για να επιτευχθεί αυτό, οι οργανισμοί

πρέπει να εμπλέξουν τις οικογένειες και τις κοινότητες στη διασφάλιση των προσπαθειών, στην εκπαίδευσή τους σχετικά με τους κινδύνους και στην παροχή καθοδήγησης σχετικά με τη συμβολή στην ασφάλεια των αθλητών/αθλητριών, όπως τονίστηκε από την ομάδα RISE.

Συγκεκριμένα, οι γονείς θα πρέπει να εκπαιδεύονται σε βασικές αρχές προστασίας/διασφάλισης, όπως η αναγνώριση των σημείων κακοποίησης, η κατανόηση της σημασίας των ορίων και η γνώση του τρόπου αντίδρασης εάν το παιδί τους αποκαλύψει ανησυχίες, και αυτά τα εκπαιδευτικά προγράμματα μπορούν να λάβουν τη μορφή εργαστηρίων, ενημερωτικών συνεδριών ή γραπτού υλικού, όλα σχεδιασμένα για να τους βοηθήσουν να κατανοήσουν τους πιθανούς κινδύνους που μπορεί να αντιμετωπίσουν τα παιδιά τους σε αθλητικά περιβάλλοντα. Ως εκ τούτου, τα προγράμματα αυτά θα πρέπει επίσης να τονίζουν τη σημασία της επικοινωνίας μεταξύ των γονέων και των παιδιών τους. Επιπλέον, οι γονείς θα πρέπει να ενημερώνονται για τις πολιτικές διασφάλισης της ασφάλειας, τους μηχανισμούς αναφοράς και τις διαδικασίες του αθλητικού οργανισμού για την αντιμετώπιση των παραπτώματων. Όταν οι γονείς κατανοήσουν τις διασφαλίσεις που υπάρχουν, είναι καλύτερα ενημερωμένοι για να συμβάλουν στην ασφάλεια του παιδιού τους και μπορούν να συνεργαστούν με τους προπονητές και το προσωπικό για να εξασφαλίσουν μια θετική και ασφαλή αθλητική εμπειρία. Επιπλέον, η οικοδόμηση ισχυρών, διαφανών σχέσεων μεταξύ γονέων και προπονητών είναι ένα άλλο κρίσιμο στοιχείο της συμμετοχής των οικογενειών στη διαφύλαξη. Οι προπονητές διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη ζωή των αθλητών/αθλητριών, συχνά περνώντας περισσότερο χρόνο με τους αθλητές/αθλήτριες από ό, τι με τους γονείς τους κατά τη διάρκεια της αθλητικής περιόδου. Ως αποτέλεσμα, είναι σημαντικό για τους γονείς να έχουν εμπιστοσύνη στην ικανότητα των προπονητών να δίνουν προτεραιότητα στην ασφάλεια και την ευημερία των παιδιών τους και αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω τακτικών συναντήσεων γονέων-προπονητών. Οι γονείς θα πρέπει να ενημερώνονται για την πρόοδο του παιδιού τους, τυχόν ανησυχίες που προκύπτουν και τυχόν αλλαγές στις ρουτίνες εκπαίδευσης ή τις διαδικασίες που μπορεί να επηρεάσουν την ασφάλεια του παιδιού τους. Με αυτή την έννοια, οι γονείς θα πρέπει να αισθάνονται άνετα να προσεγγίζουν τους προπονητές με ερωτήσεις ή ανησυχίες και οι προπονητές θα πρέπει να ανταποκρίνονται και να ενεργούν προληπτικά για την αντιμετώπιση τυχόν ζητημάτων που προκύπτουν.

Επιπλέον, οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να δημιουργήσουν δομημένες ευκαιρίες για τη συμμετοχή των γονέων στη διασφάλιση των προσπαθειών. Η ομάδα RISE τονίζει ότι οι γονείς μπορούν να συμμετέχουν σε διάφορες πτυχές, όπως η εθελοντική εργασία, η βοήθεια στις προετοιμασίες των ταξιδιών ή η συμμετοχή σε επιτροπές διασφάλισης της ασφάλειας. Αυτοί οι ρόλοι επιτρέπουν στους γονείς να είναι παρόντες και να συμμετέχουν, προσθέτοντας ένα επιπλέον επίπεδο εποπτείας και λογοδοσίας. Τέλος, η διασφάλιση της ασφάλειας των αθλητών απαιτεί επίσης την υποστήριξη της ευρύτερης κοινότητας. Οι τοπικές οργανώσεις και τα σχολεία μπορούν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στη διασφάλιση της ασφάλειας των αθλητών. Η ομάδα RISE τονίζει ότι οι συνεργασίες με αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να επεκτείνουν τις προσπάθειες διασφάλισης. Τα σχολεία μπορούν να εκπαιδεύσουν τους αθλητές/αθλήτριες σχετικά με τη διαφύλαξη, ενώ οι υπηρεσίες υγείας

παρέχουν πόρους ψυχικής και σωματικής υγείας για όσους πλήττονται από κακοποίηση ή ανάρμοστη συμπεριφορά. Η συμμετοχή των οικογενειών και των κοινοτήτων στη διασφάλιση των μέτρων προάγει μια κουλτούρα λογοδοσίας και διαφάνειας. Όταν εμπλέκονται γονείς και μέλη της κοινότητας, υπάρχει μεγαλύτερη εποπτεία, ενθαρρύνοντας τους αθλητές/αθλήτριες να μιλήσουν για τις ανησυχίες τους. Αυτή η κουλτούρα διασφαλίζει την ταχεία αναφορά και αντιμετώπιση των παραπτωμάτων, με πολλαπλά επίπεδα παρακολούθησης, όπως επισημαίνεται από την ομάδα RISE. Εκτός από την προώθηση αυτού του περιβάλλοντος λογοδοσίας, μια άλλη βασική στρατηγική για την πρόληψη της κακοποίησης, της παρενόχλησης και της ανάρμοστης συμπεριφοράς στον αθλητισμό είναι η εκπαίδευση στην παρέμβαση των παρευρισκόμενων.

Η ομάδα RISE τονίζει ότι η εκπαίδευση στην παρέμβαση των παρευρισκόμενων είναι ένα ισχυρό εργαλείο που ενδυναμώνει τα άτομα, είτε πρόκειται για αθλητές/αθλήτριες, προπονητές, προσωπικό ή θεατές, ώστε να παρεμβαίνουν και να αντιμετωπίζουν τις ακατάλληλες συμπεριφορές κατά την εμφάνισή τους. Διδάσκοντας τους ανθρώπους πώς να αναγνωρίζουν τα πρώιμα προειδοποιητικά σημάδια ανάρμοστης συμπεριφοράς και παρέχοντάς τους τις δεξιότητες και την αυτοπεποίθηση για να δράσουν, αυτή η εκπαίδευση μετατρέπει τους παθητικούς μάρτυρες σε ενεργούς προστάτες ενός ασφαλούς αθλητικού περιβάλλοντος. Σε πολλές περιπτώσεις κακοποίησης ή παρενόχλησης, υπάρχουν παρευρισκόμενοι που μπορεί να είναι μάρτυρες σχετικά με συμπεριφορές, αλλά δεν είναι σίγουροι πώς να παρέμβουν. Δυστυχώς, ορισμένα από αυτά τα άτομα συχνά παραμένουν σιωπηλά, είτε από φόβο, αβεβαιότητα είτε από την πεποίθηση ότι κάποιος άλλος θα χειριστεί την κατάσταση. Ωστόσο, η αδράνειά τους μπορεί να επιτρέψει την κλιμάκωση επιβλαβών συμπεριφορών ανεξέλεγκτα. Η εκπαίδευση παρέμβασης των παρευρισκόμενων στοχεύει να σπάσει αυτόν τον κύκλο προωθώντας μια κουλτούρα ευθύνης και δράσης, όπου όλοι είναι υπεύθυνοι για τη διατήρηση ενός ασφαλούς και σεβαστού περιβάλλοντος, είτε αντιμετωπίζοντας άμεσα την ακατάλληλη συμπεριφορά, αποσπώντας την προσοχή των εμπλεκόμενων μερών είτε ζητώντας βοήθεια από πρόσωπα εξουσίας. Είναι σημαντικό ότι η εκπαίδευση τονίζει ότι οι παρεμβάσεις μπορούν να είναι ασφαλείς και μη αντιφατικές, διασφαλίζοντας ότι οι παρευρισκόμενοι αισθάνονται άνετα να παρεμβαίνουν ακόμη και σε ευαίσθητες καταστάσεις.

Η ομάδα RISE τονίζει ότι η παρέμβαση των παρευρισκόμενων δημιουργεί μια κοινότητα προστατών, ενθαρρύνοντας τα άτομα να αναλάβουν συλλογική ευθύνη για την ευημερία όλων των συμμετεχόντων στο αθλητικό περιβάλλον. Με την προώθηση αυτής της αίσθησης κοινής λογοδοσίας, οι οργανισμοί μπορούν να αποτρέψουν αποτελεσματικά τα περιστατικά κακοποίησης, παρενόχλησης και άλλων ακατάλληλων συμπεριφορών πριν κλιμακωθούν, συμβάλλοντας σε μια κουλτούρα ασφάλειας και σεβασμού σε όλα τα επίπεδα του αθλητισμού. Εκπαιδεύοντας τους ανθρώπους να αναλάβουν δράση σε καταστάσεις που διαφορετικά θα μπορούσαν να παραμείνουν ανεξέλεγκτες, οι οργανισμοί δημιουργούν μια προορατική κουλτούρα ασφάλειας, όπου η ευθύνη για τη διατήρηση ενός περιβάλλοντος σεβασμού μοιράζεται σε όλους.

1. Κατανόηση του ρόλου του παρευρισκόμενου (bystander)

Στην καρδιά της παρέμβασης των παρευρισκομένων βρίσκεται η ιδέα ότι όλοι είναι υπεύθυνοι για την πρόληψη των παραπτωμάτων, όχι μόνο οι προπονητές, το προσωπικό ή οι διοικητικοί υπάλληλοι. Οι αθλητές/αθλήτριες, οι συμπαίκτες, οι θεατές, ακόμη και οι γονείς είναι συχνά σε θέση να παρατηρήσουν ακατάλληλη συμπεριφορά πριν κλιμακωθεί σε κάτι πιο σοβαρό. Αυτή η συμπεριφορά μπορεί να κυμαίνεται από λεκτική παρενόχληση, εκφοβισμό και ακατάλληλη σωματική επαφή έως πιο σοβαρές περιπτώσεις κακοποίησης ή εκμετάλλευσης. Ωστόσο, οι παρευρισκόμενοι συχνά αποτυγχάνουν να ενεργήσουν λόγω αυτού που είναι γνωστό ως «φαινόμενο του παρευρισκόμενου», όπου τα άτομα είναι λιγότερο πιθανό να παρέμβουν σε μια προβληματική κατάσταση εάν είναι παρόντες άλλοι. Μπορεί να υποθέσουν ότι κάποιος άλλος θα αναλάβει δράση ή μπορεί να φοβούνται τις αρνητικές συνέπειες για την παρέμβαση. Η εκπαίδευση στην παρέμβαση των παρευρισκομένων βοηθά στην υπέρβαση αυτών των εμποδίων, διδάσκοντας στα άτομα ότι μπορούν και πρέπει να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην πρόληψη της βλάβης.

2. Αναγνώριση ακατάλληλων συμπεριφορών

Πολλές περιπτώσεις παραπτώματος ξεκινούν με φαινομενικά μικρές ενέργειες που μπορούν να κλιμακωθούν εάν δεν αντιμετωπιστούν νωρίς. Τα παραδείγματα περιλαμβάνουν:

- χ Ακατάλληλα αστεία ή σχόλια: Αυτά μπορεί να φαίνονται ακίνδυνα, αλλά μπορούν να δημιουργήσουν ένα εχθρικό ή άβολο περιβάλλον, ιδιαίτερα εάν είναι σεξιστικά, ρατσιστικά ή σεξουαλικά προκλητικά.
- χ Παραβιάσεις των φυσικών ορίων: Το ανεπιθύμητο άγγιγμα ή η παρατεταμένη σωματική επαφή μπορεί να είναι ένα πρώιμο σημάδι πιθανής κλιμάκωσης προς πιο σοβαρή κακοποίηση.
- χ Εκφοβισμός ή εκφοβισμός: Οι συμπεριφορές που προορίζονται να ταπεινώσουν ή να πιέσουν τους άλλους, είτε μεταξύ συνομηλίκων είτε από πρόσωπα εξουσίας, θα πρέπει να θεωρούνται προειδοποιητικά σημάδια.
- χ Υπερβολική ευνοιοκρατία ή προσωπική προσοχή: Όταν ένας προπονητής ή μέλος του προσωπικού ξεχωρίζει έναν αθλητή για ειδική μεταχείριση ή υπερβολικό ιδιωτικό χρόνο, θα μπορούσε να είναι ένα σημάδι συμπεριφοράς grooming.

Αναγνωρίζοντας αυτές τις συμπεριφορές νωρίς, οι παρευρισκόμενοι μπορούν να δράσουν πριν επιδεινωθεί η κατάσταση, προστατεύοντας την ευημερία όλων των εμπλεκόμενων.

3. Υπέρβαση των εμποδίων στην παρέμβαση

Ένας από τους κύριους στόχους της εκπαίδευσης παρέμβασης των παρευρισκομένων είναι να βοηθήσει τα άτομα να ξεπεράσουν τα εμπόδια που συχνά τους εμποδίζουν να παρέμβουν. Αυτά τα εμπόδια μπορεί να περιλαμβάνουν φόβο αντιποίνων, ανησυχίες για παρερμηνεία της κατάστασης ή απλά να μην ξέρουν τι να κάνουν. Ως εκ τούτου, αυτά τα εκπαιδευτικά προγράμματα μπορούν να αντιμετωπίσουν αυτές τις ανησυχίες παρέχοντας

στους παρευρισκόμενους σαφείς, εφαρμόσιμες στρατηγικές για την παρέμβαση σε διαφορετικούς τύπους καταστάσεων, όπως:

- χ Αξιολόγηση της κατάστασης: Οι παρευρισκόμενοι ενθαρρύνονται να αξιολογήσουν εάν μια κατάσταση είναι πραγματικά ακατάλληλη και εάν απαιτείται δράση. Αυτό περιλαμβάνει τον προσδιορισμό εάν η συμπεριφορά παραβιάζει τον κώδικα δεοντολογίας του οργανισμού ή εάν κάνει τους άλλους να αισθάνονται άβολα.
- χ Τεχνικές ασφαλούς παρέμβασης: Η εκπαίδευση τονίζει ότι η παρέμβαση δεν πρέπει πάντα να είναι άμεση ή συγκρουσιακή. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να παρέμβετε με ασφάλεια:
 - ο Άμεση Παρέμβαση: Όταν είναι ασφαλές να το πράξουν, οι παρευρισκόμενοι μπορούν να απευθυνθούν απευθείας στο άτομο που επιδεικνύει ανάρμοστη συμπεριφορά επισημαίνοντας ήρεμα το ζήτημα και ζητώντας του να σταματήσει.
 - ο Απόσπαση της προσοχής: Εάν η άμεση αντιπαράθεση αισθάνεται ανασφαλής ή άβολη, οι παρευρισκόμενοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν τεχνικές απόσπασης της προσοχής για να διαδώσουν την κατάσταση, όπως η αλλαγή του θέματος, η διακοπή της συμπεριφοράς με μια ερώτηση ή η ανακατεύθυνση των εμπλεκόμενων μερών για να επικεντρωθούν σε κάτι άλλο.
 - ο Βοήθεια από εκπρόσωπο του οργανισμού: Σε καταστάσεις όπου οι παρευρισκόμενοι δεν αισθάνονται άνετα να επέμβουν οι ίδιοι, μπορούν να ζητήσουν βοήθεια από κάποιον που βρίσκεται σε θέση εξουσίας, όπως προπονητή, υπεύθυνο προστασίας ή διαιτητή.

4. Ενδυνάμωση των παρευρισκομένων με αυτοπεποίθηση και δεξιότητες

Η εκπαίδευση στην παρέμβαση των παρευρισκομένων όχι μόνο διδάσκει τους μηχανισμούς της παρέμβασης, αλλά και χτίζει την εμπιστοσύνη που απαιτείται για την ανάληψη δράσης. Η ομάδα RISE τονίζει τη σημασία των ατόμων να κατανοούν τον ρόλο τους στη διαφύλαξη της κοινότητας και να εμπιστεύονται το ένστικτό τους όταν κάτι δεν πάει καλά. Τα σενάρια παιχνιδιού ρόλων είναι ένα αποτελεσματικό εργαλείο σε αυτήν την πτυχή της εκπαίδευσης, επιτρέποντας στους συμμετέχοντες να εξασκηθούν στην αντιμετώπιση διαφορετικών καταστάσεων σε ένα ασφαλές και ελεγχόμενο περιβάλλον. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την παρέμβαση σε συγκρούσεις μεταξύ ομότιμων, την αντιμετώπιση παραβιάσεων των ορίων ή την ομιλία όταν γίνονται μάρτυρες συμπεριφοράς από πρόσωπα εξουσίας. Η επανειλημμένη έκθεση σε αυτά τα σενάρια βοηθά τους παρευρισκόμενους να αισθάνονται πιο προετοιμασμένοι και σίγουροι όταν αντιμετωπίζουν παρόμοιες καταστάσεις στην πραγματική ζωή, όπως επισημαίνεται από την ομάδα RISE.

5. Ενθάρρυνση της Συλλογικής Ευθύνης

Μια άλλη βασική πτυχή της εκπαίδευσης παρέμβασης των παρευρισκομένων είναι η καλλιέργεια ενός αισθήματος συλλογικής ευθύνης στην αθλητική κοινότητα. Όταν όλοι

κατανοούν ότι έχουν να διαδραματίσουν κάποιο ρόλο στη διατήρηση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος, ενισχύεται η συνολική κουλτούρα λογοδοσίας. Η εκπαίδευση θα πρέπει να τονίζει ότι δεν είναι αποκλειστικά ευθύνη των προπονητών, των αξιωματικών προστασίας/διασφάλισης ή άλλων καθορισμένων ηγετών να αποτρέπουν την ανάρμοστη συμπεριφορά - όλοι, από τους αθλητές/αθλήτριες έως τους θεατές, μοιράζονται αυτή την ευθύνη. Η δημιουργία μιας κουλτούρας όπου η παρέμβαση είναι ο κανόνας βοηθά να διασφαλιστεί ότι οι επιβλαβείς συμπεριφορές αντιμετωπίζονται γρήγορα και αποτελεσματικά. Αυτό όχι μόνο προστατεύει τα άτομα από βλάβες, αλλά θέτει επίσης σαφείς προσδοκίες για τη συμπεριφορά εντός της κοινότητας, όπως επισημαίνεται από την ομάδα RISE.

6. Προώθηση θετικής δυναμικής ομάδας

Τέλος, η εκπαίδευση στην παρέμβαση των παρευρισκομένων συμβάλλει σε πιο θετική δυναμική της ομάδας, ενθαρρύνοντας την ανοιχτή επικοινωνία και τον αμοιβαίο σεβασμό. Όταν οι αθλητές/αθλήτριες, οι προπονητές και το προσωπικό αισθάνονται ότι έχουν τη δύναμη να μιλήσουν ανοιχτά κατά της ακατάλληλης συμπεριφοράς, προάγουν ένα ομαδικό περιβάλλον που δίνει προτεραιότητα στην ασφάλεια, τη συμμετοχικότητα και τον σεβασμό. Οι ομάδες που αγκαλιάζουν την παρέμβαση των παρευρισκομένων είναι πιο πιθανό να αντιμετωπίσουν τα ζητήματα νωρίς, εμποδίζοντάς τους να κλιμακωθούν και να προκαλέσουν βλάβη στα μέλη της ομάδας.

Αρκετά διοικητικά όργανα του αθλητισμού στην Ευρώπη έχουν θεσπίσει αποτελεσματικές πολιτικές διασφάλισης που διασφαλίζουν την προστασία και την ευημερία των αθλητών/αθλητριών. Αυτοί οι οργανισμοί έχουν πρωτοπορήσει σε στρατηγικές για την πρόληψη της κακοποίησης, της παρενόχλησης και της ανάρμοστης συμπεριφοράς, καθιστώντας τους ηγέτες στον τομέα της προστασίας των αθλητών/αθλητριών. Ακολουθούν ορισμένα αξιοσημείωτα παραδείγματα ευρωπαϊκών αθλητικών διοικητικών φορέων και των πολιτικών προστασίας τους, καθώς και σύνδεσμοι με σχετικές πληροφορίες.

Επισκόπηση: Η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (FA) στην Αγγλία βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της εφαρμογής μέτρων διασφάλισης της ασφάλειας στο ποδόσφαιρο. Αναγνωρίζοντας τη μοναδική ευπάθεια των νέων παικτών, η FA έχει αναπτύξει μια ολοκληρωμένη στρατηγική διασφάλισης που καλύπτει τους συλλόγους, τους παίκτες, τους προπονητές και το προσωπικό.

Βασικά χαρακτηριστικά:

1. Το πλαίσιο διασφάλισης του ποδοσφαίρου

2. Αναφορά ανησυχιών
3. Ασφαλέστερες προσλήψεις και έλεγχοι DBS
4. Προγράμματα Διασφάλισης της Ασφάλειας
5. Το δίκτυο του Καθορισμένου Υπευθύνου Διασφάλισης (DSO)
6. Διασφάλιση στον ψηφιακό κόσμο
7. Παιδιά και νέοι (κάτω των -18 ετών)
8. Γονείς και φροντιστές
9. Υποστήριξη ενηλίκων επιζώντων
10. Προστασία ενηλίκων στο ποδόσφαιρο ατόμων με αναπηρία
11. Άλλοι βασικοί οργανισμοί διαφύλαξης

Σχετικός σύνδεσμος:

- Χ [FA Safeguarding](#)

Επισκόπηση: Η Γαλλική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (FFF) έχει εφαρμόσει σημαντικά μέτρα για τη διασφάλιση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος για τους αθλητές/αθλήτριες, ιδίως για τους νέους και ευάλωτους παίκτες. Οι πολιτικές τους δίνουν έμφαση στην πρόληψη της σεξουαλικής κακοποίησης, της βίας και της παρενόχλησης στο ποδόσφαιρο.

Σχετικός σύνδεσμος:

- Χ [The FFF is mobilising to protect licence-holders](#)

Επισκόπηση: Η UEFA, ως το διοικητικό όργανο για το ποδόσφαιρο στην Ευρώπη, έχει εφαρμόσει μια πανευρωπαϊκή στρατηγική για την προστασία των αθλητών/αθλητριών σε όλες τις ομοσπονδίες-μέλη της. Η UEFA προωθεί τη διασφάλιση των αθλητών, με ιδιαίτερη έμφαση στην καταπολέμηση των διακρίσεων και την πρόληψη της κακοποίησης.

Βασικά χαρακτηριστικά:

- Χ **Καμπάνια σεβασμού:** Μια συνεχής πρωτοβουλία για την προώθηση του σεβασμού και της ασφάλειας στο ποδόσφαιρο. Περιλαμβάνει εκστρατείες ευαισθητοποίησης σχετικά με τη καταπολέμηση της βίας, της παρενόχλησης και του εκφοβισμού.
- Χ **Διασφάλιση της κατάρτισης:** Εργαστήρια και πόροι για τις εθνικές ομοσπονδίες σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές για την προστασία των παιδιών και των ευάλωτων ενηλίκων στον αθλητισμό.

- Χ **Σαφείς κυρώσεις:** Η UEFA επιβάλλει αυστηρές κυρώσεις για παραβιάσεις των κατευθυντήριων γραμμών προστασίας της, διασφαλίζοντας ότι οι οργανισμοί-μέλη λαμβάνουν σοβαρά υπόψη την ασφάλεια των αθλητών/αθλητριών.

Σχετικοί σύνδεσμοι:

- Χ [UEFA Child Safeguarding Toolkit](#)
- Χ [UEFA Safeguarding](#)

4. SportEngland

Επισκόπηση: Ο οργανισμός Sport England είναι ένας δημόσιος φορέας που εργάζεται για την ανάπτυξη του αθλητισμού βάσης, εφαρμόζει μια ισχυρή πολιτική διασφάλισης για την προστασία των αθλητών όλων των ηλικιών. Η ολοκληρωμένη προσέγγισή τους περιλαμβάνει τη δημιουργία ασφαλών περιβαλλόντων για τους αθλητές, ενώ παράλληλα ενθαρρύνει τη σωματική δραστηριότητα.

Βασικά χαρακτηριστικά:

- Χ **Κώδικας δεοντολογίας για την προστασία:** Οδηγίες για όλους τους προπονητές, τους εθελοντές και το προσωπικό σχετικά με τη διατήρηση της κατάλληλης συμπεριφοράς και τη διασφάλιση της ασφάλειας των αθλητών/αθλητριών.
- Χ **Κατάρτιση και πόροι:** Εκτεταμένοι πόροι, συμπεριλαμβανομένων εργαστηρίων, διαδικτυακών εκπαιδευτικών ενοτήτων και εγγράφων καθοδήγησης για να βοηθήσουν τους οργανισμούς να εφαρμόσουν αποτελεσματικές πολιτικές διασφάλισης της ασφάλειας.
- Χ **Συνεργασίες:** Συνεργάζεται με οργανισμούς όπως η NSPCC (National Society for the Prevention of Cruelty to Children) για να προσφέρει εκπαίδευση και συμβουλές για την προστασία των παιδιών σε αθλητικούς συλλόγους.

Σχετικός σύνδεσμος:

- Χ [Sport England Safeguarding](#)

5. British Gymnastics

Επισκόπηση: Η British Gymnastics έχει υιοθετήσει μια προληπτική προσέγγιση για την προστασία των αθλητών/αθλητριών, ιδίως υπό το φως των πρόσφατων αναφορών κατάχρησης στο άθλημα. Η οργάνωση ανταποκρίθηκε εφαρμόζοντας ένα από τα πιο ολοκληρωμένα πλαίσια προστασίας στον αθλητισμό.

Βασικά χαρακτηριστικά:

- ### Σχετικοί σύνδεσμοι:

- ## 6. World Rugby Europe

Βασικά χαρακτηριστικά:

- ### Σχετικοί σύνδεσμοι:

-

Επισκόπηση: Πολλές Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές (ΕΟΕ) σε όλη την Ευρώπη έχουν υιοθετήσει πολιτικές διασφάλισης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές διασφάλισης της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (ΔΟΕ). Χώρες όπως η Γερμανία, η Ιταλία και η Ολλανδία

έχουν ενεργήσει προληπτικά όσον αφορά την εφαρμογή μέτρων προστασίας των αθλητών/αθλητριών σε όλα τα αθλήματα.

Βασικά χαρακτηριστικά:

- Χ **Οδηγίες SafeSport της ΔΟΕ:** Οι Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές εφαρμόζουν αυτές τις οδηγίες, διασφαλίζοντας ότι οι αθλητές/αθλήτριες σε όλα τα επίπεδα προστατεύονται από την κατάχρηση.
- Χ **Συστήματα Υποστήριξης Αθλητών/αθλητριών:** Οι Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές προσφέρουν συμβουλευτική και νομική υποστήριξη στους αθλητές/αθλήτριες που αναφέρουν παραπτώματα.
- Χ **Εκπαιδευτικές Πρωτοβουλίες:** Πολλές Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές τρέχουν τακτικά εκπαιδευτικά προγράμματα για τη διαφύλαξη, εστιάζοντας στους προπονητές, τους αθλητές/αθλήτριες και τους γονείς.

Σχετικός σύνδεσμος:

- [IOC Certificate: Safeguarding Officer in Sport](#)

Επισκόπηση: Ο Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού είναι η ανώτατη αθλητική αρχή της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1969 με έδρα τη Λευκωσία. Ο ημικρατικός οργανισμός ιδρύθηκε βάσει του νόμου CSA του 1969.

Σχετικός σύνδεσμος:

- Χ [Αρχεία και έγγραφα](#)

Στον αθλητικό τομέα παρατηρείται αυξανόμενη ευαισθητοποίηση γύρω από τη σεξουαλική βία, με αφορμή περιστατικά που αφορούν διαφορετικούς οργανισμούς, πρωταθλήματα και τομείς παγκοσμίως. Η αναγνώριση αυτών των περιπτώσεων βοηθά στην κατανόηση του τρόπου δημιουργίας ασφαλέστερων περιβαλλόντων για τους αθλητές, τους προπονητές και τους ενδιαφερόμενους φορείς. Η άντληση διδαγμάτων από σημαντικές υποθέσεις προσφέρει ανεκτίμητες γνώσεις για τη διαμόρφωση αποτελεσματικών πολιτικών και την επιβολή εγγυήσεων για την πρόληψη μελλοντικών περιστατικών.

Σε πολλές περιπτώσεις, η έλλειψη σαφών πολιτικών διασφάλισης της ασφάλειας επέτρεψε περιβάλλοντα όπου τα παραπτώματα παρέμεναν ανεξέλεγκτα. Οι υποθέσεις κακοποίησης που αφορούν την Αμερικανική Ομοσπονδία Γυμναστικής, ιδιαίτερα το σκάνδαλο που περιβάλλει τον πρώην γιατρό της ομάδας Larry Nassar, αποκάλυψαν σημαντικά κενά στην

πολιτική και την επιβολή. Η κακοποίηση του Nassar δεν αναφέρθηκε για χρόνια, εν μέρει επειδή ο οργανισμός δεν διέθετε αυστηρούς, διαφανείς μηχανισμούς για την αναφορά και τη διερεύνηση ισχυρισμών κακοποίησης (Mountjoy, et al., 2016). Αυτή η περίπτωση υπογράμμισε τη σημασία όχι μόνο της ύπαρξης πολιτικών διασφάλισης της ασφάλειας, αλλά και της διασφάλισης ότι αυτές είναι ισχυρές, επικοινωνούνται με σαφήνεια και εφαρμόζονται σε όλα τα επίπεδα του οργανισμού. Οι πολιτικές πρέπει να περιγράφουν τους μηχανισμούς αναφοράς, να καθορίζουν τις συνέπειες των παραπτώματων και να απαιτούν τακτικές αναθεωρήσεις για την προσαρμογή στις εξελισσόμενες ανάγκες και γνώσεις (Rhind & Owusu-Sekyere, 2020).

Τα θύματα κακοποίησης συχνά αντιμετωπίζουν σημαντικά εμπόδια όταν προσπαθούν να αναφέρουν περιστατικά. Στην περίπτωση του βρετανού προπονητή ποδοσφαίρου [Barry Bennell](#), αρκετοί αθλητές δίσταζαν να αναφέρουν τις εμπειρίες τους, φοβούμενοι αντίποινα ή βλάβη στην καριέρα τους. Η υπόθεση αυτή υπογράμμισε την ανάγκη για ανώνυμους και υποστηρικτικούς διαύλους αναφοράς, που θα επιτρέπουν στους αθλητές να μιλούν χωρίς φόβο (Lang & Hartill, 2015). Οι οργανισμοί πρέπει να δημιουργήσουν πολλαπλούς τρόπους αναφοράς -όπως ανώνυμες τηλεφωνικές γραμμές ή πλατφόρμες αναφοράς τρίτων- οι οποίοι είναι ανεξάρτητοι από τους αθλητικούς φορείς και δεν ενέχουν συγκρούσεις συμφερόντων (Kerr & Stirling, 2008). Η ενδυνάμωση των αθλητών/αθλητριών, ιδίως των ανηλίκων, ώστε να καταγγέλλουν την κακοποίηση με ασφάλεια και εμπιστευτικότητα είναι ζωτικής σημασίας για την προώθηση ενός διαφανούς και υπεύθυνου περιβάλλοντος.

Οι εσωτερικές προκαταλήψεις μπορεί μερικές φορές να εμποδίσουν τη δικαιοσύνη όταν εμφανίζονται ισχυρισμοί, όπως φαίνεται από την υπόθεση εντός της καναδικής εθνικής κοινότητας σκι, όπου ο προπονητής Bertrand Charest αντιμετώπισε πολλαπλές κατηγορίες για κακοποίηση. Η υπόθεση κατέδειξε πώς οι οργανισμοί μπορούν ακούσια να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους ή να είναι ανεπαρκώς εξοπλισμένοι για να διαχειριστούν τις έρευνες αμερόληπτα. Η εξωτερική εποπτεία, που παρέχεται από ανεξάρτητα τρίτα μέρη, βοηθά να διασφαλιστεί ότι οι έρευνες διεξάγονται δίκαια και χωρίς παρεμβολές (Brackenridge & Rhind, 2014). Με τη θέσπιση ανεξάρτητων φορέων διασφάλισης, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να επιδείξουν δέσμευση για αμεροληψία, διασφαλίζοντας ότι οι υποθέσεις αντιμετωπίζονται αντικειμενικά και ότι η δικαιοσύνη έχει προτεραιότητα έναντι της φήμης.

Σε αρκετές περιπτώσεις, η έλλειψη ευαισθητοποίησης μεταξύ των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών και των παραγόντων συνέβαλε στην επιμονή των καταχρηστικών περιβαλλόντων. Για παράδειγμα, η έρευνα σχετικά με τους ισχυρισμούς στην [Ομοσπονδία Κολύμβησης Αυστραλίας](#) αποκάλυψε την έλλειψη ευαισθητοποίησης σχετικά με τα όρια και τη συγκατάθεση τόσο των προπονητών όσο και των νεαρών αθλητών/αθλητριών. Η κατάρτιση για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας, τον καθορισμό ορίων και την αναγνώριση

της κακοποιητικής συμπεριφοράς είναι απαραίτητη για όλους τους ενδιαφερόμενους στον αθλητισμό (Vertommen, et al., 2016). Τα τακτικά σεμινάρια και οι εκπαιδευτικές συνεδρίες μπορούν να ενσταλάξουν μια κουλτούρα σεβασμού και επαγρύπνησης, εξοπλίζοντας τους αθλητές/αθλήτριες και τους προπονητές να εντοπίζουν και να αναφέρουν την ακατάλληλη συμπεριφορά πριν κλιμακωθεί. Επιπλέον, η ενσωμάτωση της συγκατάθεσης και η διασφάλιση των ενοτήτων στις πιστοποιήσεις καθοδήγησης μπορούν να διασφαλίσουν ότι οι νέοι εκπαιδευτές είναι καλά προετοιμασμένοι για την προώθηση ασφαλών περιβαλλόντων (Lang & Hartill, 2015).

Σε περιπτώσεις όπως η [κατάχρηση στο γαλλικό καλλιτεχνικό πατινάζ](#), οι αθλητές/αθλήτριες συχνά φοβούνται να μιλήσουν λόγω των ιεραρχικών δομών εξουσίας και των πιθανών επιπτώσεων στην καριέρα τους. Αυτό το παράδειγμα υπογραμμίζει την ανάγκη των αθλητικών οργανισμών να καλλιεργήσουν μια κουλτούρα ανοίγματος, όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι εκτιμώνται και γίνονται σεβαστοί πέρα από τις ικανότητές τους στην απόδοση (Roberts, 2010). Οι ηγέτες των αθλητικών ομάδων και οργανισμών θα πρέπει να τονίζουν ότι η ευημερία των αθλητών/αθλητριών είναι υψίστης σημασίας. Η σαφής επικοινωνία από την ηγεσία, οι τακτικές αφίσες και η ορατή υποστήριξη από τις αρχές δημιουργούν μια ατμόσφαιρα όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ασφαλείς να εκφράσουν τις ανησυχίες τους. Επιπλέον, η διαφάνεια σχετικά με τα πειθαρχικά μέτρα που λαμβάνονται κατά των παραβατών μπορεί να καθησυχάσει τους αθλητές/αθλήτριες και το κοινό για τη δέσμευση του οργανισμού στην ασφάλεια (Brackenridge, 2001).

Αρκετές περιπτώσεις κακοποίησης θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί με αυστηρούς ελέγχους ιστορικού. Για παράδειγμα, στα ιρλανδικά αθλητικά πρωταθλήματα νέων, ο ανεπαρκής έλεγχος επέτρεψε σε ορισμένα άτομα με ιστορικό ανάρμοστης συμπεριφοράς να δουλέψουν σε ομάδες με ανηλικούς (Brackenridge & Rhind, 2014). Μια ισχυρή διαδικασία ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων ολοκληρωμένων ελέγχων ποινικού μητρώου, ελέγχων αναφοράς και περιοδικών επαναξιολογήσεων, είναι απαραίτητη. Αυτή η διαδικασία θα πρέπει να επεκταθεί σε όλες τις θέσεις εξουσίας και επιρροής εντός των αθλητικών οργανισμών, συμπεριλαμβανομένων των εθελοντών, και να επαναξιολογείται περιοδικά για να ληφθούν υπόψη τα μεταβαλλόμενα νομικά και κοινωνικά πρότυπα (Kerr & Stirling, 2012).

Πολλοί επιζώντες κακοποίησης στον αθλητισμό υφίστανται μακροπρόθεσμες συναισθηματικές και ψυχολογικές επιπτώσεις. Περιπτώσεις εντός της γυμναστικής στις ΗΠΑ αποκάλυψαν ότι οι αθλήτριες που βίωσαν κακοποίηση συχνά αντιμετώπιζαν προβλήματα ψυχικής υγείας, αλλά δεν υποστηρίζονταν. Η παροχή πρόσβασης σε υπηρεσίες συμβουλευτικής και ψυχολογικής υποστήριξης για τους αθλητές/αθλήτριες, ιδιαίτερα μετά από τραυματικά γεγονότα, βοηθά τους επιζώντες να αντιμετωπίσουν τις εμπειρίες τους (Parent & Bannon, 2012). Επιπλέον, οι συνεχιζόμενοι πόροι ψυχικής υγείας μπορούν να

ωφελήσουν όλους τους αθλητές/αθλήτριες αντιμετωπίζοντας το άγχος, την επαγγελματική εξουθένωση και άλλες προκλήσεις που είναι κοινές στα ανταγωνιστικά αθλήματα. Η διασφάλιση ότι αυτοί οι πόροι είναι προσβάσιμοι, καλά δημοσιευμένοι και ενθαρρύνονται από τους προπονητές και τους παράγοντες συμβάλλει σε ένα υγιέστερο, πιο υποστηρικτικό περιβάλλον (Roberts, 2010).

Στον απόηχο της υπόθεσης Nassar, μια βασική αλλαγή στη γυμναστική των ΗΠΑ ήταν ο σχηματισμός συμβουλίων αθλητών/αθλητριών και η συμμετοχή των αθλητών/αθλητριών στη λήψη αποφάσεων. Η συμπερίληψη εκπροσώπων αθλητών/αθλητριών σε διοικητικά όργανα και πειθαρχικές επιτροπές προωθεί τη λογοδοσία και διασφαλίζει ότι η ευημερία των αθλητών/αθλητριών παραμένει στο επίκεντρο (Rhind & Owusu-Sekyere, 2020). Οι ομάδες υπεράσπισης αθλητών/αθλητριών είναι ουσιαστικές φωνές για τη διασφάλιση των προσπαθειών, προσφέροντας πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι πολιτικές επηρεάζουν τους αθλητές/αθλήτριες και εντοπίζοντας τομείς όπου μπορεί να χρειαστεί περαιτέρω προστασία.

Η αποκόμιση διδαγμάτων από περιπτώσεις σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό στο παρελθόν αποκαλύπτει τόσο τα τρωτά σημεία των παραδοσιακών δομών όσο και τα βήματα που είναι απαραίτητα για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Για τη δημιουργία ενός ασφαλούς και υγιούς αθλητικού περιβάλλοντος, οι οργανισμοί πρέπει να εφαρμόζουν αυστηρές πολιτικές, να δίνουν προτεραιότητα στη διαφάνεια, να εξασφαλίζουν ανεξάρτητη εποπτεία και να καλλιεργούν μια κουλτούρα σεβασμού. Η εκπαίδευση, η ψυχολογική υποστήριξη και η εκπροσώπηση ενδυναμώνουν τους αθλητές να μιλήσουν και να διασφαλίσουν μια διαρκή κουλτούρα ασφάλειας στον αθλητισμό. Αυτά τα μέτρα, που αντλήθηκαν από τα δύσκολα διδάγματα, μπορούν να αποτελέσουν το θεμέλιο μιας προληπτικής και ανθεκτικής προσέγγισης για τη διασφάλιση στον αθλητισμό.

Η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών στον αθλητισμό είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της διασφάλισης, της ασφάλειας και της υγείας των πρωτοβουλιών που επιτυγχάνουν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματά τους. Η ομάδα RISE τονίζει ότι πολιτικές όπως οι κανονισμοί κατά της παρενόχλησης, τα πρωτόκολλα διασφάλισης και οι κατευθυντήριες γραμμές ένταξης χρειάζονται συνεχή παρακολούθηση για να εκτιμηθεί ο αντίκτυπός τους, να εντοπιστούν τομείς που χρήζουν βελτίωσης και να υποστηριχθεί η συνεχής ανάπτυξη. Χωρίς μηχανισμούς μέτρησης, είναι δύσκολο να προσδιοριστεί εάν οι πολιτικές αποτρέπουν τη κακοποίηση και προωθούν ένα θετικό αθλητικό περιβάλλον (Rhind & Owusu-Sekyere, 2020).

Για τη μέτρηση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να χρησιμοποιήσουν διάφορες μεθόδους. Μια προσέγγιση είναι η διεξαγωγή περιοδικών

περιστατικών διασφάλισης που αναφέρονται μπορεί να παράσχει πληροφορίες τόσο για την αποτελεσματικότητα της πολιτικής όσο και για την οργανωτική κουλτούρα γύρω από την αναφορά. Η αύξηση των αναφορών μπορεί να υποδηλώνει ότι οι αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό αισθάνονται πιο άνετα να προχωρήσουν, υποδεικνύοντας την εμπιστοσύνη στους μηχανισμούς αναφοράς (Kerr & Stirling, 2008). Εναλλακτικά, τα χαμηλά ποσοστά αναφοράς θα μπορούσαν να σηματοδοτήσουν είτε ένα ασφαλές περιβάλλον είτε, αντιστρόφως, έλλειψη εμπιστοσύνης ή ευαισθητοποίησης σχετικά με το σύστημα αναφοράς, υπογραμμίζοντας την ανάγκη για περαιτέρω διερεύνηση.

Χρόνος επίλυσης αναφερόμενων υποθέσεων

Επιπλέον, η ταχύτητα με την οποία αντιμετωπίζονται και επιλύονται οι αναφερθείσες περιπτώσεις είναι ένας άλλος κρίσιμος δείκτης απόδοσης. Ο μικρότερος χρόνος επίλυσης συχνά αντικατοπτρίζει μια αποτελεσματική και ανταποκρινόμενη ομάδα προστασίας, επιδεικνύοντας δέσμευση για την ταχεία και διαφανή αντιμετώπιση των ανησυχιών. Οι καθυστερήσεις στην επίλυση, ωστόσο, μπορεί να υποδεικνύουν διαδικαστικά ζητήματα, όπως γραφειοκρατικές καθυστερήσεις ή ανεπαρκείς πόρους, που πρέπει να αντιμετωπιστούν για να διασφαλιστεί η ταχεία και ευαίσθητη διαχείριση των υποθέσεων (Brackenridge et al., 2007).

Ικανοποίηση Ενδιαφερόμενων Μερών και Επίπεδα Εμπιστοσύνης

Επιπλέον, η μέτρηση της ικανοποίησης και της εμπιστοσύνης μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών - ειδικά των αθλητών/αθλητριών, των γονέων και των προπονητών - μπορεί να προσφέρει μια βαθύτερη κατανόηση του τρόπου με τον οποίο γίνονται αντιληπτές οι πολιτικές. Οι έρευνες ικανοποίησης και οι αξιολογήσεις εμπιστοσύνης αξιολογούν εάν τα ενδιαφερόμενα μέρη πιστεύουν ότι ο οργανισμός δεσμεύεται να διατηρήσει ένα ασφαλές περιβάλλον και ανταποκρίνεται στην προστασία των ανησυχιών. Οι υψηλές βαθμολογίες ικανοποίησης και εμπιστοσύνης υποδηλώνουν ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη αισθάνονται ότι υποστηρίζονται, ενώ οι χαμηλές βαθμολογίες μπορεί να υποδηλώνουν την ανάγκη για βελτιωμένη επικοινωνία ή ενίσχυση της πολιτικής (Roberts, 2010).

Ποσοστό συμμόρφωσης με την πολιτική

Η αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις διαδικασίες διασφάλισης, όπως η τήρηση της υποχρεωτικής κατάρτισης ή τα ποσοστά ολοκλήρωσης του πρωτοκόλλου, είναι ένας βασικός δείκτης απόδοσης που μετρά τόσο την εφαρμογή όσο και την αποδοχή των πολιτικών. Η παρακολούθηση της συμμετοχής στη διασφάλιση των εκπαιδευτικών συνεδριών ή η αξιολόγηση της τήρησης των κατευθυντήριων γραμμών από τους προπονητές μπορεί να αποκαλύψει το επίπεδο συμμετοχής από το προσωπικό και τα ενδιαφερόμενα μέρη (Mountjoy et al., 2016). Η συνεπής συμμόρφωση υποδηλώνει ότι οι πολιτικές ενσωματώνονται στην καθημερινή πρακτική, ενώ η χαμηλή συμμόρφωση μπορεί να επισημάνει τομείς για πρόσθετη κατάρτιση ή ενίσχυση της πολιτικής.

Επαναλαμβανόμενα περιστατικά παραβιάσεων διασφάλισης

Ένας άλλος κρίσιμος δείκτης απόδοσης είναι η συχνότητα επαναλαμβανόμενων παραβιάσεων της διασφάλισης εντός του οργανισμού. Η παρακολούθηση της επανάληψης συγκεκριμένων τύπων περιστατικών μπορεί να υποδείξει εάν οι αρχικές αντιδράσεις ήταν αποτελεσματικές ή εάν απαιτούνται πρόσθετα προληπτικά μέτρα. Για παράδειγμα, εάν ένας συγκεκριμένος τύπος παραπτωμάτων συνεχίζει να επανεμφανίζεται, αυτό μπορεί να υποδηλώνει υποκείμενα πολιτιστικά ή διαρθρωτικά ζητήματα που χρήζουν προσοχής (Vertommen et al., 2016).

Ποιοτική ανατροφοδότηση σχετικά με τον αντίκτυπο της πολιτικής

Ενώ οι ποσοτικές μετρήσεις είναι ανεκτίμητες, η ποιοτική ανατροφοδότηση - που συλλέγεται μέσω συνεντεύξεων, ομάδων εστίασης και ερωτήσεων ανοιχτού τύπου - προσθέτει στο πλαίσιο για τη διασφάλιση των βασικών δεικτών απόδοσης. Η άμεση ανατροφοδότηση επιτρέπει στα ενδιαφερόμενα μέρη να εκφράσουν ανησυχίες, να προτείνουν βελτιώσεις και να συζητήσουν τον τρόπο με τον οποίο οι πολιτικές έχουν επηρεάσει τις εμπειρίες τους. Τα ποιοτικά δεδομένα είναι ιδιαίτερα χρήσιμα για την αποκάλυψη ανεπαίσθητων περιορισμών στην αποτελεσματικότητα της πολιτικής, όπως ο φόβος για αντίποινα ή η αντιληπτή έλλειψη εμπιστευτικότητας στις διαδικασίες αναφοράς (Parent & Bannon, 2012).

Συγκριτική ανάλυση με εξωτερικά πρότυπα

Τέλος, η σύγκριση των αποτελεσμάτων της διασφάλισης με αναγνωρισμένα σημεία αναφοράς, όπως τα διεθνή πρότυπα Safe Sport International, βοηθά τους οργανισμούς να κατανοήσουν τις επιδόσεις τους σε σχέση με τις βέλτιστες πρακτικές. Αυτή η συγκριτική προσέγγιση μπορεί να αποκαλύψει τόσο τους δυνατούς τομείς όσο και τα πιθανά κενά στις πολιτικές, καθοδηγώντας τις συνεχείς βελτιώσεις (Lang & Hartill, 2015). Συμπερασματικά, ο ορισμός και η παρακολούθηση των βασικών δεικτών απόδοσης παρέχει μια συστηματική προσέγγιση για την αξιολόγηση των πολιτικών διασφάλισης στον αθλητισμό. Εστιάζοντας στην αναφορά περιστατικών, στον χρόνο επίλυσης, στην ικανοποίηση των ενδιαφερόμενων μερών, στη συμμόρφωση και στην επανάληψη περιστατικών, μαζί με την ενσωμάτωση ποιοτικής ανατροφοδότησης και εξωτερικών συγκρίσεων, οι οργανισμοί μπορούν να επιτύχουν μια εμπεριστατωμένη κατανόηση του αντίκτυπου των πολιτικών τους. Αυτοί οι βασικοί δείκτες απόδοσης προσφέρουν ένα τρόπο για τροποποιήσεις βάσει στοιχείων και συνεχή βελτίωση, διασφαλίζοντας ότι τα προγράμματα αυτά προστατεύουν και υποστηρίζουν αποτελεσματικά όλα τα άτομα στο αθλητικό περιβάλλον.

Στον αθλητισμό, η δημιουργία ενός ασφαλούς και υγιούς περιβάλλοντος απαιτεί πολιτικές που προσαρμόζονται και εξελίσσονται με βάση την ανατροφοδότηση από τους άμεσα επηρεαζόμενους. Οι αποτελεσματικοί μηχανισμοί ανατροφοδότησης επιτρέπουν στους αθλητικούς οργανισμούς να βελτιώνουν συνεχώς τις πολιτικές διασφάλισης, να ενισχύουν την ευημερία των αθλητών/αθλητριών και να προσαρμόζονται στις αναδυόμενες ανάγκες. Τα συστήματα ανατροφοδότησης αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εντοπισμού πιθανών τομέων βελτίωσης και της διασφάλισης ότι τα προγράμματα διασφάλισης παραμένουν

σχετικά, διαφανή και αποτελεσματικά. Στο δυναμικό περιβάλλον υψηλού ρίσκου του αθλητισμού, η ανατροφοδότηση προσφέρει πληροφορίες από αθλητές/αθλήτριες, προπονητές και ενδιαφερόμενους φορείς, οι οποίες είναι ζωτικής σημασίας για ένα ανθεκτικό και ανταποκρινόμενο σύστημα.

Οι μηχανισμοί ανατροφοδότησης βοηθούν τους αθλητικούς οργανισμούς να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της κοινότητάς τους. Σε περιβάλλοντα όπου η ευημερία, η συμμετοχικότητα και η προστασία των αθλητών/αθλητριών είναι υψίστης σημασίας, η αποτελεσματική ανατροφοδότηση επιτρέπει τον έγκαιρο εντοπισμό των ζητημάτων, διασφαλίζει ότι οι πολιτικές παραμένουν σχετικές και προάγει μια κουλτούρα συνεχούς βελτίωσης. Σύμφωνα με τους ερευνητές (Mountjoy et al, 2016), η ενσωμάτωση της ανατροφοδότησης όχι μόνο μετριάξει τους κινδύνους αλλά και ενισχύει την εμπιστοσύνη στις αθλητικές κοινότητες, καθώς οι αθλητές/αθλήτριες και τα ενδιαφερόμενα μέρη αισθάνονται ότι οι φωνές τους εκτιμώνται και έχουν αντίκτυπο. Καθώς οι πολιτικές εξελίσσονται για τη βελτίωση της ασφάλειας, η ανατροφοδότηση επιτρέπει στους οργανισμούς να αξιολογούν την αποτελεσματικότητά τους σε πραγματικές εφαρμογές, παρέχοντας πληροφορίες που δεν είναι πάντα εμφανείς μόνο μέσω επίσημων αξιολογήσεων.

Η ανατροφοδότηση στον αθλητισμό μπορεί να συλλεχθεί μέσω διαφόρων καναλιών, καθένα από τα οποία εξυπηρετεί μοναδικές λειτουργίες. Μερικοί από τους πιο συχνά χρησιμοποιούμενους μηχανισμούς ανατροφοδότησης περιλαμβάνουν:

1. **Ανώνυμες έρευνες:** Οι έρευνες επιτρέπουν στους αθλητές/αθλήτριες, τους γονείς, τους προπονητές και το προσωπικό να παρέχουν ειλικρινή ανατροφοδότηση σχετικά με τις εμπειρίες τους χωρίς φόβο επιπτώσεων. Για παράδειγμα, οι ανώνυμες έρευνες σχετικά με την ικανοποίηση από τα πρωτόκολλα διασφάλισης βοηθούν στον εντοπισμό των τάσεων στις αντιλήψεις για την ασφάλεια και των τομέων που χρήζουν βελτίωσης.
2. **Ομάδες εστίασης:** Οι ομάδες εστίασης επιτρέπουν στους αθλητικούς οργανισμούς να εμπλέκουν τους συμμετέχοντες σε εμπειριστατωμένες συζητήσεις σχετικά με τις πολιτικές και τις εμπειρίες. Οι ομάδες εστίασης είναι ιδιαίτερα πολύτιμες όταν οι οργανισμοί αναζητούν διαφοροποιημένες γνώσεις ή πρέπει να αντιμετωπίσουν σύνθετα ζητήματα όπως η δυναμική της εξουσίας, οι σχέσεις προπονητή-αθλητή και η ψυχική υγεία.
3. **Πλαίσια προτάσεων και ψηφιακές πύλες:** Τα φυσικά κουτιά υποβολής προτάσεων ή οι διαδικτυακές πλατφόρμες προσφέρουν μια συνεχή οδό για την υποβολή ανατροφοδότησης. Αυτή η ευελιξία επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να παρέχουν ανατροφοδότηση όποτε αισθάνονται την ανάγκη, συμβάλλοντας σε μια ανοικτή κουλτούρα και προσβασιμότητας.

4. Συνεντεύξεις εξόδου: Οι συνεντεύξεις εξόδου με αθλητές/αθλήτριες, προπονητές ή άλλο προσωπικό που αποχωρεί από έναν οργανισμό μπορούν να παράσχουν κρίσιμες πληροφορίες. Συχνά αισθάνονται πιο ελεύθεροι να μιλήσουν ανοιχτά για τις εμπειρίες τους, γεγονός που μπορεί να επισημάνει συστημικά ζητήματα που μπορεί να μην εμφανίζονται μέσω άλλων μηχανισμών ανατροφοδότησης.
5. Γραμμές αναφοράς και κανάλια καταγγελίας: Τα εμπιστευτικά κανάλια αναφοράς ενθαρρύνουν τους αθλητές να εκφράζουν ανησυχίες σχετικά με πιθανές παραβιάσεις της διασφάλισης. Αν και έχουν σχεδιαστεί πρωτίστως για περιστατικά διασφάλισης, μπορούν επίσης να χρησιμεύσουν ως έμμεση ανατροφοδότηση σχετικά με την αποτελεσματικότητα της πολιτικής, εάν προκύπτουν επανειλημμένα ανησυχίες σε συγκεκριμένους τομείς.

3. ↩ □ ● ▲ ☺ ♥ ♀ ▶ ▣ ● ▲ ▣ ♠ ◆ ☺ ♥ ○ ♣ ☺ ◆ ♀ ▣ ♠ 🎵 ▲ ○ ▲ ◆ ▣ ♠ ☀ ♀ ☺ ♠ ♣ □ ♣

Για να είναι αποτελεσματικοί οι μηχανισμοί ανατροφοδότησης, οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να καλλιεργούν μια κουλτούρα που εκτιμά και σέβεται τη συμβολή όλων των ενδιαφερομένων μερών. Εάν οι αθλητές/αθλήτριες και οι προπονητές αισθάνονται ασφαλείς και υποστηρίζονται παρέχοντας ειλικρινή ανατροφοδότηση, οι πληροφορίες που συλλέγονται θα είναι πιο αυθεντικές και θα αντικατοπτρίζουν τις εμπειρίες τους. Αυτό απαιτεί ανοιχτή επικοινωνία από τους ηγέτες, οι οποίοι θα πρέπει να προσκαλούν ενεργά την ανατροφοδότηση και να επιδεικνύουν πώς επηρεάζει την πολιτική και την πρακτική (Kerr & Stirling, 2008). Επιπλέον, οι οργανισμοί πρέπει να διασφαλίζουν την εμπιστευτικότητα και την προστασία για όσους παρέχουν ανατροφοδότηση, ειδικά σε τομείς που σχετίζονται με την προστασία. Ο φόβος των αντιποίνων αποτελεί σημαντικό εμπόδιο για την ανοικτή ανατροφοδότηση και οι οργανισμοί πρέπει να επικοινωνούν τη δέσμευσή τους για εμπιστευτικότητα και μέτρα κατά των αντιποίνων. Η επίδειξη του ορατού αντίκτυπου της ανατροφοδότησης ενισχύει επίσης την εμπιστοσύνη, καθώς τα ενδιαφερόμενα μέρη βλέπουν ότι η συμβολή τους λαμβάνεται σοβαρά υπόψη και μεταφράζεται σε απτή αλλαγή.

≥ ♀ ☺ ◆ ○ ▣ ♂ 🧶 ▲ ♠ ◆ ▣ ▲ ☀ ♀ ☺ ▣ ○ □ ● ▣ ♣ ▲ ♂ ● ☺ ▶ ♂ ♣ □ ♂ ♥ ○ ○ ☺ | -

Η συλλογή σχολίων στον αθλητισμό μπορεί να είναι δύσκολη λόγω των ανισορροπιών ισχύος, των ανησυχιών σχετικά με την ανωνυμία και των πολιτισμικών διαφορών. Οι προπονητές, για παράδειγμα, ασκούν σημαντική επιρροή στους αθλητές/αθλήτριες, γεγονός που μπορεί να εμποδίσει την ανοικτή ανατροφοδότηση εάν οι αθλητές/αθλήτριες φοβούνται τις αρνητικές συνέπειες για τη συμβολή τους. Η αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων απαιτεί τη δημιουργία πολλαπλών καναλιών ανατροφοδότησης, την παροχή ανωνυμίας όπου είναι απαραίτητο και την έμφαση στη δέσμευση του οργανισμού για διάλογο με σεβασμό και χωρίς αποκλεισμούς. Επιπλέον, η πολιτισμική ευαισθησία είναι ζωτικής σημασίας στον αθλητισμό, όπου οι ομάδες και οι οργανισμοί είναι συχνά ποικίλοι. Οι μηχανισμοί ανατροφοδότησης θα πρέπει να σχεδιάζονται έτσι ώστε να σέβονται και να λαμβάνουν υπόψη τις πολιτισμικές διαφορές, διασφαλίζοντας ότι όλοι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται άνετα και ενθαρρύνονται να συμμετάσχουν. Η προληπτική

αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων μπορεί να ενισχύσει τους μηχανισμούς ανατροφοδότησης και να βελτιώσει την αποτελεσματικότητά τους.

Μόλις συλλεχθούν, τα σχόλια πρέπει να αναλυθούν και να ληφθούν μέτρα για να οδηγήσουν σε συνεχή βελτίωση. Οι οργανισμοί θα πρέπει να επανεξετάζουν τακτικά τα δεδομένα ανατροφοδότησης για να εντοπίζουν μοτίβα και να δίνουν προτεραιότητα σε ζητήματα που απαιτούν άμεση προσοχή. Η χρήση της ανατροφοδότησης για την αναθεώρηση των πολιτικών, την προσαρμογή των προγραμμάτων προπόνησης και την εισαγωγή νέων πόρων υποστήριξης καταδεικνύει τη δέσμευση για την ευημερία των αθλητών/αθλητριών και τη βελτίωση του οργανισμού. Η ανατροφοδότηση δεν πρέπει απλώς να συλλέγεται, αλλά θα πρέπει να χρησιμεύει ως βάση για μια κυκλική διαδικασία αξιολόγησης, προσαρμογής και ενίσχυσης.

Η συλλογή σχολίων από τους αθλητές/αθλήτριες και τα ενδιαφερόμενα μέρη αποτελεί ουσιαστικό μέρος της διατήρησης ενός περιβάλλοντος ανταπόκρισης και υποστήριξης στον αθλητισμό. Η αποτελεσματική συλλογή σχολίων περιλαμβάνει την επιλογή κατάλληλων μεθόδων, τη δημιουργία εμπιστοσύνης και τη διασφάλιση ότι όλα τα σχόλια αντιμετωπίζονται και ενσωματώνονται σε συνεχείς βελτιώσεις. Η ανατροφοδότηση θα πρέπει να θεωρείται μέρος μιας δυναμικής, συνεχιζόμενης διαδικασίας όπου όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη αισθάνονται ότι οι φωνές τους συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός ασφαλούς, υποστηρικτικού περιβάλλοντος (Parent & Bannon, 2012).

1. Ερωτηματολόγια: Τα ερωτηματολόγια επιτρέπουν την ευρεία και αποτελεσματική συλλογή δεδομένων, ειδικά όταν προσαρμόζονται σε συγκεκριμένες ομάδες εντός της αθλητικής κοινότητας. Οι ερωτήσεις θα πρέπει να συντάσσονται προσεκτικά για να προσκαλούν απαντήσεις ανοιχτού τύπου, όπου ενδείκνυται, καθώς και κλειστού τύπου ερωτήσεις για την ποσοτικοποίηση των εμπειριών.
2. Συνεντεύξεις ένας-προς-έναν: Οι εξατομικευμένες συνεντεύξεις με αθλητές/αθλήτριες, προπονητές και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη επιτρέπουν τη συλλογή εμπειριστατωμένων σχολίων. Οι προσωπικές συνεντεύξεις είναι ιδιαίτερα χρήσιμες για ευαίσθητα θέματα, καθώς οι συμμετέχοντες μπορεί να αισθάνονται πιο άνετα να συζητούν τις εμπειρίες τους ιδιωτικά.
3. Παρατήρηση και άτυπη ανατροφοδότηση: Η άτυπη ανατροφοδότηση, που συγκεντρώνεται μέσω τυχαίων συνομιλιών ή άμεσων παρατηρήσεων από τους προπονητές και το προσωπικό παρέχει πληροφορίες που μπορεί να μην καταγράφονται σε επίσημους μηχανισμούς ανατροφοδότησης. Η παρατήρηση είναι ιδιαίτερα πολύτιμη για την ανίχνευση λεπτών ζητημάτων, όπως η δυναμική στις ομαδικές αλληλεπιδράσεις ή τα σημάδια αγωνίας του αθλητή.

4. Πλατφόρμες ψηφιακής ανατροφοδότησης: Οι διαδικτυακές πλατφόρμες προσφέρουν έναν εξορθολογισμένο, προσβάσιμο τρόπο για τους αθλητές/αθλήτριες και τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν ανατροφοδότηση ανά πάσα στιγμή. Αυτές οι πλατφόρμες μπορούν να εξοπλιστούν με ρυθμίσεις απορρήτου, επιτρέποντας ανώνυμες υποβολές, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι ο οργανισμός λαμβάνει συνεχή εισροή.

Οι μηχανισμοί ανατροφοδότησης πρέπει να εγγυώνται την εμπιστευτικότητα, ειδικά κατά την αντιμετώπιση διασφαλίσεων ή ευαίσθητων ζητημάτων. Η παροχή ανώνυμων επιλογών βοηθά τους αθλητές/αθλήτριες και τα ενδιαφερόμενα μέρη να μιλούν ανοιχτά χωρίς να φοβούνται τις επιπτώσεις. Οι οργανισμοί θα πρέπει να είναι διαφανείς σχετικά με το ποιος θα έχει πρόσβαση στα σχόλια και πώς θα χρησιμοποιηθούν, επικοινωνώντας με σαφήνεια τα μέτρα εμπιστευτικότητας για να καθησυχάσουν τους συμμετέχοντες. Επιπλέον, η προσφορά ευκαιριών ανατροφοδότησης τακτικά και η ενίσχυση του μηνύματος ότι η ανατροφοδότηση εκτιμάται μπορεί να δημιουργήσει μια κουλτούρα διαφάνειας. Όταν οι αθλητές/αθλήτριες και το προπονητικό προσωπικό παρατηρούν ότι η ανατροφοδότηση τους οδηγεί σε θετικές αλλαγές, είναι πιο πιθανό να συμμετάσχουν σε μελλοντικές διαδικασίες ανατροφοδότησης, προωθώντας έναν ισχυρότερο κύκλο ανατροφοδότησης.

Μετά τη συλλογή των σχολίων, πρέπει να επανεξετάζονται συστηματικά για τον εντοπισμό των τάσεων και την ιεράρχηση των τομέων δράσης. Για παράδειγμα, εάν τα σχόλια υποδεικνύουν επαναλαμβανόμενα ζητήματα με τα πρωτόκολλα εκπαίδευσης ή ανησυχίες σχετικά με την ασφάλεια, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα σε αυτούς τους τομείς κατά την αναθεώρηση των πολιτικών. Η ανάλυση της ανατροφοδότησης με την πάροδο του χρόνου επιτρέπει επίσης στους οργανισμούς να μετρήσουν τον αντίκτυπο των αλλαγών και να αξιολογήσουν εάν τα ζητήματα που είχαν εντοπιστεί προηγουμένως έχουν βελτιωθεί.

- χ Ποσοτική ανάλυση: Η χρήση ποσοτικών εργαλείων, όπως η στατιστική ανάλυση των απαντήσεων της έρευνας, βοηθά στη μέτρηση της επικράτησης ορισμένων εμπειριών ή προοπτικών. Τα ποσοτικά δεδομένα μπορούν να βοηθήσουν τους οργανισμούς να εντοπίσουν τις τάσεις σε ομάδες, ηλικιακές ομάδες ή δημογραφικά στοιχεία.
- χ Ποιοτική ανάλυση: Η ποιοτική ανατροφοδότηση, που συχνά συλλέγεται μέσω συνεντεύξεων ή ανοιχτών απαντήσεων στην έρευνα, θα πρέπει να κωδικοποιείται και να αναλύεται θεματικά. Οι ποιοτικές πληροφορίες παρέχουν το πλαίσιο για τους αριθμούς και μπορούν να αποκαλύψουν διαφοροποιημένους τομείς βελτίωσης, όπως κενά επικοινωνίας ή ζητήματα ομαδικής κουλτούρας.

Η ανατροφοδότηση θα πρέπει να ενσωματωθεί στις πολιτικές και τις πρακτικές μέσω μιας δομημένης προσέγγισης. Για παράδειγμα, εάν η ανατροφοδότηση υποδεικνύει δυσαρέσκεια με τους μηχανισμούς αναφοράς, οι οργανισμοί μπορούν να επανεξετάσουν αυτές τις διαδικασίες, να κάνουν προσαρμογές και να γνωστοποιήσουν τις αλλαγές με σαφήνεια σε

όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η ανατροφοδότηση θα μπορούσε επίσης να ενημερώσει την ανάπτυξη νέων προγραμμάτων κατάρτισης, ιδίως σε τομείς όπου έχουν εντοπιστεί κενά γνώσης (Rhind & Owusu-Sekyere, 2020).

Η ενσωμάτωση της ανατροφοδότησης δεν είναι μια εφάπαξ εργασία. Θα πρέπει να αποτελεί μέρος ενός συνεχούς κύκλου ανατροφοδότησης που επαναξιολογεί συνεχώς τις πολιτικές και τα προγράμματα. Οι οργανισμοί μπορούν να καθιερώσουν μια ετήσια διαδικασία επανεξέτασης, όπου αξιολογούνται όλα τα σχόλια από το προηγούμενο έτος και τα αποτελέσματα κοινοποιούνται δημοσίως στα ενδιαφερόμενα μέρη. Αυτή η κυκλική προσέγγιση όχι μόνο αντιμετωπίζει τα τρέχοντα ζητήματα, αλλά επιτρέπει επίσης στους αθλητικούς οργανισμούς να προσαρμόζονται προληπτικά στις εξελισσόμενες προκλήσεις, διατηρώντας ένα υγιές, ασφαλές περιβάλλον για όλους.

Στον τομέα του αθλητισμού, η αποτελεσματικότητα των πολιτικών, ιδίως η διασφάλιση και οι πολιτικές ευημερίας των αθλητών/αθλητριών, εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την προσαρμοστικότητα και την ανταπόκρισή τους σε αναδυόμενα ζητήματα. Οι περιοδικές αναθεωρήσεις και προσαρμογές πολιτικής είναι ζωτικής σημασίας για να διασφαλιστεί ότι αυτές οι πολιτικές παραμένουν σχετικές, αποτελεσματικές και ευθυγραμμισμένες με το εξελισσόμενο τοπίο του αθλητισμού, όπου μπορούν να προκύψουν νέες προκλήσεις και κίνδυνοι. Η τακτική επανεξέταση των πολιτικών όχι μόνο βοηθά στον εντοπισμό και τον μετριασμό των κινδύνων, αλλά και προάγει μια οργανωσιακή κουλτούρα που δίνει προτεραιότητα στη συνεχή βελτίωση και την ευημερία των αθλητών/αθλητριών.

Οι περιοδικές αναθεωρήσεις των πολιτικών είναι απαραίτητες για τη διατήρηση της ασφάλειας και της ευημερίας όλων των συμμετεχόντων στο αθλητικό περιβάλλον. Οι αναθεωρήσεις χρησιμεύουν ως ευκαιρία για την αξιολόγηση του τρέχοντος τοπίου πολιτικής, την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής και την ευθυγράμμιση των πολιτικών με την επικαιροποιημένη έρευνα και τα εξελισσόμενα νομικά πρότυπα. Για παράδειγμα, υπό το πρίσμα της αυξημένης ευαισθητοποίησης σχετικά με την ψυχική υγεία και την κακοποίηση στον αθλητισμό, οι πολιτικές που σχετίζονται με την ευημερία των αθλητών/αθλητριών χρειάζονται τακτική αξιολόγηση για την αντιμετώπιση νέων ευρημάτων και νομικών εκτιμήσεων (Mountjoy et al., 2016). Η έλλειψη περιοδικών αναθεωρήσεων μπορεί να οδηγήσει σε ξεπερασμένες ή ανεπαρκείς πολιτικές που αποτυγχάνουν να προστατεύσουν τους αθλητές/αθλήτριες. Για παράδειγμα, η περίπτωση κακοποίησης που αποκαλύφθηκε στην ομοσπονδία της Γυμναστικής των ΗΠΑ αποκάλυψε συστημικές αποτυχίες διασφάλισης που θα μπορούσαν να έχουν μετριαστεί μέσω τακτικής επανεξέτασης και προσαρμογής των πολιτικών (Rhind & Owusu-Sekyere, 2020). Κατά συνέπεια, η ανάγκη για συνεχή αξιολόγηση έχει καταστεί προτεραιότητα για τους οργανισμούς που δεσμεύονται για ένα ασφαλές και υγιές αθλητικό περιβάλλον. Αυτές οι αναθεωρήσεις επιτρέπουν στους αθλητικούς οργανισμούς να αξιολογήσουν εάν οι πολιτικές

που εφαρμόζονται επιτυγχάνουν τους στόχους τους, προστατεύουν αποτελεσματικά τα ενδιαφερόμενα μέρη και ανταποκρίνονται στις ανάγκες των αθλητών/αθλητριών και του προσωπικού.

Μια αποτελεσματική διαδικασία επανεξέτασης των πολιτικών στον αθλητισμό περιλαμβάνει διάφορα βασικά στοιχεία, καθένα από τα οποία διαδραματίζει ρόλο στη συστηματική αξιολόγηση και πιθανή τροποποίηση των πολιτικών.

- χ Συλλογή και ανάλυση δεδομένων: Η συλλογή δεδομένων σχετικά με την εφαρμογή και τα αποτελέσματα των πολιτικών είναι θεμελιώδης για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς τους. Οι πληροφορίες σχετικά με τα αναφερόμενα περιστατικά, τους χρόνους επίλυσης παραπόνων, τα ποσοστά συμμόρφωσης και τα επίπεδα ικανοποίησης μεταξύ των αθλητών/αθλητριών και των προπονητών παρέχουν πολύτιμες πληροφορίες (Parent & Bannon, 2012).
- χ Ανατροφοδότηση από τα ενδιαφερόμενα μέρη: Η ανατροφοδότηση από τους αθλητές/αθλήτριες, τους προπονητές, τους διαχειριστές και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη είναι ζωτικής σημασίας για την κατανόηση του πραγματικού αντίκτυπου των πολιτικών. Οι εμπειρίες των ενδιαφερόμενων μερών με τις πολιτικές συχνά επισημαίνουν ζητήματα που μπορεί να μην είναι ορατά μόνο στα δεδομένα. Η ενσωμάτωση των προοπτικών τους βοηθά να διασφαλιστεί ότι οι πολιτικές είναι πρακτικές, αποτελεσματικές και καλά κατανοητές.
- χ Συγκριτική αξιολόγηση με βάση τα πρότυπα: Η σύγκριση των πολιτικών με τα πρότυπα που ισχύουν σε άλλους οργανισμούς, όπως οι κατευθυντήριες γραμμές της Safe Sport International ή τα πρότυπα διασφάλισης της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (ΔΟΕ), προσφέρει ένα πλαίσιο αναφοράς. Αυτή η διαδικασία συγκριτικής αξιολόγησης αποκαλύπτει τομείς όπου οι πολιτικές ενός οργανισμού μπορεί να υπολείπονται ή να υπερέχουν, επιτρέποντας στοχευμένες βελτιώσεις (Mountjoy et al., 2016).
- χ Ανασκόπηση των τάσεων των περιστατικών και της συμμόρφωσης: Οι τάσεις των περιστατικών, της συμμόρφωσης και των πειθαρχικών μέτρων μπορούν να παράσχουν σημαντικές πληροφορίες σε τομείς όπου οι πολιτικές ενδέχεται να απαιτούν προσαρμογή. Για παράδειγμα, εάν αναφέρονται με συνέπεια συγκεκριμένοι τύποι περιστατικών, θα μπορούσε να υποδεικνύει ένα κενό πολιτικής ή έναν τομέα όπου πρέπει να ενισχυθεί η κατάρτιση και η ευαισθητοποίηση.

Ενώ οι περιοδικές αναθεωρήσεις είναι απαραίτητες, δημιουργούν επίσης προκλήσεις. Οι περιορισμοί χρόνου και πόρων μπορούν να δυσχεράνουν τις τακτικές αναθεωρήσεις, ειδικά για μικρότερες αθλητικοί οργανισμοί με περιορισμένη διοικητική ικανότητα. Επιπλέον, οι αναθεωρήσεις των πολιτικών μπορεί να συναντήσουν αντίσταση από τα ενδιαφερόμενα μέρη που είναι συνηθισμένα σε καθιερωμένες πρακτικές και απρόθυμα να αγκαλιάσουν τις αλλαγές. Η αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων απαιτεί σαφή δέσμευση από την ηγεσία,

επαρκή κατανομή πόρων και διαφανή επικοινωνία σχετικά με τη σημασία των ενημερώσεων πολιτικής (Kerr & Stirling, 2008). Μια άλλη πρόκληση είναι η διατήρηση της αντικειμενικότητας στη διαδικασία επανεξέτασης, καθώς τα ενδιαφερόμενα μέρη που εμπλέκονται άμεσα στην εφαρμογή της πολιτικής μπορεί να έχουν προκαταλήψεις που επηρεάζουν την ανάλυση. Η χρήση εξωτερικών ελεγκτών ή συμβούλων μπορεί να προσφέρει μια αμερόληπτη αξιολόγηση, διασφαλίζοντας ότι οι αξιολογήσεις είναι διεξοδικές και αμερόληπτες.

Η τεχνολογία μπορεί να διευκολύνει σε μεγάλο βαθμό τις περιοδικές αναθεωρήσεις, ιδίως μέσω των εργαλείων συλλογής και ανάλυσης δεδομένων. Οι ψηφιακές πλατφόρμες για την αναφορά περιστατικών και τη συλλογή ανατροφοδότησης εξορθολογίζουν τη διαχείριση δεδομένων, επιτρέποντας στους οργανισμούς να αξιολογούν την αποτελεσματικότητα της πολιτικής σε πραγματικό χρόνο. Επιπλέον, οι εξελίξεις στην ανάλυση επιτρέπουν στους οργανισμούς να ανιχνεύουν τις τάσεις, να αναλύουν τα ποσοστά συμμόρφωσης και να συγκρίνουν αποτελεσματικά. Πολλοί αθλητικοί οργανισμοί χρησιμοποιούν πλέον διαδικτυακές πύλες ανατροφοδότησης, συστήματα παρακολούθησης περιστατικών και λογισμικό συμμόρφωσης για να διευκολύνουν την τακτική αναθεώρηση των πολιτικών διασφάλισης (Vertommen et al., 2016).

Μόλις ολοκληρωθεί μια ανασκόπηση, ξεκινά η διαδικασία εφαρμογής προσαρμογών πολιτικής. Η σαφής κοινοποίηση των επικαιροποιήσεων είναι απαραίτητη για να διασφαλιστεί ότι όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη κατανοούν και συμμορφώνονται με τις αναθεωρημένες πολιτικές. Οι οργανισμοί θα πρέπει να αναπτύξουν ένα σχέδιο για την εκπαίδευση του προσωπικού, των προπονητών και των αθλητών/αθλητριών σε νέα πρωτόκολλα και να αξιολογήσουν την κατανόηση μέσω περιοδικών κουίζ ή συνεδριών επανεκπαίδευσης. Επιπλέον, ο καθορισμός χρονοδιαγράμματος για τις επόμενες αναθεωρήσεις διασφαλίζει ότι οι προσαρμογές παρακολουθούνται για λόγους αποτελεσματικότητας, διευκολύνοντας τη συνεχή βελτίωση. Αυτές οι περιοδικές αναθεωρήσεις και προσαρμογές πολιτικής αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της προώθησης ασφαλών, προσαρμόσιμων αθλητικών περιβαλλόντων. Με τη συστηματική αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής, τη συλλογή ανατροφοδότησης, τη συγκριτική αξιολόγηση και τη χρήση της τεχνολογίας, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να διασφαλίσουν ότι οι πολιτικές τους εξελίσσονται για να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις ενός συνεχώς μεταβαλλόμενου τοπίου, ενισχύοντας τελικά την ευημερία των αθλητών/αθλητριών και την οργανωσιακή ακεραιότητα.

Η προστασία στον αθλητισμό απαιτεί μια προληπτική προσέγγιση, με πολιτικές που ενημερώνονται τακτικά για να συμβαδίζουν με τους αναδυόμενους κινδύνους και τις βέλτιστες πρακτικές. Η τακτική επικαιροποίηση των μέτρων διασφάλισης δεν είναι μόνο θέμα συμμόρφωσης αλλά και διατήρησης της εμπιστοσύνης και διασφάλισης της συνεχούς

ασφάλειας των αθλητών/αθλητριών και των συμμετεχόντων. Η ανάπτυξη σαφών κατευθυντήριων γραμμών για αυτές τις ενημερώσεις μπορεί να βοηθήσει τους αθλητικούς οργανισμούς να παραμείνουν ευέλικτοι και να ανταποκρίνονται, δημιουργώντας ένα ισχυρό πλαίσιο διασφάλισης που προσαρμόζεται στις εξελισσόμενες ανάγκες της αθλητικής κοινότητας.

Σ

Ο καθορισμός ενός επίσημου χρονοδιαγράμματος για την αναθεώρηση των πολιτικών διασφαλίζει ότι τα μέτρα διασφάλισης επανεξετάζονται με συνέπεια. Πολλοί οργανισμοί υιοθετούν έναν ετήσιο κύκλο αναθεώρησης, ενώ άλλοι μπορούν να επιλέξουν εξαμηνιαίες αναθεωρήσεις ανάλογα με την πολυπλοκότητα των προγραμμάτων τους. Τα τακτικά διαστήματα επιτρέπουν στις πολιτικές να παραμένουν επίκαιρες με τις νομικές απαιτήσεις και τα βιομηχανικά πρότυπα, όπως το πλαίσιο διασφάλισης της ΔΟΕ ή οι νόμοι για την προστασία των παιδιών ανά χώρα (Mountjoy et al., 2016). Ένα δομημένο πρόγραμμα αναθεώρησης σηματοδοτεί επίσης μια δέσμευση για τη διασφάλιση και την προώθηση μιας κουλτούρας λογοδοσίας.

↑

Η ανατροφοδότηση από αθλητές/αθλήτριες, προπονητές, γονείς και διοικητικό προσωπικό θα πρέπει να αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο για τη διασφάλιση των ενημερώσεων της πολιτικής. Οι αθλητές/αθλήτριες, ειδικότερα, είναι συχνά οι πρώτοι που αντιμετωπίζουν τυχόν αδυναμίες στη διασφάλιση των πρακτικών, καθιστώντας τις γνώσεις τους ανεκτίμητες για την ανάπτυξη πολιτικής. Οι μέθοδοι για τη συλλογή σχολίων περιλαμβάνουν ανώνυμες έρευνες, ομάδες εστίασης και πλαίσια προτάσεων. Η ενσωμάτωση αυτών των πληροφοριών διασφαλίζει ότι οι ενημερώσεις αντιμετωπίζουν τις πραγματικές προκλήσεις και αντικατοπτρίζουν τις προοπτικές εκείνων που επηρεάζονται άμεσα από τα μέτρα διασφάλισης (Lang & Hartill, 2015).

└ ♥

Η συγκριτική αξιολόγηση βοηθά τους οργανισμούς να αξιολογήσουν τις πολιτικές διασφάλισης τους σε σχέση με τις βέλτιστες πρακτικές στον τομέα. Τα πρότυπα που έχουν τεθεί από φορείς όπως το Safe Sport International ή το Child Safeguarding in Sport Unit στο Ηνωμένο Βασίλειο παρέχουν πολύτιμες κατευθυντήριες γραμμές για την αποτελεσματική προστασία. Η συγκριτική αξιολόγηση επισημαίνει τομείς που επιδέχονται βελτίωση και μπορεί να αποκαλύψει κενά στην πολιτική που μπορεί να χάσουν οι εσωτερικές αναθεωρήσεις (Parent & Bannon, 2012). Συγκρίνοντας τακτικά τις πολιτικές τους με αυτά τα σημεία αναφοράς, οι οργανισμοί μπορούν να διατηρήσουν την ευθυγράμμιση με τις διεθνείς βέλτιστες πρακτικές και να ενισχύσουν την αξιοπιστία των μέτρων διασφάλισης τους.

┐ ♀ ■ ♂ □

Η ανάλυση δεδομένων διαδραματίζει κρίσιμο ρόλο στην καθοδήγηση των ενημερώσεων διασφάλισης. Η παρακολούθηση των αναφορών περιστατικών, των ποσοστών

συμμόρφωσης και των αποτελεσμάτων των πειθαρχικών μέτρων μπορεί να αποκαλύψει τάσεις και πιθανά τρωτά σημεία στις υπάρχουσες πολιτικές. Για παράδειγμα, εάν τα περιστατικά αναφέρονται συστηματικά σε συγκεκριμένα πλαίσια - όπως κατά τη διάρκεια παιχνιδιών εκτός έδρας ή σε συγκεκριμένα περιβάλλοντα προπόνησης - αυτό μπορεί να υποδηλώνει την ανάγκη για στοχευμένη ενίσχυση της πολιτικής ή εξειδικευμένη εκπαίδευση. Η ποσοτική ανάλυση δεδομένων επιτρέπει στους οργανισμούς να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις, διασφαλίζοντας ότι οι ενημερώσεις είναι προσαρμοσμένες για την αντιμετώπιση των πιο πιεστικών ανησυχιών για τη διαφύλαξη (Rhind & Owusu-Sekyere, 2020).

Η προστασία περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, από τη σωματική και συναισθηματική κακοποίηση έως την ψυχική υγεία και τη συμμετοχικότητα. Για την ολοκληρωμένη επικαιροποίηση των μέτρων διασφάλισης, είναι απαραίτητη μια διεπιστημονική προσέγγιση, η οποία θα ενσωματώνει γνώσεις από ειδικούς στην ψυχολογία, τα νομικά πρότυπα, την προστασία των παιδιών και την αθλητική καθοδήγηση. Αυτή η προσέγγιση διασφαλίζει ότι οι ενημερώσεις πολιτικής είναι ολιστικές, αντιμετωπίζοντας τις διάφορες διαστάσεις της ευημερίας των αθλητών/αθλητριών (Brackenridge & Rhind, 2014). Η συνεργασία με επαγγελματίες από διαφορετικούς κλάδους φέρνει βάθος στη διαδικασία επανεξέτασης και βοηθά να διασφαλιστεί ότι οι πολιτικές είναι καλά στρογγυλεμένες και ισχυρές.

Κατά την ενημέρωση των πολιτικών διασφάλισης, είναι σημαντικό όλα τα μέλη του οργανισμού να κατανοούν και να συμμορφώνονται με τις αλλαγές. Οι εκπαιδευτικές συνεδρίες, τα εργαστήρια και το προσβάσιμο υλικό μπορούν να βοηθήσουν στην αποτελεσματική επικοινωνία των ενημερώσεων, ενισχύοντας τη σημασία της διασφάλισης των πρωτοκόλλων και του εντοπισμού τυχόν τομέων όπου μπορεί να χρειαστεί πρόσθετη εκπαίδευση (Kerr & Stirling, 2008).

Η τεχνολογία προσφέρει ισχυρά εργαλεία για την παρακολούθηση και την ενημέρωση των μέτρων διασφάλισης. Τα διαδικτυακά συστήματα αναφοράς περιστατικών, οι πλατφόρμες ανατροφοδότησης και το λογισμικό συμμόρφωσης παρέχουν δεδομένα σε πραγματικό χρόνο, επιτρέποντας στους οργανισμούς να εντοπίζουν τάσεις και ευπάθειες άμεσα. Μπορούν να ρυθμιστούν αυτοματοποιημένες ειδοποιήσεις και υπενθυμίσεις για να ειδοποιούν το προσωπικό όταν είναι η εποχή για αναθεωρήσεις πολιτικών ή ανανέωση της εκπαίδευσης. Επιπλέον, τα εργαλεία ανάλυσης μπορούν να βοηθήσουν στον εντοπισμό περιοχών υψηλού κινδύνου και στη βελτιστοποίηση της συχνότητας και της εστίασης της διασφάλισης των αναθεωρήσεων (Vertommen et al., 2016).

Η επικαιροποίηση των μέτρων διασφάλισης είναι πιο αποτελεσματική σε μια οργανωσιακή κουλτούρα που εκτιμά τη διαφάνεια και τη λογοδοσία. Η σαφής επικοινωνία σχετικά με τον σκοπό των ενημερώσεων πολιτικής, καθώς και τα αποτελέσματα της διασφάλισης των κριτικών, δημιουργεί εμπιστοσύνη μεταξύ των αθλητών/αθλητριών και των ενδιαφερομένων μερών. Μια κουλτούρα διαφάνειας ενθαρρύνει επίσης τους αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό να αναφέρουν ζητήματα, γνωρίζοντας ότι ο οργανισμός λαμβάνει σοβαρά υπόψη τη διαφύλαξη και δεσμεύεται για συνεχή βελτίωση. Η δημοσίευση ενημερώσεων σε ενημερωτικά δελτία, συναντήσεις ομάδων και ιστότοπους του οργανισμού συμβάλλει στην ενίσχυση αυτής της δέσμευσης (Roberts, 2010). Επιπλέον, η τακτική ενημέρωση των μέτρων διασφάλισης μέσω αυτών των κατευθυντήριων γραμμών διασφαλίζει ότι οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να ανταποκριθούν αποτελεσματικά στις νέες προκλήσεις, να ενσωματώσουν την ανατροφοδότηση και να διατηρήσουν τη συμμόρφωση με τις βέλτιστες πρακτικές. Με δομημένα χρονοδιαγράμματα αναθεώρησης, μια διεπιστημονική προσέγγιση και τεχνολογικά ενισχυμένη παρακολούθηση, οι πολιτικές διασφάλισης μπορούν να εξελιχθούν για να καλύψουν τις δυναμικές ανάγκες της αθλητικής κοινότητας, προστατεύοντας τους αθλητές/αθλήτριες και προωθώντας ένα ασφαλές περιβάλλον χωρίς αποκλεισμούς.

Στη δημιουργία ασφαλών και υγιεινών περιβαλλόντων στον αθλητισμό, οι αθλητικοί οργανισμοί και η ομάδα RISE διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο ως υποστηρικτές και υπέρμαχοι της ευημερίας των αθλητών/αθλητριών. Ο αντίκτυπος της εφαρμογής και της διατήρησης των πολιτικών και των πρακτικών διασφάλισης είναι σημαντικός, καθώς εκτείνεται από τους μεμονωμένους αθλητές/αθλήτριες στην ευρύτερη αθλητική κοινότητα και πέραν αυτής. Η διασφάλιση της ασφάλειας των αθλητών/αθλητριών, η προώθηση της συμμετοχικότητας και η προώθηση ενός περιβάλλοντος απαλλαγμένου από παρενόχληση και κακοποίηση απαιτούν συνεχή δέσμευση, πόρους και οργανωτική αφοσίωση.

Οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να καθιερώσουν την προστασία και την ευημερία των αθλητών/αθλητριών ως θεμελιώδεις προτεραιότητες. Αυτή η δέσμευση ξεκινά με την ηγεσία, απαιτώντας έγκριση σε εκτελεστικό επίπεδο και προθυμία να διατεθούν πόροι για την ανάπτυξη και την εφαρμογή αποτελεσματικών πολιτικών. Ως εκ τούτου, οι ηγέτες πρέπει να μεταδώσουν ένα σαφές μήνυμα ότι η διαφύλαξη δεν αποτελεί δευτερεύον ζήτημα, αλλά αναπόσπαστο μέρος της αποστολής του οργανισμού. Όταν η διασφάλιση αποτελεί κεντρική οργανωσιακή αξία, προωθεί ένα περιβάλλον όπου οι πολιτικές μπορούν να εφαρμόζονται, να παρακολουθούνται και να βελτιώνονται με συνέπεια (Rhind & Owusu-Sekyere, 2020). Επιπλέον, μια ισχυρή δέσμευση για την ευημερία των αθλητών/αθλητριών περιλαμβάνει τη σύσταση μιας ειδικής ομάδας διασφάλισης, ενημερωμένης, με επαρκή εκπαίδευση και εξουσία για την επιβολή των πρωτοκόλλων διασφάλισης. Αυτή η ομάδα θα πρέπει να

συνεργάζεται στενά με προπονητές, αθλητές/αθλήτριες, γονείς και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη για τη διατήρηση της διαφάνειας και την οικοδόμηση εμπιστοσύνης στις πρακτικές διασφάλισης του οργανισμού. Επιπλέον, η θέσπιση πολιτικών που δίνουν προτεραιότητα στην ψυχική υγεία, αποτρέπουν την κακοποίηση και ενθαρρύνουν τη συμπεριφορά με σεβασμό παρέχει μια ολιστική προσέγγιση για την ευημερία των αθλητών/αθλητριών που υπερβαίνει τη σωματική ασφάλεια.

Η εκπαίδευση αποτελεί ακρογωνιαίό λίθο της αποτελεσματικής διαφύλαξης. Οι αθλητικοί οργανισμοί ενθαρρύνονται να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν ολοκληρωμένα προγράμματα κατάρτισης για αθλητές/αθλήτριες, προπονητές και διοικητικούς υπαλλήλους. Τα προγράμματα αυτά θα πρέπει να καλύπτουν θέματα όπως η αναγνώριση ενδείξεων κακοποίησης, η κατανόηση των πρωτοκόλλων αναφοράς και η προώθηση περιβαλλόντων που σέβονται και δεν αποκλείουν κανέναν. Η διασφάλιση ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι είναι καλά ενημερωμένοι σχετικά με τις πολιτικές διασφάλισης όχι μόνο μειώνει τα περιστατικά αλλά και προωθεί μια κουλτούρα λογοδοσίας όπου όλοι οι συμμετέχοντες κατανοούν τις ευθύνες τους και η προπόνηση θα πρέπει να είναι συνεχής και προσαρμόσιμη, λαμβάνοντας υπόψη τη δυναμική φύση του αθλητισμού. Για παράδειγμα, καθώς αυξάνεται η ευαισθητοποίηση για θέματα ψυχικής υγείας, είναι σημαντικό οι οργανισμοί να ενημερώνουν την κατάρτιση για την αντιμετώπιση θεμάτων όπως η ψυχική ανθεκτικότητα, η διαχείριση του άγχους και η υποστήριξη από ομοτίμους. Επιπλέον, η προπόνηση για συγκεκριμένες ομάδες, όπως οι νεότεροι αθλητές/αθλήτριες ή οι αθλητές/αθλήτριες με αναπηρίες, θα πρέπει να προσαρμόζεται στις μοναδικές τους ανάγκες, παρέχοντάς τους μια ασφαλή πλατφόρμα για να εκφράσουν τις ανησυχίες τους και να κατανοήσουν τις πρακτικές διασφάλισης.

Οι προσβάσιμοι μηχανισμοί αναφοράς είναι απαραίτητοι για να διασφαλιστεί ότι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται άνετα να μιλήσουν για ανησυχίες ή περιστατικά. Πολλές υψηλού προφίλ περιπτώσεις κακοποίησης στον αθλητισμό αποκαλύπτουν ότι οι ανεπαρκείς δίαυλοι αναφοράς μπορούν να αποθαρρύνουν τους αθλητές/αθλήτριες από το να εμφανιστούν (Mountjoy et al., 2016). Οι οργανισμοί πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα συστήματα αναφοράς είναι εμπιστευτικά, εύκολα προσβάσιμα και απαλλαγμένα από συγκρούσεις συμφερόντων. Δίαυλοι επικοινωνίας, όπως οι ανώνυμες ηλεκτρονικές φόρμες ή οι υπηρεσίες αναφοράς τρίτων, μπορούν να παρέχουν στους αθλητές/αθλήτριες έναν ασφαλή χώρο για να εκφράσουν τις ανησυχίες τους. Επιπλέον, οι οργανισμοί θα πρέπει να ενθαρρύνουν ενεργά τη χρήση αυτών των δίαυλων επικοινωνίας καθοδηγώντας τους αθλητές/αθλήτριες ότι η ασφάλεια και η ευημερία τους είναι υψίστης σημασίας. Η τακτική επικοινωνία, όπως οι υπενθυμίσεις κατά τη διάρκεια ομαδικών συναντήσεων ή διαγωνισμών, συμβάλλει στην ενίσχυση της σημασίας της αναφοράς και υπογραμμίζει τη δέσμευση του οργανισμού να αντιμετωπίζει τα ζητήματα προληπτικά.

← 🔍 ▲ ☺ ☼ ☺ ▶ □ ♂ □ ♣ □ ♠ ♣ 📺 fi □ ☺ ○ ☺ | ▶ ■ ♠ | ▶ ▲ ■ ♣ □ ♠ ☼ ■

SPAC
SOCIAL POLICY & ACTION

την προσβάσιμη σε προσωπικό εξ αποστάσεως και μερικής απασχόλησης. Οι ψηφιακές λύσεις, όπως οι περιοδικές έρευνες και το λογισμικό συμμόρφωσης, διευκολύνουν τη συνεχή παρακολούθηση, διασφαλίζοντας ότι οι πρακτικές διασφάλισης εξελίσσονται παράλληλα με τις ανάγκες του οργανισμού.

Ένα ασφαλές αθλητικό περιβάλλον είναι εγγενώς σεβαστό και χωρίς αποκλεισμούς. Για να δημιουργήσουν ένα τέτοιο περιβάλλον, οι οργανισμοί πρέπει να προωθήσουν τη διαφορετικότητα, να διασφαλίσουν τη δίκαιη μεταχείριση και να αναγνωρίσουν τις μοναδικές ανάγκες όλων των συμμετεχόντων. Αυτό περιλαμβάνει την εφαρμογή πολιτικών κατά των διακρίσεων, την υποστήριξη πρωτοβουλιών για την ψυχική υγεία και την προώθηση της ισότητας των φύλων. Μια κουλτούρα που εκτιμά τον σεβασμό και την ένταξη συμβάλλει στην πρόληψη της παρενόχλησης και της κακοποίησης, ενισχύοντας παράλληλα τη δέσμευση της κοινότητας για συλλογική ευημερία. Οι οργανισμοί μπορούν να υλοποιήσουν πρωτοβουλίες όπως προγράμματα "σεβασμού στον αθλητισμό", να διεξάγουν εργαστήρια διαφορετικότητας ή να προσφέρουν προγράμματα καθοδήγησης για την προώθηση της συμμετοχικότητας και την υποστήριξη των αθλητών/αθλητριών από διαφορετικά υπόβαθρα. Όταν οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι τους σέβονται και τους εκτιμούν, είναι πιο πιθανό να ευδοκιμήσουν, ενισχύοντας τόσο την ατομική όσο και την οργανωσιακή επιτυχία.

Για τους αθλητικούς οργανισμούς, η υιοθέτηση των συστάσεων που περιγράφονται σε ένα εγχειρίδιο διασφάλισης αποτελεί ένα μετασχηματιστικό βήμα προς ένα ασφαλές και χωρίς αποκλεισμούς περιβάλλον. Ωστόσο, για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή αυτών των κατευθυντήριων γραμμών, οι οργανισμοί πρέπει να προσεγγίσουν την υιοθέτηση με στρατηγικό σχεδιασμό, οργανωτική αποδοχή και πρακτική υποστήριξη για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι οργανισμοί μπορούν να υιοθετήσουν αποτελεσματικά συστάσεις διασφάλισης καθορίζοντας σαφείς στόχους και ορόσημα, διασφαλίζοντας δομημένη πρόοδο. Παραδείγματα περιλαμβάνουν την υποχρεωτική εκπαίδευση για όλους τους προπονητές, τη δημιουργία εμπιστευτικών καναλιών αναφοράς και την παροχή υποστήριξης ψυχικής υγείας. Η διασφάλιση της συμμετοχής σε όλα τα επίπεδα είναι ζωτικής σημασίας, με τους εκτελεστικούς ηγέτες να υιοθετούν πολιτικές και να ενσωματώνουν τη διασφάλιση στους οργανωσιακούς στόχους. Οι προπονητές, οι αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό θα πρέπει να κατανοήσουν τα οφέλη, ενισχύοντας την εμπιστοσύνη και την τήρηση. Επιπλέον, για τον εξορθολογισμό της εφαρμογής, οι κατευθυντήριες γραμμές διασφάλισης θα πρέπει να ενσωματωθούν στις υπάρχουσες πρακτικές, όπως οι πιστοποιήσεις καθοδήγησης και τα διοικητικά πρωτόκολλα. Η τακτική εκπαίδευση προσαρμοσμένη σε διαφορετικούς ρόλους, μαζί με πόρους όπως οι οδηγοί πολιτικής και οι υπεύθυνοι διασφάλισης, ενισχύει την κατανόηση και την εφαρμογή. Οι μηχανισμοί λογοδοσίας, όπως οι έλεγχοι και οι αξιολογήσεις προόδου, διασφαλίζουν τη συμμόρφωση, ενισχύοντας παράλληλα τη διαφάνεια, ενώ οποιαδήποτε δημόσια αναφορά προόδου ενισχύει τη δέσμευση και επιτρέπει τη συμβολή της κοινότητας. Επιπλέον, η αναγνώριση και ο εορτασμός των

επιτευγμάτων ενθαρρύνει τη δέσμευση, ενισχύοντας μια κουλτούρα διασφάλισης. Η επισήμανση των επιτυχιών μέσω ενημερωτικών δελτίων ή βραβείων παρακινεί το προσωπικό και τους αθλητές/αθλήτριες. Δεδομένου ότι η διασφάλιση απαιτεί συνεχή προσαρμογή, οι οργανισμοί θα πρέπει να παραμείνουν ευέλικτοι, αναθεωρώντας και βελτιώνοντας τις πολιτικές με βάση την ανατροφοδότηση και τις αναδυόμενες προκλήσεις. Διατηρώντας μια προορατική, δομημένη και εξελισσόμενη προσέγγιση, οι οργανισμοί μπορούν να δημιουργήσουν μια διαρκή κουλτούρα ευημερίας και προστασίας των αθλητών/αθλητριών.

Για αθλητικούς οργανισμούς, προπονητές, αθλητές/αθλήτριες και γονείς που αναζητούν περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με τη διαφύλαξη, την ευημερία των αθλητών/αθλητριών και τις ασφαλείς αθλητικές πρακτικές, μια σειρά από οργανισμούς, ιστότοπους και ανοιχτές γραμμές επικοινωνίας είναι διαθέσιμες παγκοσμίως. Αυτοί οι πόροι παρέχουν πολύτιμες πληροφορίες, εκπαίδευση, υποστήριξη και βοήθεια για την προώθηση ασφαλών, χωρίς αποκλεισμούς και με σεβασμό περιβαλλόντων στον αθλητισμό.

Οργανισμοί

[Safe Sport International](#) (SSI)

Περιγραφή: Η SSI είναι ένας παγκόσμιος οργανισμός αφιερωμένος στην πρόληψη της παρενόχλησης, της κακοποίησης και της βίας στον αθλητισμό. Προσφέρουν πόρους, εκδηλώσεις και έρευνα σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές για τη διασφάλιση σε όλα τα αθλήματα.

[Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή \(ΔΟΕ\) – Ασφαλής Αθλητισμός](#)

Περιγραφή: Η ΔΟΕ παρέχει μια σειρά πόρων διαφύλαξης, συμπεριλαμβανομένης της «[Safeguarding Toolkit for International Federations](#)» και των κατευθυντήριων γραμμών για την προστασία των αθλητών/αθλητριών από κακοποίηση.

[Child Safeguarding in Sport Unit \(CPSU\) – UK](#)

Περιγραφή: Μια συνεργασία μεταξύ του NSPCC και των αθλητικών συμβουλίων του Ηνωμένου Βασιλείου, το CPSU προσφέρει εκτεταμένους πόρους και εκπαίδευση για την υποστήριξη της προστασίας των παιδιών στον αθλητισμό, συμπεριλαμβανομένης της καθοδήγησης των συλλόγων και των οργανισμών για την ανάπτυξη πολιτικών διασφάλισης.

[Sport England – Safeguarding in Sport](#)

Περιγραφή: Το Sport England προσφέρει ολοκληρωμένους πόρους και πολιτικές προστασίας για την υποστήριξη των αθλητικών οργανισμών στη δημιουργία ασφαλών περιβαλλόντων, με κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία των νέων και των ενηλίκων που διατρέχουν κίνδυνο.

Ανοιχτές γραμμές επικοινωνίας και υπηρεσίες υποστήριξης

[Childline \(Ηνωμένο Βασίλειο\)](#)

Τηλέφωνο: 0800 1111

Περιγραφή: Μια δωρεάν, εμπιστευτική γραμμή βοήθειας για παιδιά και νέους στο Ηνωμένο Βασίλειο, που προσφέρει υποστήριξη και συμβουλές για οποιοδήποτε θέμα, συμπεριλαμβανομένης της κακοποίησης στον αθλητισμό.

[The National Society for the Prevention of Cruelty to Children \(NSPCC\) – Helpline \(UK\)](#)

Τηλέφωνο: 0808 800 5000

Περιγραφή: Η γραμμή βοήθειας του NSPCC προσφέρει συμβουλές και υποστήριξη για τη διασφάλιση των ανησυχιών, συμπεριλαμβανομένων των ανησυχιών για κακοποίηση ή ευημερία που σχετίζονται με τα παιδιά στον αθλητισμό.

[Kids Helpline \(Australia\)](#)

Τηλέφωνο: 1800 55 1800

Περιγραφή: Μια εθνική γραμμή βοήθειας που προσφέρει 24/7 εμπιστευτική συμβουλευτική και υποστήριξη για παιδιά και νέους σε θέματα που σχετίζονται με την ασφάλεια και την κακοποίηση, με πόρους ειδικά για το αθλητικό πλαίσιο.

Ευρωπαϊκοί πόροι για την προστασία και την ευημερία των αθλητών/αθλητριών

[Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης \(FRA\)](#)

Περιγραφή: Ο FRA διεξάγει έρευνα και παρέχει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις πρακτικές διασφάλισης σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Δημοσιεύουν αναφορές και πόρους για την πρόληψη της βίας, της κακοποίησης και της εκμετάλλευσης στον αθλητισμό και σε άλλα περιβάλλοντα.

[European Organization for Grassroots sport](#)

Περιγραφή: Η ENGSO υποστηρίζει την ισότητα και τη διασφάλιση στον αθλητισμό σε όλη την Ευρώπη. Η επιτροπή τους για την ισότητα στον αθλητισμό προσφέρει καθοδήγηση σχετικά με τη δημιουργία ασφαλών περιβαλλόντων για ευάλωτες ομάδες και εργάζεται σε έργα που σχετίζονται με την προστασία των παιδιών, τη συμμετοχικότητα και τις πρακτικές διασφάλισης.

[Συμβούλιο της Ευρώπης – Προστασία των παιδιών στον αθλητισμό](#)

Περιγραφή: Το Συμβούλιο της Ευρώπης προωθεί τη διασφάλιση μέσω πρωτοβουλιών όπως η εκστρατεία "Start to Talk", η οποία ενθαρρύνει τη δράση κατά της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών στον αθλητισμό. Το Συμβούλιο παρέχει συστάσεις πολιτικής, πόρους

κατάρτισης και κατευθυντήριες γραμμές για τα κράτη μέλη και τους αθλητικούς οργανισμούς.

[Αρχή για την Ακεραιότητα στον Αθλητισμό της Μάλτας \(AIMS\)](#)

Περιγραφή: Η Αρχή για την Ακεραιότητα στον Αθλητισμό της Μάλτας έχει εφαρμόσει ένα πλαίσιο πολιτικής διασφάλισης που αποσκοπεί στην προστασία των ανηλίκων και των ευάλωτων ενηλίκων. Προσφέρουν εργαστήρια, υπηρεσίες υποστήριξης και εκπαιδευτικό υλικό για αθλητικούς οργανισμούς στη Μάλτα.

[Ολλανδική Ολυμπιακή Επιτροπή - Ολλανδική Αθλητική Ομοσπονδία \(NOCNSF\)](#)

Περιγραφή: Το Πρόγραμμα Ασφαλούς Αθλητισμού της NC *NSF παρέχει πόρους και καθοδήγηση για την πρόληψη της κακοποίησης και της βίας στον αθλητισμό. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει εκπαιδευτικό υλικό, κανάλια αναφοράς και πρότυπα πολιτικής για τη διασφάλιση των αθλητικών οργανώσεων στις Κάτω Χώρες.

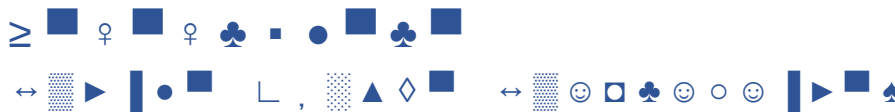
[Royal Belgium Football Association – Safe Together](#)

Περιγραφή: Το πρόγραμμα Safe Together στοχεύει στην προώθηση της ασφάλειας και της ευημερίας των ανηλίκων και των ευάλωτων ενηλίκων που συμμετέχουν σε ποδοσφαιρικές δραστηριότητες που διοργανώνονται και εποπτεύονται από τους URBSFA, ACFF και Voetbal Vlaanderen.

[Sport Ireland – Safeguarding and Child Safeguarding](#)

Περιγραφή: Η Sport Ireland επιβλέπει τις πρωτοβουλίες διασφάλισης και παρέχει πόρους για συλλόγους και οργανισμούς σε όλη την Ιρλανδία. Τα εργαστήρια διαφύλαξης, οι κατευθυντήριες γραμμές πολιτικής και οι διαδικασίες αναφοράς έχουν σχεδιαστεί για την προώθηση της ασφάλειας των παιδιών και την πρόληψη της κακοποίησης στον ιρλανδικό αθλητισμό.

Οι πόροι αυτοί αντιπροσωπεύουν μια ποικιλία ευρωπαϊκών πρωτοβουλιών που υποστηρίζουν την προστασία και την ευημερία των αθλητών/αθλητριών, ιδίως των παιδιών και των ευάλωτων ομάδων, σε διάφορα αθλητικά πλαίσια. Προσφέρουν πολύτιμη καθοδήγηση, κατάρτιση και υποστήριξη, διευκολύνοντας ένα ασφαλέστερο και πιο περιεκτικό περιβάλλον για τους αθλητικούς οργανισμούς σε όλη την Ευρώπη.

Αυτό το Δείγμα Κώδικα Δεοντολογίας περιγράφει τις προσδοκίες για τη συμπεριφορά και τις ευθύνες όλων των μελών που συμμετέχουν σε αθλητικά προγράμματα του [Όνομα Οργανισμού], συμπεριλαμβανομένων των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών, του προσωπικού, των εθελοντών και των θεατών. Αυτός ο κώδικας αποσκοπεί στην προώθηση ενός ασφαλούς, φιλικού και υποστηρικτικού περιβάλλοντος για όλους τους συμμετέχοντες.

1. Σκοπός

Ο σκοπός αυτού του Κώδικα Δεοντολογίας είναι να διασφαλίσει ότι όλα τα μέλη του [Όνομα Οργανισμού] συμβάλλουν σε ένα περιβάλλον όπου όλοι αισθάνονται ασφαλείς, εκτιμημένοι και σεβαστοί. Διατηρώντας αυτά τα πρότυπα, στοχεύουμε στην προώθηση της ακεραιότητας, της συμμετοχικότητας και της δέσμευσης για την ευημερία των αθλητών/αθλητριών στα αθλητικά μας προγράμματα.

2. Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών Κώδικας Δεοντολογίας ισχύει για όλα τα μέλη που συμμετέχουν στον [Όνομα Οργανισμού], συμπεριλαμβανομένων των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών, των εθελοντών, του προσωπικού, των γονέων και των θεατών, σε όλες τις δραστηριότητες, τις πρακτικές, τους αγώνες και τις εκδηλώσεις που σχετίζονται με τον οργανισμό.

3. Γενικές Αρχές

- χ Σεβασμός και Αξιοπρέπεια: Όλα τα μέλη πρέπει να αντιμετωπίζουν το ένα το άλλο με σεβασμό, διατηρώντας μια θετική και υποστηρικτική στάση που εκτιμά τη συμβολή όλων και υποστηρίζει την αξιοπρέπεια όλων των ατόμων.
- χ Ακεραιότητα: Τα μέλη αναμένεται να συμπεριφέρονται με ειλικρίνεια, δικαιοσύνη και διαφάνεια σε όλες τις αλληλεπιδράσεις.
- χ Συμπεριληπτικότητα: Οι διακρίσεις, η παρενόχληση, ο εκφοβισμός και η συμπεριφορά αποκλεισμού δεν θα γίνονται ανεκτά σε καμία περίπτωση. Όλα τα άτομα, ανεξάρτητα από τη φυλή, το φύλο, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ικανότητα ή το υπόβαθρο, είναι ευπρόσδεκτα και εκτιμώνται.
- χ Δέσμευση για την ασφάλεια: Η ασφάλεια αποτελεί προτεραιότητα σε όλες τις δραστηριότητες. Τα Μέλη πρέπει να λαμβάνουν όλα τα εύλογα μέτρα για την πρόληψη τραυματισμού, σωματικής βλάβης ή συναισθηματικής δυσφορίας και να αναφέρουν αμέσως τυχόν ανησυχίες.

4. Κώδικας Δεοντολογίας Αθλητών/αθλητριών

- χ Σεβασμός για τους συμπαίκτες και τους αντιπάλους: Οι αθλητές/αθλήτριες πρέπει να σέβονται τους συμπαίκτες, τους αντιπάλους, τους προπονητές και τους αξιωματούχους τους, επιδεικνύοντας αθλητικό πνεύμα και συνεργασία σε όλες τις καταστάσεις.

- Χ Δέσμευση στην προπόνηση και τους αγώνες: Οι αθλητές/αθλήτριες αναμένεται να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια σε όλες τις πρακτικές, τα παιχνίδια και τα γεγονότα, τηρώντας τις προγραμματισμένες ώρες και διατηρώντας μια θετική στάση.
- Χ Συμμόρφωση με τους Κανόνες και τους Κανονισμούς: Οι αθλητές/αθλήτριες πρέπει να ακολουθούν όλους τους κανόνες, τις οδηγίες και τις κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται από τους προπονητές, τους διοικητικούς υπαλλήλους και τον οργανισμό.
- Χ Συμμετοχή χωρίς ουσίες: Η χρήση ναρκωτικών, αλκοόλ ή ουσιών που βελτιώνουν την απόδοση απαγορεύεται αυστηρά σε όλες τις προπονήσεις και τους αγώνες.
- Χ Αναφορά ανησυχιών: Οι αθλητές/αθλήτριες ενθαρρύνονται να αναφέρουν τυχόν ανησυχίες σχετικά με την ευημερία, την ασφάλειά τους ή την ακατάλληλη συμπεριφορά που βιώνουν ή μαρτυρούν.

5. Κώδικας Δεοντολογίας Προπονητών

- Χ Προτεραιότητα στην ευημερία των αθλητών/αθλητριών: Οι προπονητές πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στη σωματική, συναισθηματική και ψυχική ευεξία όλων των αθλητών/αθλητριών. Αυτό περιλαμβάνει την προώθηση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος προπόνησης και την εξέταση των μοναδικών αναγκών και ικανοτήτων κάθε αθλητή.
- Χ Προώθηση του «Ευ Αγωνίζεσθαι» και του Σεβασμού: Οι προπονητές είναι υπεύθυνοι για τη μοντελοποίηση του αθλητικού πνεύματος και του σεβασμού για τους άλλους, αντιμετωπίζοντας όλους τους αθλητές/αθλήτριες, και τους συναδέλφους δίκαια και χωρίς προκαταλήψεις.
- Χ Επαγγελματικά όρια: Οι προπονητές πρέπει να διατηρούν τα κατάλληλα επαγγελματικά όρια με τους αθλητές, αποφεύγοντας κάθε μορφή ευνοϊκής μεταχείρισης, ακατάλληλων σχέσεων ή εκμετάλλευσης.
- Χ Δέσμευση για την Ανάπτυξη: Οι προπονητές θα υποστηρίξουν την ολιστική ανάπτυξη των αθλητών/αθλητριών, προωθώντας θετικές αξίες όπως το ομαδικό πνεύμα, η επιμονή και ο σεβασμός.
- Χ Συνεχής εκπαίδευση: Οι προπονητές αναμένεται να επιδιώκουν συνεχή επαγγελματική εξέλιξη και να ενημερώνονται για τις βέλτιστες πρακτικές στην καθοδήγηση, την ασφάλεια και τη διασφάλιση.

6. Κώδικας Δεοντολογίας Προσωπικού και Εθελοντών

- Χ Υποστηρικτικό περιβάλλον: Το προσωπικό και οι εθελοντές θα συμβάλλουν σε ένα φιλόξενο και ασφαλές περιβάλλον για τους αθλητές/αθλήτριες, τους προπονητές και άλλα μέλη.
- Χ Σεβασμός των ρόλων και των ευθυνών: Το προσωπικό και οι εθελοντές πρέπει να τηρούν τα συγκεκριμένα καθήκοντα και τις ευθύνες που σχετίζονται με τον ρόλο τους και να υποστηρίζουν την αποστολή και τις αξίες του οργανισμού.
- Χ Εμπιστευτικότητα: Οι προσωπικές και ευαίσθητες πληροφορίες σχετικά με τους αθλητές/αθλήτριες και άλλα μέλη πρέπει να διατηρούνται εμπιστευτικές και να κοινοποιούνται μόνο σε εξουσιοδοτημένα άτομα όταν είναι απαραίτητο.

- χ Αναφορά και λογοδοσία: Το προσωπικό και οι εθελοντές θα αναφέρουν τυχόν παρατηρούμενες ή αναφερόμενες παραβιάσεις του παρόντος Κώδικα Δεοντολογίας ή ανησυχίες που σχετίζονται με τη διασφάλιση ή την ασφάλεια στην αρμόδια αρχή εντός του οργανισμού.

7. Κώδικας δεοντολογίας για γονείς και θεατές

- χ Θετική υποστήριξη: Οι γονείς και οι θεατές ενθαρρύνονται να προσφέρουν θετική υποστήριξη σε όλους τους αθλητές/αθλήτριες, επιδεικνύοντας σεβασμό στους προπονητές, τους υπαλλήλους και άλλους θεατές.
- χ Ενθάρρυνση του “Ευ Αγωνίζεσθαι”: Η επίδειξη και η ενθάρρυνση του αθλητικού πνεύματος και του σεβασμού για όλους τους συμμετέχοντες είναι απαραίτητες για τη διατήρηση ενός θετικού αθλητικού περιβάλλοντος.
- χ Σεβασμός των ορίων: Οι γονείς και οι θεατές θα πρέπει να αποφεύγουν να παρεμβαίνουν στην προπόνηση ή άλλες οργανωτικές δραστηριότητες, εκτός εάν προσκληθούν να συμμετάσχουν.
- χ Ευθύνη αναφοράς: Οι γονείς και οι θεατές ενθαρρύνονται να αναφέρουν οποιαδήποτε σχετική συμπεριφορά παρατηρούν, ιδίως όσον αφορά την ευημερία και την ασφάλεια των αθλητών/αθλητριών.

8. Πολιτική κατά της παρενόχλησης και του εκφοβισμού

- χ Μηδενική ανοχή για παρενόχληση και εκφοβισμό: Η/Ο [Όνομα οργανισμού] έχει πολιτική μηδενικής ανοχής απέναντι σε οποιαδήποτε μορφή εκφοβισμού, παρενόχλησης, διάκρισης ή κακοποίησης, λεκτικής, σωματικής, συναισθηματικής ή στον κυβερνοχώρο.
- χ Μηχανισμός αναφοράς: Όλα τα μέλη ενθαρρύνονται να αναφέρουν περιστατικά παρενόχλησης ή εκφοβισμού μέσω καθιερωμένων, εμπιστευτικών διαύλων αναφοράς. Τα αντίποινα εναντίον οποιουδήποτε αναφέρει παρενόχληση ή συμμετέχει σε έρευνα απαγορεύονται αυστηρά.

9. Πειθαρχικές Ενέργειες

Η μη συμμόρφωση με τον παρόντα Κώδικα Συμπεριφοράς μπορεί να οδηγήσει σε πειθαρχικά μέτρα, τα οποία μπορεί να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

- χ Προειδοποιήσεις ή προσωρινή αναστολή
- χ Υποχρεωτική κατάρτιση ή παροχή συμβουλών
- χ Αφαίρεση από δραστηριότητες ή εκδηλώσεις
- χ Μόνιμη αποβολή από τον οργανισμό, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης.

Ο οργανισμός διατηρεί το δικαίωμα να διερευνήσει διεξοδικά τυχόν αναφερόμενες παραβιάσεις και να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει την ασφάλεια και την ευημερία όλων των μελών.

10. Αναγνώριση και Δέσμευση

Όλα τα μέλη του [Όνομα Οργανισμού] υποχρεούνται να αναθεωρήσουν και να αναγνωρίσουν αυτόν τον Κώδικα Δεοντολογίας, δεσμευόμενα να υποστηρίξουν τις αξίες του και να τηρήσουν τις κατευθυντήριες γραμμές του. Με αυτόν τον τρόπο, τα μέλη συμβάλλουν σε ένα ασφαλές, με σεβασμό και θετικό περιβάλλον που υποστηρίζει την επιτυχία και την ευημερία όλων των συμμετεχόντων.

Υπογραφή: _____ Ημερομηνία: _____

Ονοματεπώνυμο (Έντυπο): _____

Αυτό το υπόδειγμα κώδικα δεοντολογίας χρησιμεύει ως πρότυπο για την προσαρμογή των οργανισμών στις συγκεκριμένες ανάγκες τους, συμβάλλοντας στη διασφάλιση ενός ασφαλούς, χωρίς αποκλεισμούς και υποστηρικτικού αθλητικού περιβάλλοντος για όλα τα εμπλεκόμενα μέλη.

Αυτό το Πρότυπο Αναφοράς Περιστατικών έχει σχεδιαστεί για να βοηθά τα μέλη, συμπεριλαμβανομένων των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών, του προσωπικού, των γονέων και των εθελοντών, να αναφέρουν τυχόν ανησυχίες που σχετίζονται με ανάρμοστη συμπεριφορά, ασφάλεια, παρενόχληση, κακοποίηση, εκφοβισμό ή άλλες παραβιάσεις του Κώδικα Δεοντολογίας. Αυτή η φόρμα έχει ως στόχο να παρέχει έναν εμπιστευτικό και δομημένο τρόπο αναφοράς περιστατικών, διασφαλίζοντας ότι όλοι οι προβληματισμοί τεκμηριώνονται και αντιμετωπίζονται κατάλληλα από τον [Όνομα Οργανισμού].

Πρότυπο για την αναφορά περιστατικών

1. Βασικές πληροφορίες

Ημερομηνία Υποβολής Αναφοράς: _____

Ημερομηνία συμβάντος: _____

Χρόνος συμβάντος (εάν είναι γνωστός): _____

Τοποθεσία συμβάντος: _____

2. Στοιχεία Αναφέροντος

Ονοματεπώνυμο: _____

Ρόλος (π.χ. αθλητής, προπονητής, γονέας, εθελοντής): _____

Στοιχεία επικοινωνίας: _____

Τηλέφωνο: _____

Email: _____

3. Πρόσωπο(α) που εμπλέκεται (ονται) στο περιστατικό

Αναφέρετε τα ονόματα και τους ρόλους όλων των ατόμων που εμπλέκονται στο περιστατικό.

Όνομα του (των) εμπλεκόμενου (ων) ατόμου(ων):

Ρόλος/Σχέση με τον Οργανισμό (π.χ. αθλητής, προπονητής, θεατής):

4. Περιγραφή του Περιστατικού

Δώστε μια λεπτομερή περιγραφή του περιστατικού, συμπεριλαμβανομένου του τι συνέβη, του τρόπου με τον οποίο συνέβη και τυχόν συγκεκριμένων ενεργειών ή λέξεων που ανταλλάχθηκαν. Συμπεριλάβετε όσο το δυνατόν περισσότερες λεπτομέρειες για να βοηθήσετε στην έρευνα.

5. Είδος Περιστατικού

Επιλέξτε όλα όσα ισχύουν για να περιγράψετε τη φύση του περιστατικού:

- ☐ Παρενόχληση
- ☐ Εκφοβισμός
- ☐ Σωματική κακοποίηση
- ☐ Συναισθηματική κακοποίηση
- ☐ Σεξουαλική κακοποίηση ή ανάρμοστη συμπεριφορά
- ☐ Διακρίσεις
- ☐ Παραβίαση της ασφάλειας
- ☐ Παραβίαση πολιτικής
- ☐ Άλλο (προσδιορίστε): _____

6. Μάρτυρες

Εάν υπήρχαν μάρτυρες για το περιστατικό, δώστε τις πληροφορίες τους παρακάτω.

Όνομα(-τα) μάρτυρα(-ων):

Στοιχεία επικοινωνίας:

Τηλέφωνο/Email: _____

Σχέση με τον Οργανισμό (π.χ. αθλητής, προπονητής, γονέας): _____

7. Αποδεικτικά στοιχεία

Αναφέρετε τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που μπορεί να υποστηρίζουν αυτήν την αναφορά, όπως φωτογραφίες, βίντεο, email, γραπτά μηνύματα ή έγγραφα. Επισυνάψτε αντίγραφα, εάν είναι δυνατόν.

Περιγραφή αποδεικτικών στοιχείων:

8. Άμεσες ενέργειες που έγιναν

Εάν ελήφθησαν άμεσα μέτρα μετά το περιστατικό (όπως η ειδοποίηση ενός προπονητή ή αναζήτηση ιατρικής βοήθειας), παρακαλώ περιγράψτε με λεπτομέρειες.

9. Επιθυμητό αποτέλεσμα

Περιγράψτε οποιαδήποτε ενέργεια ή αποτέλεσμα πιστεύετε ότι θα ήταν κατάλληλο ή επωφελές για την αντιμετώπιση αυτού του περιστατικού.

10. Εμπιστευτικότητα και περαιτέρω ενέργειες

Θέλετε να διατηρήσετε την ανωνυμία σας; ☐ Ναι ☐ Όχι

Προτιμώμενη μέθοδος επικοινωνίας (εάν δεν είναι ανώνυμη η καταγγελία):

- ☐ Τηλέφωνο
- ☐ Email
- ☐ Συνάντηση αυτοπροσώπως

Σημείωση: Παρόλο που θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για τη διατήρηση της εμπιστευτικότητας, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι σε ορισμένες περιπτώσεις, ορισμένες πληροφορίες ενδέχεται να χρειαστεί να αποκαλυφθούν στο πλαίσιο επίσημης έρευνας.

11. Συναίνεση και υπογραφή

Υπογράφοντας αυτό το έντυπο, επιβεβαιώνετε ότι οι πληροφορίες που παρέχονται είναι ακριβείς και πλήρεις εξ όσων γνωρίζετε. Κατανοείτε ότι αυτή η αναφορά θα αντιμετωπιστεί με εμπιστευτικό τρόπο σύμφωνα με τις πολιτικές του [Όνομα οργανισμού].

Υπογραφή: _____

Ημερομηνία: _____

Μόνο για επίσημη χρήση

1. Παραλήφθηκε από: _____

Θέση: _____

Συμμετοχή των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών, του προσωπικού, των γονέων, του υπευθύνου διαφύλαξης, και των εμπειρογνομόνων στη διαδικασία ανάπτυξης πολιτικής για να διασφαλιστεί ότι αντιμετωπίζει διαφορετικές προοπτικές και ανάγκες.

Ευθυγράμμιση με τα Νομικά και Ρυθμιστικά Πρότυπα ☐

Διασφαλίστε ότι η πολιτική συμμορφώνεται με τους εθνικούς νόμους, τις διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές και τις απαιτήσεις διασφάλισης που σχετίζονται με τον αθλητισμό, όπως αυτές από τη ΔΟΕ ή τους οργανισμούς Safe Sport.

Ενσωμάτωση βέλτιστων πρακτικών και έρευνας ☐

Αναφορά βέλτιστων πρακτικών για τη διασφάλιση, την αξιοποίηση ερευνών, περιπτώσιολογικών μελετών και κατευθυντήριων γραμμών από αξιόπιστους οργανισμούς (π.χ. Safe Sport International, Child Safeguarding in Sport Unit).

2. Περιεχόμενο της πολιτικής διασφάλισης

Σαφής ορισμός απαγορευμένων συμπεριφορών ☐

Περιγράψτε τις απαράδεκτες συμπεριφορές, συμπεριλαμβανομένης της παρενόχλησης, του εκφοβισμού, της σωματικής και συναισθηματικής κακοποίησης, των διακρίσεων και της σεξουαλικής ανάρμοστης συμπεριφοράς.

Καθορισμός ρόλων και ευθυνών ☐

Προσδιορίστε τους ρόλους όλων των ενδιαφερομένων μερών στην τήρηση των πολιτικών διασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών, των διαχειριστών, των γονέων και των εθελοντών.

Καθιέρωση διαδικασιών υποβολής εκθέσεων ☐

Αναφέρετε λεπτομερώς σαφείς, προσβάσιμες διαδικασίες για την αναφορά ανησυχιών σχετικά με την προστασία, συμπεριλαμβανομένων πολλαπλών καναλιών για εμπιστευτικές αναφορές.

Συνοπτική περιγραφή της αντιμετώπισης και των πειθαρχικών διαδικασιών ☐

Περιγράψτε τη διαδικασία διερεύνησης, τα πιθανά πειθαρχικά μέτρα και τα χρονοδιαγράμματα για την επίλυση των αναφερόμενων περιστατικών.

Συμπεριλάβετε κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα όρια και την επαγγελματική συμπεριφορά ☐

Παρέχετε συγκεκριμένες οδηγίες σχετικά με τη διατήρηση των κατάλληλων ορίων, ιδίως στις σχέσεις προπονητή-αθλητή, και καθορίστε τις προσδοκίες για την επαγγελματική συμπεριφορά.

3. Επικοινωνία και Κατάρτιση Πολιτικής

Ανάπτυξη Σχεδίου Επικοινωνίας ☐

Δημιουργήστε μια στρατηγική για την κοινοποίηση της πολιτικής διασφάλισης σε όλα τα μέλη του οργανισμού, διασφαλίζοντας ότι όλοι γνωρίζουν τον σκοπό, τις προσδοκίες και τις διαδικασίες αναφοράς.

Διεξαγωγή αρχικών συνεδριών κατάρτισης ☐

Πραγματοποιήστε υποχρεωτικές προπονήσεις για αθλητές/αθλήτριες, προπονητές, προσωπικό και εθελοντές για να τους εξοικειώσετε με την πολιτική διασφάλισης, τις διαδικασίες αναφοράς και τους ρόλους τους στην εφαρμογή.

Παροχή Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης ☐

Προγραμματίστε τακτικές συνεδρίες επανεκπαίδευσης, ενσωματώνοντας ενημερώσεις στην πολιτική ή νέες πρακτικές διασφάλισης, για να ενισχύσετε την ευαισθητοποίηση και την κατανόηση.

Δημιουργία προσβάσιμων πόρων ☐

Αναπτύξτε φυλλάδια, διαδικτυακές ενότητες ή ενημερωτικό υλικό που συνοψίζει βασικές πτυχές της πολιτικής διασφάλισης, των επιλογών αναφοράς και των προσδοκιών συμπεριφοράς.

Δημοσιοποίηση πληροφοριών πολιτικής ☐

Αναρτήστε πληροφορίες για τη διασφάλιση σε χώρους που βρίσκονται σε ευδιάκριτο σημείο (π.χ. αποδυτήρια, αίθουσες συλλόγων) και στον ιστότοπο του οργανισμού για να υπενθυμίζετε στα μέλη την πολιτική και τον τρόπο αναφοράς των σχετικών καταγγελιών.

4. Διορισμός υπεύθυνου/-ων διασφάλισης

Διορίστε εκπαιδευμένους υπεύθυνους διαφύλαξης ☐

Διορίστε υπεύθυνους διασφάλισης εντός του οργανισμού, οι οποίοι είναι εκπαιδευμένοι να χειρίζονται αναφορές, να προσφέρουν καθοδήγηση και να ηγούνται πρωτοβουλιών διασφάλισης.

Παροχή Εξειδικευμένης Εκπαίδευσης ☐

Διασφαλίστε ότι οι υπεύθυνοι διασφάλισης λαμβάνουν προηγμένη κατάρτιση σχετικά με τον χειρισμό ευαίσθητων αναφορών, τη διεξαγωγή ερευνών και την υποστήριξη των θιγόμενων ατόμων.

Καθιέρωση σαφών γραμμών αναφοράς ☐

Καθορίστε τις γραμμές αναφοράς για τη διαφύλαξη των αξιωματικών και διευκρινίστε πότε πρέπει να κλιμακώνονται οι υποθέσεις σε εξωτερικές αρχές.

5. Μηχανισμοί Αναφοράς

Ανάπτυξη πολλαπλών διαύλων αναφοράς ☐

Προσφέρετε διάφορους εμπιστευτικούς διαύλους καταγγελίας (π.χ. ηλεκτρονικά έντυπα, ανοικτές γραμμές επικοινωνίας, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) για να διασφαλίσετε την προσβασιμότητα και την ανωνυμία των ατόμων που αναφέρουν ανησυχίες.

Δημιουργία κατευθυντήριων γραμμών για τον χειρισμό αναφορών ☐

Τεκμηριώστε τις διαδικασίες για τον χειρισμό των αναφορών, συμπεριλαμβανομένης της αναγνώρισης, της αρχικής αξιολόγησης και των διαδικασιών κλιμάκωσης.

Διατήρηση εμπιστευτικότητας και υποστήριξης ☐

Δώστε έμφαση στην εμπιστευτικότητα κατά τον χειρισμό των αναφορών και παρέχετε πόρους υποστήριξης για τους εμπλεκόμενους, συμπεριλαμβανομένων συμβουλευτικών υπηρεσιών ή υπηρεσιών παραπομπής, εάν είναι απαραίτητο.

6. Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Διεξαγωγή περιοδικών αναθεωρήσεων πολιτικής ☐

Προγραμματίστε τακτικές αναθεωρήσεις (π.χ. ετησίως) για να αξιολογήσετε την αποτελεσματικότητα της πολιτικής διασφάλισης και να κάνετε ενημερώσεις με βάση τα σχόλια, τις τάσεις των περιστατικών και τη νέα έρευνα.

Παρακολούθηση Αναφορών και Αποτελεσμάτων Περιστατικών ☐

Διατηρήστε αρχεία των αναφερόμενων περιστατικών, των ενεργειών που πραγματοποιήθηκαν και των αποφάσεων, αναλύοντας τα δεδομένα για τον εντοπισμό μοτίβων και τομέων βελτίωσης της πολιτικής.

Συγκεντρώστε σχόλια από τα ενδιαφερόμενα μέρη ☐

Συγκεντρώστε σχόλια από αθλητές/αθλήτριες, προπονητές, γονείς και προσωπικό σχετικά με την αποτελεσματικότητα και την προσβασιμότητα της πολιτικής διασφάλισης για τον εντοπισμό τυχόν εμποδίων στην υποβολή εκθέσεων ή τομέων που χρήζουν βελτίωσης.

Κριτήριο αναφοράς σε σχέση με τα εθνικά και διεθνή πρότυπα ☐

Συγκρίνετε τακτικά την πολιτική διασφάλισης έναντι των εθνικών και διεθνών προτύπων, προσαρμόζοντάς την όπως είναι απαραίτητο για να παραμείνετε ενημερωμένοι με τις βέλτιστες πρακτικές.

7. Λογοδοσία και Συμμόρφωση

Καθιέρωση μέτρων λογοδοσίας ☐

Δημιουργία μηχανισμών για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τις πολιτικές διασφάλισης, όπως οι επιτόπιοι έλεγχοι, οι έλεγχοι ή οι τακτικές απαιτήσεις αναφοράς για τους προπονητές και το προσωπικό.

Συμπερίληψη Μέτρων Διασφάλισης στις Κριτικές Απόδοσης ☐

Ενσωμάτωση της διασφάλισης της απόδοσης ως κριτηρίου στις αξιολογήσεις του προσωπικού και των προπονητών για να τονιστεί η σημασία της στις καθημερινές λειτουργίες.

Ορισμός σαφών συνεπειών για τη μη συμμόρφωση ☐

Κοινοποιήστε τις συνέπειες της μη συμμόρφωσης με τις πολιτικές διασφάλισης, διασφαλίζοντας ότι όλα τα μέλη κατανοούν ότι οι παραβιάσεις θα οδηγήσουν σε πειθαρχικές κυρώσεις.

8. Συνεχής Βελτίωση

Μείνετε ενήμεροι για τα ανακύπτοντα ζητήματα ☐

Ενημερωθείτε για τις τάσεις στη διαφύλαξη, την ψυχική υγεία και την ευημερία των αθλητών/αθλητριών για την αντιμετώπιση των αναδυόμενων προκλήσεων στο αθλητικό περιβάλλον.

Ενθαρρύνετε μια κουλτούρα ανατροφοδότησης ☐

Πρωθήστε μια κουλτούρα που ενθαρρύνει την ανατροφοδότηση από όλα τα μέλη, βοηθώντας τον οργανισμό να βελτιώνει συνεχώς τα μέτρα διασφάλισης.

Προσαρμογή πολιτικών με βάση τα αποτελέσματα αξιολόγησης ☐

Χρησιμοποιήστε πληροφορίες από αξιολογήσεις, σχόλια και αναφορές περιστατικών για να κάνετε προσαρμογές βάσει δεδομένων για τη διασφάλιση των πολιτικών, προωθώντας τη συνεχή ανάπτυξη πολιτικών.

Γιορτάστε τις επιτυχίες και αναγνωρίστε τη συμμόρφωση ☐

Αναγνωρίστε και γιορτάστε την τήρηση των προτύπων προστασίας και αναγνωρίστε τις προσπάθειες των ατόμων που συμβάλλουν στη δημιουργία ενός ασφαλούς περιβάλλοντος με σεβασμό.

Αυτή η λίστα ελέγχου χρησιμεύει ως οδηγός για την εφαρμογή ολοκληρωμένων πολιτικών διασφάλισης σε αθλητικούς οργανισμούς. Ακολουθώντας αυτά τα βήματα, οι οργανισμοί μπορούν να διασφαλίσουν ότι οι πολιτικές τους είναι αποτελεσματικές, προσβάσιμες και ενσωματωμένες στην κουλτούρα της ασφάλειας και του σεβασμού εντός της αθλητικής τους κοινότητας.

Αυτός ο κατάλογος νομικών πλαισίων και κανονισμών παρέχει καθοδήγηση στις αθλητικοί οργανισμοί σχετικά με τη διασφάλιση, την ευημερία των αθλητών/αθλητριών και την προστασία από την κακοποίηση, τις διακρίσεις και την παρενόχληση. Αυτά τα πλαίσια είναι ευρέως αναγνωρισμένα και διαθέσιμα στο διαδίκτυο, προσφέροντας στους αθλητικούς οργανισμούς ένα θεμέλιο για τη συμμόρφωση με τα εθνικά και διεθνή πρότυπα διασφάλισης.

1. Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (UNCRC)

- ο Ιστοτόπος <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child>
- Περιγραφή: Προβλεπόμενη από τα περισσότερα κράτη μέλη του ΟΗΕ, η UNCRC περιγράφει τα δικαιώματα των παιδιών στην προστασία από όλες τις μορφές κακοποίησης και εκμετάλλευσης, επιβάλλοντας συγκεκριμένα δικαιώματα που οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη στις πολιτικές προστασίας των παιδιών.

2. Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική εκμετάλλευση και τη σεξουαλική κακοποίηση (Σύμβαση Lanzarote)

- ο Ιστοτόπος <https://coe.int/en/web/children/lanzarote-convention>
- Περιγραφή: Αυτή η σύμβαση θέτει νομικά πρότυπα σε όλη την Ευρώπη για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική εκμετάλλευση και κακοποίηση. Ενθαρρύνει τους μηχανισμούς αναφοράς και δίνει έμφαση στα προληπτικά μέτρα, ιδίως σε περιβάλλοντα που αφορούν τα παιδιά, όπως ο αθλητισμός.

3. Κατευθυντήριες γραμμές της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ) για την προστασία των νέων εργαζομένων

- ο Ιστοτόπος <https://www.ilo.org>
- Περιγραφή: Η ΔΟΕ παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία των νέων στον χώρο εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των αθλητικών χώρων, με έμφαση στην προστασία από την εκμετάλλευση, την κακοποίηση και τις μη ασφαλείς συνθήκες εργασίας.

4. Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) – Προστασία των αθλητών/αθλητριών από την παρενόχληση και την κατάχρηση στον αθλητισμό

- ο Ιστοτόπος <https://www.olympics.com/en/news/safe-sport-how-yog-athletes-are-learning-to-protect-themselves-from-harassment-a>
- Περιγραφή: Το αρχαίο διασφάλισης και η εργαλειοθήκη της ΔΟΕ προσφέρουν ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την πρόληψη της

κακοποίησης και της παρενόχλησης στον αθλητισμό. Η ΔΟΕ προωθεί διεθνή πρότυπα για την προστασία των αθλητών/αθλητριών σε όλα τα επίπεδα.

1. Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (GDPR)

- ο Ι σ τ ο σ: <https://gdpr.eu>
- ο Περι γ ρ φ: Ο GDPR δίνει έμφαση στο απόρρητο των δεδομένων, συμπεριλαμβανομένου του χειρισμού των δεδομένων των ανηλίκων, σχετικά με τη διασφάλιση των προσωπικών πληροφοριών των αθλητών/αθλητριών σε αθλητικούς οργανισμούς. Η συμμόρφωση με τον GDPR είναι απαραίτητη για κάθε οργανισμό που συλλέγει και διαχειρίζεται προσωπικά δεδομένα στην Ευρώπη.

2. Ευρωπαϊκός Αθλητικός Χάρτης (Συμβούλιο της Ευρώπης)

- ο Ι σ τ ό τ <https://www.coe.int/en/web/sport/the-european-sports-charter>
- ο Περι γ ρ φ: Ο Ευρωπαϊκός Αθλητικός Χάρτης παρέχει ένα πλαίσιο για την αθλητική πολιτική στην Ευρώπη, δίνοντας έμφαση στην Προστασία των νεαρών αθλητών/αθλητριών και υποστηρίζοντας ότι οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να διασφαλίζουν ασφαλή περιβάλλοντα χωρίς αποκλεισμούς.

3. Πρόγραμμα εργασιών της ΕΕ για τον αθλητισμό (2024–2027)

- ο Ι σ τ ο σ: ε λ <https://sport.ec.europa.eu/news/adooption-of-new-eu-work-plan-for-sport-2024-2027>
- ο Περι γ ρ φ: Το πρόγραμμα εργασίας της ΕΕ για τον αθλητισμό περιγράφει τις προτεραιότητες της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της διασφάλισης, της ισότητας των φύλων και της καταπολέμησης της βίας στον αθλητισμό. Το πρόγραμμα εργασίας περιλαμβάνει συγκεκριμένους στόχους για την προώθηση της ασφάλειας και της ευημερίας των αθλητών/αθλητριών στα κράτη μέλη.

4. Συμβούλιο της Ευρώπης – Εκστρατεία Start to Talk

- ο Ι σ τ ό τ <https://www.coe.int/en/web/sport/start-to-talk>
- ο Περι γ ρ φ: Η πρωτοβουλία του Συμβουλίου της Ευρώπης ενθαρρύνει τους αθλητές/αθλήτριες, τους προπονητές και τις αθλητικοί οργανισμοί να «αρχίσουν να μιλούν» για την πρόληψη της κατάχρησης στον αθλητισμό. Προσφέρει πόρους και κατευθυντήριες γραμμές που αποσκοπούν στην πρόληψη της κακοποίησης των παιδιών και στην προστασία των ανηλίκων σε αθλητικά περιβάλλοντα.

Ηνωμένο Βασίλειο

1. Νόμος περί παιδιών του 1989 & 2004

- ο Ι σ τ ό τ legislation.gov.uk

- ο Περιγ: Αυτή η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου θεσπίζει το νομικό πλαίσιο για την προστασία των παιδιών, επιβάλλοντας στους οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων των αθλητικών φορέων, να δίνουν προτεραιότητα στην ευημερία και την προστασία των παιδιών.
- 2. **Νόμος του Ηνωμένου Βασιλείου του 2006 για την προστασία των ευάλωτων ομάδων**
 - ο Ιστοτόπος: legislation.gov.uk
 - ο Περιγ: Η πράξη αυτή προβλέπει την Προστασία των ευάλωτων ομάδων, συμπεριλαμβανομένων των νεαρών αθλητών/αθλητριών, στον αθλητισμό. Περιγράφει τις απαιτήσεις για τους ελέγχους ιστορικού και θέτει προϋποθέσεις για ασφαλείς αλληλεπιδράσεις μεταξύ ενηλίκων και ανηλίκων.
- 3. **Πρότυπα Διασφάλισης Αθλητισμού Αγγλίας**
 - ο Ιστοτόπος: sportengland.org
 - ο Περιγ: Το δρώμενο England παρέχει συγκεκριμένα πρότυπα προστασίας για τους αθλητικούς οργανισμούς στο Ηνωμένο Βασίλειο, προσφέροντας κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία των ανηλίκων και των ευάλωτων ενηλίκων σε αθλητικά περιβάλλοντα.

Γαλλία

- 1. **Code du Sport (Αθλητικός Κώδικας)**
 - ο Ιστοτόπος: legifrance.gouv.fr
 - ο Περιγ: Ο Γαλλικός Αθλητικός Κώδικας περιλαμβάνει ενότητες σχετικά με την Προστασία των παιδιών, τα πρότυπα ασφαλείας και τους κανονισμούς κατά του ντόπινγκ. Δίνει εντολή στους αθλητικούς οργανισμούς να ακολουθούν μέτρα διασφάλισης για την προστασία των νεαρών αθλητών/αθλητριών.
- 2. **Loi Schiappa (Νόμος κατά της σεξουαλικής και έμφυλης βίας)**
 - ο Ιστοτόπος: legifrance.gouv.fr
 - ο Περιγ: Αυτός ο γαλλικός νόμος, που επικεντρώνεται στην πρόληψη της έμφυλης βίας, επηρεάζει τους αθλητικούς οργανισμούς επιβάλλοντας πρωτόκολλα για την αντιμετώπιση της παρενόχλησης και της κακοποίησης, με συγκεκριμένες κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία των ανηλίκων.

Γερμανία

- 1. **Νόμος περί Ευημερίας Παιδιών και Νέων (SGB VIII)**
 - ο Ιστοτόπος: gesetz.de
 - ο Περιγ: Ο νόμος αυτός θεσπίζει την Προστασία για τα παιδιά και τους νέους στη Γερμανία, απαιτώντας από τους οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων των αθλητικών συλλόγων, να αναφέρουν και να

αντιμετωπίζουν περιπτώσεις κακοποίησης ή κινδύνου που αφορούν ανηλίκους.

2. **Γερμανική Ολυμπιακή Αθλητική Συνομοσπονδία (DOSB) – Πρόγραμμα Ασφαλούς Αθλητισμού**

- ο Ι σ τ ο σ: dolibase.de
- ο Περι γ: Το Πρόγραμμα Ασφαλούς Αθλητισμού του DOSB προσφέρει πόρους και κατευθυντήριες γραμμές για τη διασφάλιση και την πρόληψη της κατάχρησης εντός των γερμανικών αθλητικών οργανισμών, διασφαλίζοντας ότι ευθυγραμμίζονται με τα εθνικά πρότυπα.

Ολλανδία

1. **Ολλανδικός νόμος περί προστασίας των νέων**

- ο Ι σ τ ό τ rijksoverheid.nl
- ο Περι γ: Αυτή η νομοθεσία παρέχει ένα πλαίσιο για την προστασία των παιδιών και των νεαρών ενηλίκων σε διάφορα περιβάλλοντα, συμπεριλαμβανομένου του αθλητισμού. Περιλαμβάνει εντολές για την προστασία των παιδιών και ασφαλείς πρακτικές στο πλαίσιο αθλητικών προγραμμάτων για νέους.

Ιρλανδία

1. **Νόμος Children First 2015**

- ο Ι σ τ ό τ <https://www.gov.ie/en/policy-information/d1b594-children-first/>
- ο Περι γ: Αυτή η πράξη περιγράφει τις κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία των παιδιών στην Ιρλανδία, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων για την υποχρεωτική αναφορά και τη διασφάλιση πρωτοκόλλων εντός των αθλητικών οργανισμών.

2. **Sport Ireland – Code of Ethics and Good Practice for Children in Athletics**

- ο Ι σ τ ο σ: sportireland.ie
- ο Περι γ: Η Sport Ireland παρέχει έναν Κώδικα Δεοντολογίας και Ορθής Πρακτικής για την προώθηση ασφαλών και δίκαιων αθλητικών περιβαλλόντων, με λεπτομερή πρωτόκολλα διασφάλισης για τα παιδικά αθλήματα.

Αυτά τα πλαίσια και οι κανονισμοί παρέχουν ουσιαστική νομική καθοδήγηση στους αθλητικούς οργανισμούς για τη δημιουργία ασφαλούς, χωρίς αποκλεισμούς και υπεύθυνου περιβάλλοντος για τους αθλητές/αθλήτριες και τους συμμετέχοντες. Με την αναφορά αυτών των προτύπων, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση και να υποστηρίξουν τις βέλτιστες πρακτικές για τη διασφάλιση σε διάφορες εθνικές και διεθνείς δικαιοδοσίες.

Πρόσθετοι πόροι για την εκπαίδευση και την κατάρτιση σχετικά με τη διασφάλιση στον αθλητισμό

Αυτός ο κατάλογος παρέχει προσβάσιμες, διαδικτυακές πηγές για την εκπαίδευση και την κατάρτιση σχετικά με τη διαφύλαξη, την ευημερία των αθλητών/αθλητριών και την πρόληψη της κατάχρησης στον αθλητισμό. Αυτοί οι πόροι είναι πολύτιμοι για τους αθλητικούς οργανισμούς, τους προπονητές, τους αθλητές/αθλήτριες, τους γονείς και τους διαχειριστές που αναζητούν καθοδήγηση για τη δημιουργία ασφαλών και υποστηρικτικών περιβαλλόντων.

1. NSPCC Child Safeguarding in Sport Unit (CPSU) – Εκπαιδευτικά Προγράμματα

- ο Ιστοτόπος <https://thecpsu.org.uk/sport-safeguarding-training#cpsu-training-offer>
- ο Περιγύρο CPSU προσφέρει μια σειρά διαδικτυακών μαθημάτων σχετικά με την προστασία των παιδιών, τις πολιτικές προστασίας και τη διαχείριση των ανησυχιών για την προστασία σε αθλητικά περιβάλλοντα. Τα μαθήματα είναι κατάλληλα για προπονητές, εθελοντές και διαχειριστές αθλημάτων.

2. Sport Ireland – Διασφάλιση Εκπαίδευσης Προπονητών και Εθελοντών

- ο Ιστοτόπος <https://www.sportireland.ie/ethics/safeguarding-training>
- ο Περιγύρο Sport Ireland προσφέρει εργαστήρια κατάρτισης για τη διαφύλαξη, συμπεριλαμβανομένων εισαγωγικών, προηγμένων και εξειδικευμένων μαθημάτων για όσους εργάζονται με νέους αθλητές/αθλήτριες. Το διαδικτυακό υλικό περιλαμβάνει οδηγίες σχετικά με την αναγνώριση της κατάχρησης, τις διαδικασίες αναφοράς και τη δημιουργία ενός ασφαλούς αθλητικού περιβάλλοντος.

3. Play by the Rules (Αυστραλία) – Δωρεάν Διαδικτυακά Μαθήματα

- ο Ιστοτόπος <https://playbytherules.net.au/online-courses>
- ο Περιγύρο Play by the Rules παρέχει δωρεάν διαδικτυακά μαθήματα σχετικά με την προστασία των παιδιών, τις διακρίσεις, την παρενόχληση και τις πρακτικές χωρίς αποκλεισμούς στον αθλητισμό. Τα μαθήματα έχουν σχεδιαστεί για όλα τα επίπεδα εντός των αθλητικών οργανισμών, από αρχάριους έως προχωρημένο προσωπικό.

4. Safe Sport International (SSI) – Διαδικτυακά σεμινάρια και εργαστήρια

- ο Ιστοτόπος <https://www.safesportinternational.com/courses-and-resources/>
- ο Περιγύρο SSI προσφέρει τακτικά διαδικτυακά σεμινάρια, εργαστήρια και πόρους με δυνατότητα λήψης που επικεντρώνονται σε ασφαλείς αθλητικές πρακτικές παγκοσμίως. Τα θέματα καλύπτουν την πρόληψη της κατάχρησης, τη δημιουργία ασφαλέστερων αθλητικών περιβαλλόντων και την εφαρμογή αποτελεσματικών πολιτικών προστασίας.

1. True Sport – Πόροι για Γονείς και Προπονητές

- ο Ι σ τ ό τ <https://truesport.org/resources/>
- ο Π ε ρ ι γ: Το True Sport παρέχει πόρους στους γονείς και τους προπονητές για την προώθηση της δεοντολογικής συμπεριφοράς, του σεβασμού και της ένταξης στον αθλητισμό. Οι οδηγοί καλύπτουν την ακεραιότητα, την πρόληψη της κατάχρησης και την προώθηση του θετικού αθλητικού πνεύματος.

2. Οι γονείς προστατεύουν! – Διαφύλαξη των πόρων για τους γονείς στον αθλητισμό

- ο Ι σ τ ο σ: parentsprotect.co.uk
- ο Π ε ρ ι γ: Αυτός ο πόρος με έδρα το Ηνωμένο Βασίλειο προσφέρει στους γονείς καθοδήγηση σχετικά με τον εντοπισμό κινδύνων σε αθλητικά περιβάλλοντα, τη συζήτηση των ορίων με τα παιδιά και την κατανόηση των πρωτοκόλλων προστασίας των αθλημάτων.

3. Positive Coaching Alliance (PCA) – Πόροι ασφάλειας αθλητών/αθλητριών

- ο Ι σ τ ο σ: positivecoach.org
- ο Π ε ρ ι γ: Η PCA παρέχει πόρους και εργαστήρια για προπονητές και γονείς σχετικά με την προώθηση ασφαλών, θετικών αθλητικών περιβαλλόντων. Τα θέματα περιλαμβάνουν την πρόληψη της κακοποίησης, την προώθηση του σεβασμού και την υποστήριξη της ψυχικής υγείας των αθλητών/αθλητριών.

4. Σταματήστε το τώρα! – Διαδικτυακοί πόροι για την πρόληψη της κατάχρησης στον αθλητισμό

- ο Ι σ τ ό τ stopitnow.org
- ο Π ε ρ ι γ: Σταματήστε το τώρα! παρέχει πόρους και καθοδήγηση για την πρόληψη της σεξουαλικής κακοποίησης, ειδικά προσαρμοσμένα για γονείς, προπονητές και αθλητικούς οργανισμούς.

Αυτοί οι πόροι προσφέρουν ολοκληρωμένη καθοδήγηση, εργαλεία και διαδικτυακές ευκαιρίες προπόνησης για τη διασφάλιση στον αθλητισμό. Αξιοποιώντας αυτό το εκπαιδευτικό υλικό, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να αναπτύξουν αποτελεσματικές πολιτικές διασφάλισης, να προωθήσουν ασφαλείς πρακτικές και να υποστηρίξουν την ευημερία όλων των αθλητών/αθλητριών και του προσωπικού που συμμετέχει.

10. → ▲ ■ ○ ▲ ☺ ■ ♀ ■ 🎵 ▶ ■

Banyard, V. L. (2014). Improving College Campus-Based Prevention of Violence against Women: A Strategic Plan for Research Built on Multipronged Practices and Policies. *Trauma, Violence, & Abuse*, 15(4), 339–351. doi:10.1177/1524838014521027

Brackenridge, C. (2001). *Spoilsports: Understanding and preventing sexual exploitation in sport*. London: Routledge.

Brackenridge, C. H., & Rhind, D. J. (2014). *Researching cases of abuse and violence in sport*. New York: Routledge.

Chroni, S. A., & Kavoura, A. (2022). From silence to speaking up about sexual violence in Greece: Olympic journeys in a culture that neglects safety. *Frontiers in psychology*, 13, 862450.

Fasting, K., & Brackenridge, C. (2009). Coaches, sexual harassment and education. *Sport, Education and Society*, 14(1), 21-35. doi: 10.1080/13573320802614950

Gaedicke, S., Schäfer, A., Hoffmann, B., Ohlert, J., Allroggen, M., Hartmann-Tews, I., & Rulofs, B. (2021). Sexual violence and the coach–athlete relationship—a scoping review from sport sociological and sport psychological perspectives. *Frontiers in sports and active living*, 3, 643707.

Gurgis, J., Kerr, G., & Darnell, S. C. (2022). ‘Safe Sport Is Not for Everyone’: Equity-Deserving Athletes’ Perspectives of, Experiences and Recommendations for Safe Sport. *Frontiers in Psychology*, 13, 832560. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.832560>

Gurgis, J., Kerr, G., & Battaglia, A. V. (2022). Exploring Stakeholders’ Interpretations of Safe Sport. *Journal of Sport & Social Issues*, 47(1), 75-97.
<https://doi.org/10.1177/01937235221134610>

Kerr, G., & Stirling, A. (2008). Child Safeguarding in sport: Implications of an athlete-centered philosophy. *Quest*, 60(2), 307-323.

Kerr, G., Battaglia, A., & Stirling, A. (2019). Maltreatment in Youth Sport: A Systemic Issue. *Kinesiology Review*, 8(3), 237–243. <https://doi.org/10.1123/KR.2019-0016>

- Lang, M., & Hartill, M. (2015). *Safeguarding, child Safeguarding and abuse in sport: International perspectives in research, policy and practice*. London: Routledge.
- MacPherson, E., Battaglia, A. V., Kerr, G., Wensel, S., McGee, S., Milne, A., Principe, F., & Willson, E. K. (2022). Evaluation of Publicly Accessible Child Safeguarding in Sport Education and Reporting Initiatives. *Social Sciences*, 11(7), 310.
<https://doi.org/10.3390/socsci11070310>
- McMahon, S., & Banyard, V. L. (2012). When Can I Help? A Conceptual Framework for Preventing Violence through Bystander Intervention. *Trauma, Violence & Abuse*, 13(1), 3–14. doi:10.1177/1524838011426015
- Mountjoy, M., & Edwards, C. (2022). *Athlete mental health impacts of harassment and abuse in sport*. In *Mental health care for elite athletes* (pp. 153-163). Cham: Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-031-08364-8_16
- Mountjoy, M., Brackenridge, C., Arrington, M., Blauwet, C. A., Carska-Sheppard, A., Fasting, K., Kirby, S., Leahy, T., Marks, S., Martin, K., Starr, K., Tiivas, A., & Budgett, R. (2016). International Olympic Committee consensus statement: harassment and abuse (non-accidental violence) in sport. *British Journal of Sports Medicine*, 50(17), 1019-1029.
<https://doi.org/10.1136/BJSPORTS-2016-096121>
- Mountjoy, M. L., & Verhagen, E. (2022). ‘# BeTheChange’: the responsibility of sports medicine in protecting athletes from harassment and abuse in sport. *BMJ open sport & exercise medicine*, 8(1). <https://doi.org/10.1136/bmjsem-2021-001303>
- Mountjoy, M., Vertommen, T., Greinig, S., Burrows, K., & Tercier, S. (2022). “Nothing about us, without us”: empowering the youth athlete voice in# SafeSport. *Clinical Journal of Sport Medicine*, 32(2), 79-81. <https://doi.org/10.1097/jsm.0000000000000980>
- Ohlert, J., Seidler, C., Rau, T., Rulofs, B., & Allroggen, M. (2018). Sexual violence in organized sport in Germany. *German J. Exerc. Sport Res*, 48, 59–68. doi: 10.1007/s12662-017-0485-9
- Parent, S., & Demers, G. (2011). Sexual abuse in sport: A model to prevent and protect athletes. *Child Abuse Review*, 20(2), 120-133.

- Parent, S., & Bannon, J. (2012). Sexual abuse in sport: What about boys? *Children and Youth Services Review*, 34(2), 354-359.
- Poucher, Z. A., Tamminen, K. A., & Kerr, G. (2023). Olympic and Paralympic athletes' perceptions of the Canadian sport environment and mental health. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 15(5), 636-653.
<https://doi.org/10.1080/2159676X.2023.2187443>
- Rhind, D. J. A., & Owusu-Sekyere, F. (2020). Evaluating the implementation of safeguarding policies in sport. *Sport Management Review*, 24(3), 512-530.
- Roberts, V. (2010). *Surviving the system: A critical analysis of sport and abuse*. New York: Routledge.
- Roberts, V., Sojo, V., & Grant, F. (2020). Organisational factors and non-accidental violence in sport: A systematic review. *Sport Management Review*, 23(1), 8–27.
<https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.03.001>
- Wagner, I., & Rulofs, B. (2023). Prevention of sexual violence in sports boarding schools: a survey from Germany. *German Journal of Exercise and Sport Research*, 53(4), 401-409.
- Walton, C. C., Carberry, S., Wilson, M., Purcell, R., Olive, L., Vella, S., & Rice, S. (2021). Supporting mental health in youth sport: introducing a toolkit for coaches, clubs, and organisations. *International Sport Coaching Journal*, 9(2), 263-270.
<https://doi.org/10.1123/iscj.2021-0042>
- Walton, C. C., Purcell, R., Pilkington, V., Hall, K., Kenttä, G., Vella, S., & Rice, S. M. (2023). Psychological Safety for Mental Health in Elite Sport: A Theoretically Informed Model. *Sports Medicine*, 54(3), 557-564. <https://doi.org/10.1007/s40279-023-01912-2>
- Willson, E., Kerr, G., Battaglia, A., & Stirling, A. (2022). Listening to athletes' voices: national team athletes' perspectives on advancing safe sport in Canada. *Frontiers in sports and active living*, 4, 840221. <https://doi.org/10.3389/fspor.2022.840221>

Vertommen, T., Schipper-van Veldhoven, N., Wouters, K., Kampen, J. K., Brackenridge, C. H., Rhind, D. J., ... & Van Den Eede, F. (2016). Interpersonal violence against children in sport in the Netherlands and Belgium. *Child abuse & neglect*, 51, 223-236.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ RISE

ΠΩΣ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΤΕ ΕΝΑ ΑΣΦΑΛΕΣ & ΥΓΙΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΠΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΕΙ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΑΘΛΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΥΘΥΝΗΣ

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του/των συγγραφέα/ων και δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη τις απόψεις και τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (ΕΑΕΑ). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο ΕΑΕΑ μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι γι' αυτές.

